

Kansanääni

Nro 6/09

**Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja
Joulukuu 2009 - Tammikuu 2010 kansanvallan puolesta**

Irtonumero 1,70 e
8. vuosikerta

**Minkä taakseen jättää,
sen edestään löytää!**

Vaadimme miljardia työttömien palkkaamiseen

Hallituksen tulee osoittaa miljardi euroa 100 000 työttömän palkkaamiseen.
É Nuorten työttömyyden alentamiseksi ja työttömyyden nousun katkaisemiseksi.
É Pitkäaikaistyöttömyyden uudelleen nousun estämiseksi.
É irtisanomisten estämiseksi.

Jokaisen elämä on liian arvokas sodassa uhritavaksi - Ei Natolle.

Sivu 2

- * Sikamainen suunnitelma
- * Radikaalianarkisti rätisee

Sivu 3

- * Suomen Itsenäisyyspäivänä
- * Olisiko aika?

Sivu 4-5

- * Rahoitusalan työtaistelusta
- * Teknologiateollisuus

Sivu 6

- * STP:n työllisyysohjelma

Sivu 7

- * Edustuksellista demokratiaa, teknokratiaa ja diktatuuria

Sivu 8

- * Ympäristöasiaa

Sivu 9

- * Kööpenhaminan ilmastokongressi

Sivu 10

- * Tervehdykset

Sivu 11

- * Pankkiretki jatkuu...

Sivut 12-13

- * Nato

Sivut 14-15

- * Kansainvälisiä asioita

Sivu 16-17

- * Aallon mantra ja kulttuuria

Sivu 18-19

- * Mielipide- ja järjestöpalsta

Sivu 20

- * Nato-mielenosoitus

Kaikkien maiden proletaarit -
liittyykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki joulukuu 2009

Sikamainen suunnitelma

Vanhasen hallituksessa on väännetty kättä siitä, että pitäisikö nykyisessä maailmantalouden tilassa ja valtion ottaessa velkaa aloittaa jälleen sosiaaliturvan, terveydenhoidon, koulutuksen ym. leikkaukset 1990-luvun malliin. Tätä on esittänyt mm. eduskunnan puhemies Sauli Niinistö. Leikkaukset ovat myös vilahdelleet valtiovarainministeri Kataisen puheissa. Sen sijaan Keskusta on pääministeri Vanhasen kannanottojen mukaan leikkauksia vastustanut.

Mutta kun taas on käynyt? Jyrki Katainen on johdonmukaisesti ollut sillä kannalla, ettei kunnille saa antaa yhtään lisää rahaa mm. valtionosuuksina. Perusteluna hänellä on ollut, ettei valtiolla ole varaa. Kysyä sopii, onko Katainen ymmärtänyt ollenkaan tehtävänsä valtiovarainministerinä. Eikö Katainen ymmärrä, että hänen tehtävänsä edellyttää, että hän hankkii valtion kassaan lisää rahaa välttämättömien kulujen rahoittamiseksi. Verotuloja on lisättävä ja se tapahtuu parhaiten perumalla aikaisemmin tehtyjä ja omaisuuden ja varallisuuden verohelpotuksia sekä nostamalla pääomitulojen verosta huomattavasti ja tekemällä ne progressiiviseksi. Lisäksi kunnille pitäisi antaa yhä uusien velvoitteiden sijaan oikeuksia ottaa itselleen monia niistä veroista, jotka valtio riittää kunnilta omaan kassaan. Kaiken takana on siis valtiovarainministeri Jyrki Katainen ja hänen täydellinen kyvyttömytensä hoitaa tehtävänsä oikein kaikkien eduksi eikä vain hyväntuloisimpien eduksi.

Tilanne sai 1.12.2009 uuden käänteen, kun paljastui, että vaikkei valtio eduskunnassa päättäkään leikkauksista niin nyt kunnat aikovat alkaa omatoimisesti tehdä niitä itse. Tuo Helsingin kaupunginjohtaja Pajusen johdolla tehty kaupungin virkamiesten suunnitelma lakkauttaa kaupungissa peräti n. 80 erilaista kohdetta on täysin katastrofaalinen. Lakkautettaviin kohteisiin lukeutuu useita kouluja, päiväkotia, kirjastoja, vanhusten tiloja, terveysasemia, nuorisotaloja, mielenterveyspalveluja ja liikuntapaikkoja. Lisäksi on paljastunut, että kymmenissä muissakin kunnissa on samanlaisia listoja tekeillä. Samoin toistasataa kuntaa on nostamassa veroäyriään.

Helsingissä lakkautuspäätökset kohdistuvat korostetusti Kaupungin pohjois- ja itäosiin 6 siis köyhemmille alueille. Ihmiset muuttavat eri kaupunginosiin ja paikkakunnille yleensä palvelujen perään. Kun jossain syrjäkylällä lopetetaan koulu ja kylän ainoa kauppa, kylä kuolee. Nyt tätä samaa meininkiä aietaan soveltaa jopa Helsingin kaupunginrajojen sisällä. Logiikka on sama kuin anorektikolla, joka on päättänyt säästää ruokamenoista. Eli tällainen hanke tulee johtamaan alueiden, kaupunginosien ja ihmisten kurjistumiskiarteeseen.

Onneksi järki sentään pääsi vallalle, kun lopulta hankkeen taakse jäi vain Kokoomus Vihreidenkin livetessä siitä huomatessaan kuinka yhtenäisesti kansa lakkautuksia vastusti. Nyt asia menee uudelleen valmisteluun. Mitä taas tuo uudellevalmistelu tuo tullessaan, sitä ei vielä tiedä kukaan. Mahdollisesti sieltä tulee uusi öleikattu leikkauksista, kun liikkeellä ovat ahneuden apostolit. Tällaisen hankkeen vastustamiseen tarvitaan kaikki mahdolliset voimat ja toimintatavat. Mitä jos veronmaksajakansalaiset nimeäisivät Helsingin kaupungin 80 tyypintä virkamiestä sekä muutaman valtiosihteerin, jonka perusteella näiden työsuhte lopetettaisiin?

Tilaan Kansan äänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15e.

- Olen maksanut tilaushinnan 15 e
- Maksettu tilille OKO 554114-227966
- Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki
Puhelintilaukset 040-5643205 tai 050-5884159

Radikaalianarkisti rätisee

Helsingin kaupunki aikoo karsia palveluitaan, säästää seinissä, yksityistä.

Tämä merkitsisi yhä suurempaa yksityisen bisneksen kasvua, yhä suuremman kansalaisten joukon itsensä joutumista kapitalismin lannoitteeksi, paskaksi mutta myös ekologisesti ajatellen kaupunginvaltuutetujemme taholta yhä suurempaa omaehtoista halua itse hukkaa paskaan. Yksityistäminen syö ekologista pohjaa enemmän, kuin kunnalliset palvelut, sillä yksityinen liikelaitos pyrkii vain kasvun ideologiaan, tavaroiden markkinaan.

Ei silti, paska toimii hyvänä lannoitteena silloin, kun maaperä on sopivaa ja lannoitteen itsensä laatu oivallista kasvun aikaansaamiseksi.

Kokoomus, Vihreät, Vasemmistoliitto siunaavat nämä öseiniensäätöavoitteet innoissaan, ovathan ne itse olleet ajamassa näitä epäinhimillisiä karsimisia.

Taktinen vetohan tässä lienee politiikoilla kyseessä, ilmoittamalla 80 säästökohdetta nyt, päästään önkariissa ja sitkeissä neuvotteluissa siihen, että säästökohdetta onkin lopulta vain 45 kappaletta ja puolueet voivat ilmoittaa voittaneensa öjumat virkamiehet.

Loput säästökohdet ovat siten vuorossa seuraavana vuonna.

Pohjoinen ja itäinen Helsinki laitettaisiin pörssekinottelijoiden velkojen maksuiehiksi 6 jälleen kerran?

Ei. Ei yhtään kirjastoa, ei yhtään muutakaan tilaa, ei yhtä ainoata sosiaalista toimintaa saa lakkauttaa. Ei, sanomme me. Ei lakkautuksia, ei leikkauksia, vaan käykäämme suoraan vastarintataistelun. Ei terveysasemien yhdistämistä, lisää terveysasemia on rakennettava ottaen niiden rakentamisessa huomioon ekologiset lähtökohdat! Katset on ripeästi käännettävä kohden luonnonvarojen säästämistä, mutta samalla on turvattava nykyisen väestömme elämisen peruspuitteet. Meidän, jokaisen meistä, on jätettävä tuleville sukupolville muutakin kuin jätteitä ja hengityskelvo-

tonta ilmaa.

Neuvotteluiden aika on ohi, suoran kansalaistoiminnan aika on oleva tiemme!

Valtuusto on kumileimasin, kapitalistien sätkynukke, kansan tahdon vihollinen.

Kansalta vaaditaan paljon, siltä vaaditaan ekologisen tilamme ymmärtämistä, kansan on luovuttava itse jatkuvan kasvun ideologiastaan.

Tämä onnistuu vain sitkeällä valistustyöllä, tämä onnistuu suoralla kansalaistoiminnalla, jonka ituna toimivat tiedostavat ihmiset, mutta joka valistuksen avulla laajentaa kansan tietoisuutta pois halvoista ja luontoa hajottavista huvituksistaan. Tämä kaikki onnistuu vain, mikäli jokaiselle kansamme jäsenelle annetaan ihmisarvo, tunnustetaan jokainen meistä toistemme lähimmäiseksi.

Muistettakoon ja painotettakoon, että jokaisella meillä on paitsi oikeuksia, myös velvollisuuksia. Mitä enemmän meillä on oikeuksia, sitä enemmän meillä on velvollisuuksia.

Kukaan meistä suomalaisista ei saa toteuttaa vain omia tarpeitaan toisten suomalaisten kustannuksella. Näin ollen mikäkin poliittinen taho ei saa toteuttaa omia tarpeitaan kansamme vähävaraisten kustannuksella.

Ahneutta vastaan on taisteltava kaikin keinoin.

Lainaan uuden Vihreän Puolueen ohjelman luonnosta. Olen samaa mieltä heidän kanssaan seuraavasta:

öTalouden on pohjattava ekologisiin lähtökohtiin, kaikessa on otettava huomioon ekologian neljä lakia. Nykyisen talousmaailman helvetinkone on valettu jatkuvan kasvun maaniselle, patologisen sairaalle pohjalle, vaikka koko jatkuvan talouskasvun konsepti on mieleton: Rajallisessa maailmassamme kasvulla on rajansa ja ne ovat pitkälti tulleet vastaan jo aikapäiviä sitten. Vaan yhä jauhaa esteettä markkinoiden saattamiseksi mylly, yhä kaadetaan markkinoiden moolokin kitaan

silmissä hupenevia resurssejamme.ö

*öEi ole olemassa sellaista kuin **kestävä kehitys** - mikäli sanalla **kehitys** tarkoitetaan talouden kasvua. On vain nopea tai nopeampi totaalinen tuho.ö*

Meidän on herättävä etujoukko havoitamaan ne tosiasiat, että nykyinen tapa tehdä politiikkaa on kestävämpi kuin kaikelle kehitykselle.

Kompromissit ovat luonnollemme ja biologiallemme suu- rimpia vihollisia, sillä kompromissit tähtäävät vain kasvuun.

Julkisen terveydenhoito, sosiaalisen peruspalvelut, kirjastot, ns. pehmeät arvot eivät tähtää voittojen maksimointeihin, vaan ne voidaan ohjastaa palvelu- maan paitsi ihmistä, niin myös elonkehää.

Tarvitsemme anarkiaa, aloitteellisuutta kääntää maapallo sijoilleen sen sijaan, että maapallo painuisi avaruuden tyhjiöön suuren paskakasapallona.

Jokaisen elävän olennon elämä on pyhä, ilman vuorovai- kutusta ympäröivän luonnon kanssa me ihmiset tuhoudumme, mutta elämä jää muodossa tai toisessa olemaan.

Lainopillisuus, sen takaamat oikeudet eivät ylitä moraalisia oikeuksia, jokaisen oikeuksia elämään ihmisarvoisella tai luonnonmukaisella tavalla.

Vaikka sitten tarvittaisiin kai- ken olevan materialismin rikko- mista, jotta voitaisiin rakentaa uutta ja luonnon ehdoilla ke- stävää kehitystä.

Jotta päästään rakentamaan uutta Suomea, meidän tulee toimia yhteistyössä kaikkien niiden ekososialismin pyrkivien tahojen kanssa, jotka ovat val- miita uhrauksiin samojen arvo- jen kanssa, kuin mekin. Kukaan ei ole itsestään selvä johtaja, vaan jokainen on kykenevä kulkemaan yhteisen tavoitteen- seen johtavana, uudenlaista pol- kua pitkin.

Antikapitalismi olkoon eräs kriteeri yhteistyölle!

Juhani Valo

Sadat Tapulikaupungin ja Pui- stolan asukkaat vastustivat alu- een kirjaston lakkauttamista

Suomen itsenäisyyspäivänä 6.12.2009

Pekka Viljasen mukaan (HeSa 4.12.2009) perustuslaki rajoittaa presidentin yleistä toimivaltaa ulkopoliittisissa asioissa, kun se rajaa EU-asiat valtioneuvoston toimivaltaan. Jaakko Husa viittaa epämääräisemmin valtioneuvoston alaisuuteen kuuluvien asioiden laajentamiseen. HS:n kirjoituksen mukaan asia tuli Antero Jyrängin mukaan oikeusoppineille selväksi.

Kuitenkin perustuslain mukaan valtioneuvosto vastaa Euroopan unionissa tehtävien päätösten kansallisesta valmistelusta ja päättää niihin liittyvistä Suomen toimenpiteistä, jolle päätös vaadi eduskunnan hyväksymistä. Tämä perustuslain kohta rajaa valtioneuvostolle EU:ssa päätettävät asiat, mutta se ei siirrä valtioneuvostolle ulko- ja turvallisuuspolitiikan asioita, koska EU ei niitä pääätä, koska ne ovat yhteistyöasioita.

Päätösvalta ulkopoliittisissa kuuluu edelleen Suomelle ja perustuslain mukaan Suomen ulkopoliittikkaa johtaa tasavallan presidentti yhteistoiminnassa

valtioneuvoston kanssa. Siksi perustuslain mukaista on, että silloin kun ulko- ja turvallisuuspolitiikan asioita käsitellään EU:ssa, asia kuuluu presidentin toimivaltaan. Siksi on perustuslain mukaista, että presidentti osallistuu niiden käsittelyyn EU:ssa katsoessaan sen tarpeelliseksi.

18.7.1917 eduskunnan äänin 136-55 hyväksymässä valtalaisa ulko- ja turvallisuusasiat jäivät Venäjälle, mutta maan sisäiset asiat siirtyivät Suomelle kunnes marraskuun päätöksessä myös ulko- ja turvallisuuspolitiikan asiat siirtyivät Suomelle. Nyt asetelmat ovat kääntyneet siten, että sisäasiat ovat merkittäviltä osin siirretty EU:n ratkaistaviin ja ulko- ja turvallisuuspolitiikka on vielä Suomen reviirillä. Käytäntö, jossa ulko- ja turvallisuuspolitiikka EU-yhteistyössä käsiteltäisiin samoin kuin EU:n päätettäviin siirretyt asiat ei ole Suomen nykyisen perustuslain mukainen.

Ulko- ja turvallisuuspolitiikan pilkkominen siten, että tasavallan presidentti ei voisi olla käsittelemässä näitä asioita EU:n kokouksissa, kun ne kuuluvat hänen toimialaansa, merkitsee voimassa olevan perustuslain mukaan, että EU:n elimissä ei voida käsitellä Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikan asioita. Näiden asioiden käsittely tapahtuu tällöin siten, että EU:n edustajat käyvät tapaamassa presidenttiä Suomessa tai hän tapaa näitä erikseen EU:ssa, kuten presidentti hoitaa suhteet myös Yhdysvaltoihin, Venäjään, Kiinaan ja muihin maailman

maihin sekä YK:ssa. Eduskunnan aseman vahvistaminen käyväsi esimerkiksi siten, että presidentti johtaa ulkopoliittikka yhteistoiminnassa valtioneuvoston ja eduskunnan kanssa ja maininta eduskunnasta lisättäisiin perustuslakiin.

Nämä eivät ole asioita, että pitäisi olla juristi voidakseen sanoa, mitä laki sisältää. Lain tulee olla kirjoitettu niin, että sitä lukemalla kansalainen ymmärtää, mitä oikeuksia ja velvoitteita meillä on.

Arja Alho puolusti A-Talkissa 3.12. eduskunnan aseman vahvistamista EU-asioissa vedoten työväenliikkeen kantaan 100 vuotta sitten. Tuolloin kuitenkin työväenliike ajoi valtakirjaa vallon siirtämiseksi Venäjältä Suomelle, kun taas nyt puhutaan siitä, kuinka suuri osa vallasta siirretään Suomen eduskunnalta EU:lle. Parhaimmankin pääministerin kohdalla ongelma on, että hän edustaa yhtäältä hallitusta oppositiota vastaan ja toisaalta hänen pitäisi edustaa EU:ssa hallitusta ja oppositiota. Presidentin asema ulko- ja turvallisuuspolitiikassa tukee identiteettiämme itsenäisenä maana ja toimii kun presidentit, myös tulevat, muistavat tehtävänsä koko kansan edustajina kansaa kuunnellen. Sujuva yhteistyö pääministerin ja presidentin välillä liiallisen vallan keskittämisen sijaan jommallekummalle sekä eduskunnan aseman vahvistaminen, ovat keskeisiä edellytyksiä kansanvallan vahvistamiselle maassamme.

Talvisota on edelleen kansallemme kipeä kysymys. Meille on tärkeä muistaa sodissa kaatuneita, rintamamiehiä, sodissa invalidsoituneita ja omaisensa menettäneitä. Meidän on tärkeä muistaa tyttöjen ja naisten uhraukset sodissa.

Näkemykseni on, että talvisota olisi voitu välttää ja sen myötä myös jatkosota. **Juha Kusti Paasikivi** perusteli samaa asiaa käsittelemällä sotia edeltäneitä tapahtumia. Hän ei käsitellyt sitä, miten asiat olisivat kehittyneet, jos yhteiskunnalliset ongelmat maassamme olisi kyetty ratkaisemaan ilman ajautumista v. 1918 kansalaissotaan. Kansalaissota jakoi kansaamme sotien välisenä aikana ja sillä ja v. 1918 tapahtumilla oli vaikutusta myös ulkoisiin suhteisiimme. Asetan kysymyksen konkreettisesti seuraavasti. Edämme, että **Santeri Alkio** edusti maalaisliitossa maaseudun köyhää kansaa siinä kuin työväenliikkeen kaupungeissa ja maaseudulla. Olisiko ollut mahdollista, että välttämättömät uudistukset, kuten torpparien vapautus, pientilojen perustaminen maaseudun tilanomille, kahdeksan tunnin työaikalaki ja työväen aseman parantaminen, kunnallinen yleinen ja yhtäläinen äänioikeus sekä maamme itsenäisyys olisi voitu toteuttaa maalaisliiton alkioalaisten ja työväenliikkeen yhteistyöllä kansalaissota välttämättä? Eikö tämä olisi muodostanut pohjan kansakuntamme sisäiselle eheydelle ja perustan sille että suhteemme Neuvostoliittoon olisi voitu rakentaa sellaisiksi, että olemme itsenäinen maa ja samalla ulkopoliittikkamme on tae sille, että Suomen aluetta käytetään mikään

ulkovalta ei voi uhata Leningradin, nykyisen Pietarin, turvallisuutta, ja tällä on yhtenäisen Suomen kansan vankka tuki.

Yleinen johtopäätös tästä on, että sotien ja väkivaltaisuuksien taustalla ovat hyvin usein vaikeat yhteiskunnalliset ongelmat. Me kaikki haluaisimme maailmalle tulevaisuuden, jossa ei enää olisi sotia. Jotta tämä olisi mahdollista, keskeistä on ratkaista tämän päivän vaikeat sosiaaliset kysymykset. Siinä Suomi voi olla edelläkävijä. Oman maamme sisällä on välttämätöntä ratkaista finanssikiiriin seuraukset ja työttömyys niin, ettei ihmisiä suljeta työelämästä ulkopuolelle työttömyyteen. Tämä on keskeinen edellytys sille, että kykenemme ratkaisemaan oikeuden ja pienituloisuuden sekä syrjäytymisen ongelmat samalla kun korotamme pienituloisten toimeentuloa.

Venäjän bolševikkeja edustanut **Aleksandra Kollontai** keräsi sosialidemokraattisen puolen puoluekokouksessa kesäkuussa 1917 raukaut suosiosoitukset julistaessaan oppia, jonka takana oli Leninin sana, että Suomella oli oikeus itsenäisyyteen aina Venäjältä eroamista myöten. Tämä bolševikkien kansallisuuspolitiikan periaate oli heidän välineensä väliaikaisesta hallitusta vastaan niin kuin se oli ollut väline tsaarin hallitusta ja sen kansallisuuspolitiikkaa vastaan.

Pekka Tiainen
valtiotieteen tohtori

Olisiko jo aika?

Julkisuudessa valeskellaan härskisti joutumatta vastuuseen. Kokonainen valheiden verkko, tärkeistä huolimatta, hyväksytään totuudeksi. Näiden valheiden määrää ei tiedä kukaan. Kapitalistinen maailma rakentuu valheelle ja valheille.

Tänään puhutaan suorastaan hurmoksella, talvisodan hengessä ja itsenäisyyden säilyttämisestä. Talvisodan henkeen kuitenkin kuului miesten pakkootto, määrääminen sotaan. Vain ani harva lähti sotaan vapaaehtoisesti. Koko 30-luvun sodan vastustajat ajettiin maan alle, suljettiin vankiloihin ja keskitysleireihin.

Sodassa saavutettu torjuntavoitto ja itsenäisyyden säilyminen ovat pelkkää legenda.

Suomi olisi välttynyt sodalta, jos se olisi hyväksynyt Stalinin ehdotuksen, jonka mukaan Leningradin suojaksi olisi annettu Kannakselta 25 000 km². Sen korvaukseksi olisi saatu 50 000 km² Laatokan pohjoispuolelta.

Kun ehdotus ei kelvannut, Neuvostoliitto otti 45 000 km² korvaukselta. Siten herrojen jääripäisyys vei paitsi maata ja Viipurin myös kymmenientuhansien suomalaisten miesten hengen ja terveyden.

Talvisota tuli todella kalliiksi. Sankaritarinat eivät sitä muksi muuta. Se ei tee Mannerheimista osaavaa ja ansiokasta sotapäällikköä. Marski osasi vain jatkaa 1918 aloitetun suomalaisten työmiesten ja talonpoikien tappamista.

On julmaa pilaa puhua itsenäisyyden pelastamisesta. Sillä ei ole mitään merkitystä kapitalistille. Vuonna 1994 korkein lainsäädäntö-, tuomio- ja budjettivalta sekä rahapolitiikka, sanalla sanoen itsenäisyys, annettiin pois eikä sen puolustamiseksi armeija liikkautanut senttiäkään.

Talvisodan henki on myytti, jonka vain harva näyttää tietävän valheeksi. Sitä tukevat Suur-Suomi ja Nato-haihatelijat, Karjalaaan tähyävät älyttömät sapolinkalistelijat ja Venäjä-fobiat.

Emävalheeksi kansa tuntee tilastot. Nyt Tilastokeskukselta vähenetään väkeä. Tahallisiin tilastovalheisiin tulee myös lisääntyvän

kiireen aiheuttamia tahattomia virheitä. Kansalliset tilastot ovat tosia vain jos niistä on hyötystä kapitalisteille. Se on kuitenkin peräti harvinaista.

Kapitalistinen järjestelmän valheiden ytimen muodostaa bruttokansantuote, BKT, joka on noin puolet kokonaistuotannosta. Kun tuotannosta puolet jätetään pois, kaikki luvut muuttuvat mielellämmiksi. Esimerkiksi palkkojen osuus tuotannosta kasvaa kaksinkertaiseksi. Tähän mieltömyyteen liittyy paradoksi. Työntuntilistoja paisutellaan ja mullkataan, että työllisyys ja työttömyysaste näyttäisivät paremmalta. Samalla tuottavuus ja tuntipalkka pienevät.

Tänään valheiden vyöhytiin liittyy monenlaisia mielikuvatehtailua. Todellisuus näyttää paremmalta. Tuottavuuden hokemiin kuuluvat siirtymisen palveluyhteiskuntaan, passaa me toinen toistamme, kun enää ei kannata tehdä tavaroita. Muualla tehdään halvemmalla.

Sanovat, että laman jälkeen kaikki järjestyä ja töitä riittää. Herrat kuitenkin tietävät, että se on valhe. 1990-luvun glamorin jälkeen yhtenäkin vuotena ei ole tehty yhtä paljon työtunteja kuin ennen sitä,

vaikka työvoiman määrä kasvoi sadallatuhanella. Lama tuli jäädäkseen. Se jätti jälkeensä valtavan pienipalkkaisten patkityöläisten joukon.

Tänään tämän uuden laman kourissa voitotellaan, että suuret ikäluokat jäävät eläkkeelle ja työntekijät loppuvat. Sekin on valhe. Tilastokeskus on tarkistanut väestönusteen. Eläkeikäisten määrä kasvaa, itse asiassa liian reippaasti, mutta työikäisten määrän kasvu hidastuu. Vuonna 2050 työvoimaa on vähintään 2 680 000 henkeä ja sen käytössä olisi 4,7 miljoonaa työtuntia!

Työministeriön virallisen arvion mukaan tuotanto kasvaa kaudella 2000-2050 keskimäärin 1,5 % työn tuottavuus 1,6 % joten työtunnit vähenevät 0,1 %. Siksi kauden lopussa tehdään 4,0 miljardia tuntia. Kun patkityöt lisääntyvät ja työvuodet lyhenevät, viralliseksi työttömyysasteeksi tulee 4,2 %, vaikka työtunneista työttömyyteen haaskataan 0,7 miljardia tuntia, 14,9 %.

Virallisen arvion mukaan tulevaisuus olisi kohtuullinen. Arvioissa on kuitenkin vakavia ongelmia. Ne johtavat harhaan. Ennusteen tunnit perustuvat v. 2000 lähtötasoon joka sisältää haamutunnit. Kun ne poistetaan

ja otetaan (varovasti) huomioon nykyisen laman vaikutukset tehtävien tunteihin, tilanne muuttuu merkittävästi.

Siitä tilanne vielä pahenee. Kapitalisteille työn tuottavuus on kaikki kaikessa. 1980- ja 90-luvulla tuottavuus oli keskimäärin 4,3 %. Jos työn tuottavuus, syystä tai toisesta, jää älyttömän heikoksi esimerkiksi keskimäärin 2,6 %, silloin syntyy kauhusekkaario 6 v. 2050 töitä riittää 2,7 miljardia tuntia ja työttömyyteen haaskaantuu 2,0 miljardia tuntia, 42,6 %!

Ennusteiden mukaan, riippumatta siitä kumpaan näköalaan luottaa, tulevaisuus näyttää todella karmealta. Työtä riittää harvoille, ei kaikille. Se on luonnollinen seuraus kapitalistisesta järjestelmästä, joka on joutunut umpikujaan. On ymmärrettävää, että synkkien näköalojen syyt ja seuraukset halutaan kaikin keinoin salata. Salaamisessa valeskellaan ja puhutaan pelkkää passaa 0 totuus on vaarallista!

Julkisuudessa muunnellaan totuutta, valeskellaan härskisti, eikä kukaan ole joutunut poliittiseen vastuuseen. Olisiko jo aika?

Kai Kontturi

Rahoitusalan työtaistelusta

Yleistä neuvottelu-ilmapiiristä

Kymmenen kuukauden ajan sopimusratkaisun pyrittiin pankkitoimihenkilöiden taholta tuloksetta. Työnantajapuolen omiin tavoitteisiinsa lukkiutunut ja muuttumaton, joustamaton kanta, sekä valtakunnansovittelijan pankkien hyvästä tuloksesta piittaamaton sovintoehdotus ei tyydyttäneet pankkitoimihenkilöitä. Finanssialan keskusliitto aloitti neuvottelut helmikuussa 2009 rakentavassa hengessä, mutta jumittui Etelärannan EK:n määräämään palkka-ankkurin.

Nämä neuvottelut katkesivat perjantaina, 27.11.2009. Rahoitusala on ollut sopimuskehittämässä tilassa lokakuun 2009 alusta lähtien.

Vuoden 2009 aikana rahoitusallalla ei ole ollut palkan korotuksia huolimatta pankkien mainioista vuosituloksista, vaan edellinen sopimuskorotus saatiin alalla lokakuussa 2008.

Mitä haluttiin ja mitä työnantaja tarjosi

Ammattiliitto Suoran palkan korotusvaatimukset olivat mallittiset huomioiden pankkien hyvät tulokset jotka ovat seurausta myös pankkien edellisen laman jälkeen suorittamistatoimialarationalisoinneista, joihin maksuomiehiksi joutuivat pankkien kriisin vuoksi pankkitoimihenkilöt: Alalta poistui joka toinen työpaikka konttoriverkoston karsitun puoleen.

Pankkien vuoden 2008 yhteenselätetty liikevoitto oli 2 484 miljoonaa euroa ja niiden hen-

kilöstökulut samana vuonna olivat 1 271 miljoonaa euroa. Yhtä prosenttia suuremmat palkkakulut olisivat pienentäneet pankkien liikevoiton 2 471 miljoonaan euroon.

Ammattiliitto Suora vaatii tällä perusteella vuosille 2009 ja 2010 kummallekin 3,5 % palkankorotusta.

Vuonna 2009 2,1 % olisi ollut yleiskorotuksen suuruus ja 1,4 % palkkakusteluerää ja vuonna 2010 yleiskorotus olisi ollut 1,75 % ja palkkakusteluerää samoin 1,75 %.

Työnantajan lukkiutunut ja lopullinen tarjous palkankorotukseksi merkitsi heidän jo aiemmin tarjoamaa ääriä vaihtoehtoa 0,5 % yleiskorotusta 1.12.2009 alkaen ja 0,5 % palkkakusteluerää 1.6.2010. Jälkimmäinen ökorotus ei koske jokaista, kuten termistä ö p a l k k a k e s k u s t e l u e r ä ö voidaan päätellä.

Työnantajan asennelukko

Pankit tekivät hyvää tulosta, joten siihen verrattuna työnantajan tarjous merkitsi rahoitusalan toimihenkilöiden työn ja ammattitaidon selkeää aliarvioimista.

Työnantajan asenteesta neuvottelija kohtaan antaa oman kuvansa perjantaina, 30.10.2009 Helsingin Sanomissa ollut, liki sellaisenaan siteeraamani uutispätkä:

ö Helsingin Sanomat kertoo, että Finanssialan Keskusliiton pankkihoitokunta on varautunut pankkilakkoon, jossa

Harjun nuorisotalon toiminnan mahdollista lakkauttamista koskien

Harjun nuorisotalo on pitkään tehnyt ansiokasta työtä niin lähialueemme kuin sen ulkopuolellakin saapuvien nuorten hyväksi. Se ei palvele ainoastaan lähialueen nuoria, vaan mahdollistaa loistavien kulkuyhteyksiensä ansiosta myös muiden kaupunginosa nuorten osallistumista. Aninutlaatuisessa y m p ä r i s t ö s s ä tarkoituksenmukaisine tiloineen ja varusteineen on toteutettu moni-ilmeistä, erityisesti musiikkiin liittyvää nuorisotyötä, jonka lopullista arvoa tulee mitata aivan muuten kuin rahassa.

Harjussa on todentunut ns. matalan kynnyksen osallistuminen. A-rankin nuoren on ollut luontevaa lähteä mukaan toimintaan, löytää mielenkiintojen mukaista toimintaa ja uusia mielenkiinnon kohteita sekä rakentaa sosiaalista verkostoa. Harjun tapa kohdata nuori on vastavuoroinen, lämmin ja inostava. Harjun toimintaa on jälleen ehdotettu lakkautettavaksi. Ajatus on

jo lähtökohtaisesti erittäin arveluttava ja äärimmäistä piittaamattomuutta osoittava. Hyväksyttävää perusteita toimivan ja hedelmällisen yhteistyön lopettamiseksi on mahdoton löytää.

Mihin katosi se kuuluisa huoli nuorista? Missä on pitemmän aikavälin näkemys? Kuka ottaa vastuun lyhytnäköisistä päätöksistä? Nuorisotyö on aina myös ennaltaehkäisevä mielen-terveysystyötä. Joskus akutiakin.

Keväällä 2009 meille luotiin käsitys, että Harjussa tehdyn työn arvo oivallettiin myös päättäjien keskuudessa. Toimintaa jatkettiin. Kuten nyt huomaamme, lupaus on vain lupaus, eikä siihen siis olisi pitänyt luottaa.

Harjun nuorisotalon toiminta tulee säilyttää ennallaan.

**Laura Kiukas
Alppiharju**

sy kaadettaisiin työntekijöiden niskoille. Lehden siteeraaman FK:n suunnitelman mukaan keskusliitto julistaisi ensi kädessä työsulun, jos nyt käynnissä olevat rahoitusalan työehtosopimusneuvottelut katkeavat. Työnantajat öleltävät ammattiliittojen vastaavan sulkuun lakolla, joka sulki pankkien konttoreita.

- Tällöin voidaan asiakkaalle kertoa, että heidän palvelunsa estyminen johtuu lakosta, ei työnantajan työsulusta, lehden siteeraama pankkihoitokunnan kokouksen asialista kertoo.ö

Samanpäiväisessä Helsingin Sanomissa mainittiin myös toimihenkilöiden näkemys tästä työnantajan menettelytavasta:

öPankkien työntekijöitä edustavat ammattiliitto Suora ja neuvottelujärjestö YTN pitävät ötyönantajaliiton käynnistämää työsulukupelottelua vastuutoman. Järjestöt toivovat, että pankkien työntekijät saisivat keskittyä rauhassa vaatimaan työöhnsä. öMolemmilla osapuolilla, sekä työnantajaliitolla että ammattiliitolla on vastuu neuvottelujen edistymisestä, työntekijäliitot muistuttavat tiedotteessaan. ö

Neuvottelut siis katkesivat.

Työtaistelutoimenpiteet alkavat

Ennen kuin valtakunnansovittelija sai toimeksiannon,

pankkialan ammattiliitto Suora antoi työtaisteluvaroituksen 29.11.2009 valtakunnansovittelijalle ja määräsi ylityökiellon alkamaan alalle. Tämä tarkoittaa rahoitusallalla sitä, että

ö säännöllistä työaikaa noudatetaan, työaikaa ei porrasteta tai järjestellä muulla tavalla ylityökiellon johdosta. Öylitöitä ei tehdä Önoudatetaan normaalia, aikaisemmin sovittua työaikajärjestelmää ja työaikaa Ö vuorotyöntekijät tekevät vain säännönmukaiset vuoronsa Ö osa-aikaiset noudattavat etukäteen tehtyä työtuntijärjestystä, lisätyötä ei tehdä Ö ylityökielto on ehdoton ja koskee kaikkia työajan ulkopuolisia tilaisuuksia, myös koulutustilaisuuksia ja työnantajan järjestämiä virkistystilaisuuksia. Ö omalla ajalla työasioissa ei matkusteta

Valtakunnansovittelijan sovintoesitys

Valtakunnansovittelijajätti sovintoehdotuksen järjestöjen hyväksyttäväksi keskiviikkona, 9.12.2009.

Sovintoehdotus sisälsi 0,69 % yleiskorotuksen joulukuun 2009 alusta ja prosentin suuruisen palkkakusteluerän kesäkuussa 2010.

Ammattiliitto Suora, Ylempien toimihenkilöiden neuvottelu-

kunta YTN ja RahoitusLeijonat eivät hyväksyneet esitystä, joten kolmipäiväinen pankkilakko alkaa maanantaina 14.12.2009.

Lopuksi

Suoran puheenjohtaja **Tarja Lankila** totei Suoran hylkäämistä valtakunnansovittelija **Esa Longan** sovintoesityksestä, että rahoitusala halusi käydä normaalit, alakohtaiset työehtosopimusneuvottelut alan omien tarpeiden ja palkanmaksuvaran mukaan, jotta pankkien hyvistä tuloksista saataisiin myös tulokset käytännössä tehneille työntekijöille kuuluva oikeudenmukainen ja kannustava palkan korotus.

Oma näkemykseni on, että käyden neuvottelun kulku ja menettelytavat paljastavat työnantajan todellisen syyn irrottautua TUPO:sta ja vaatimuksesta alakohtaisiin tai yrityskohtaisiin sopimuksiin. Näin tehtävät sopimukset eivät ainakaan paranna työntekijän asemaa.

Onkin ollut palsamia haavoille saada kuulla moamme hallituksen uudesta halukkuudesta TUPO:n kaltaiseen yleissopimukseen, sehän lienee vapaasti tulkittuna epäluottamuslause Etelärannan suuntaan.

Juhani Valo

Edustuksellista demokratiaa, teknokratiaa ja diktatuuria

Suomessa sanotaan olevan edustuksellinen demokratia. Kansaanneestä joka neljäs vuosi edustajansa parlamenttiin. Edustajat edustavat ja käyttävät sitten neljä vuotta kansalta saamaansa valtuutusta ö ja valtaa. Samoin kunnan valtuustoihin valitaan vaaleilla kuntalaisten puolesta valtaa käyttävät. Vaaleja pidetään myös järjestöissä, puolueissa ja ammattiliitoissa. Ehdoitkaat käyttävät vaaleissa mainostamiseen suuria summia rahaa. Mitä rikkaampi ehdokas, sitä suurempia ovat summat. Summat ovat suuria jos ehdokkaan edustamalla puolueella on paljon rahaa. Suuriksi vaalibudjetit kasvavat silloinkin kun rahamiehet ryhtyvät ehdokkaita rahoittamaan. Tästä seuraa, että meillä on parhaat kansanedustajat, ministerit ja kunnanvaltuutetut mitä rahalla saa.

Miten nämä suurella rahalla vaaleissa valitut sitten valtaa käyttävät? ö Päätöksenteko on Suomessa annettu virkamiehille, jotka tuovat vaaleilla valituille asiat valmiina ja vaihtoehtoina on otat tai jätät.

Eduskunta päättää nykyään yhä enenevässä määrin EU:n virkamiesten päästt tullutta ainoaa oikeaa vaihtoehtoa.

Suomalaiset pikku nilkit myönteilevät kapitalistien tasavaltojen euroopan neuvostoliiton isopalkkaisten kansoista vieraantuneiden salkkumiesten ö ja naisten tahtoa.

Kunnissa on sama kaiku askellen. Byrokraatit valmistelevat asioita ja valtuutetut saavat tietää niistä vasta kun ne tuodaan valtuustokäsitteilyyn, eivätkä saa niihin mitään muutoksia. Kansanedustajat ja kunnanvaltuutetut eivät juuri mitään esityksiä itse tee. Heidän aikansa kuuluu niiden valtaviin perikerakosojen lukemiseen joita palkolliset suoltavat. Joskus syntyy näyttäviä riitoja tästä tai tuosta asiasta. Kunnissa öriidelläänö siitä, leikataanko päivähoitosta vai vanhustenhoitosta ja lopulta päädytään leikkaamaan molemmista. Ja niin suuren summan kuin öasian-tuntijatö olivat alun perin päättäneet. Eduskunnassa kiivastellaan lautatupuleista ja muista hyvin tärkeistä jutuista.

AY öliike on ajautunut samaan jamaan. Toimitsijat tekevät käytännössä kaikki päätökset. Ne tuodaan liittojen hallintoon muka päätettäväksi. Todellisuudessa jäsenten valitsemat edustajat ovat pellen asemassa. Ei heillä mitään valtaa ole. Liitoissa tehdään sellaisia

päätöksiä kuin porvarit SDP:n välityksellä niiden haluavat tekevään.

Sama virkamiesten ja asiantuntijoiden valta näyttää ullaan lonkeronsa läpi koko yhteiskunnan. Puhutaan yhteiskunnan insinöörimistä. Minkälaisia päätöksiä nämä insinöörit sitten öpäättäjämmeö pistävät päättämään? ö Hyvinvointiyhteiskunta ollaan ajamassa alas kovalla vauhdilla ja päätökset ovat suoraan kapitalistien toivelistalta repäistyjä höyläämiseen ja leikkauslistoi- neen.

Näyttää siltä, että todellista valtaa käyttävätkin kapitalistit virkamiesten välityksellä. Joka neljäs vuosi leikitään demokratiaa järjestämällä vaalit joiden merkityksestä voidaan kiistellä yhtä kiivaasti kuin maksuasioista yleensä kiistellään. Demokratia tästä leikistä on kaukana.

Me elämme kapitalistisessa diktatuurissa, jota ylläpidetään teknokraattien avulla järjestetyssä demokratia näytelmässä. Kaikki loppuu aikaan, niin tämäkin teatteri. Uudet käsikirjoitukset ovat valmiina. Ne odottavat vain työväenluokkaa toteuttajakseen.

Terveisin Puskajussi

PROJEKTI SUOMI - TEKNOLOGIATEOLLISUUDEN TULEVAISUUSHANKE

Yritysten ja työelämän kehittämishankkeita on varmasti yhtä monta kuin on yrityksiä ja kehittäjiä. Yksi kehityshanke, joka luottamusmiesten ja työntekijöiden on syytä ottaa vakavasti, on projekti Suomi 6 teknologiateollisuuden kehityshanke. Se on syytä ottaa vakavasti, koska se nimensä mukaisesti on työnantajaliiton virallinen ohjelmajulistus ja luottamusmiehet joutuvat sen kanssa työpaikoilla painamaan, halusivat tai eivät. Tämän artikkelin tarkoituksena on pohtia hanketta työläisten näkövinkkelistä katsottuna. Työnantajan edustajien mielipidettä hankkeesta on ole tähän kyselyt. Ne eivät luullakseni työnantajaliiton linjauksista juurikaan poikkeaa. Keskivertotyöntekijän mielipidettä ja suhtautumista sen sijaan yritän kuvailla. Omaa näkemystäni asiaan en ole peitellyt.

Työpaikoilla kyllä tiedetään mitä merkitsee se, että työehdoista sovittaisiin työpaikkakohtaisesti. Miten saisimme Ay-johdon ymmärtämään tämän?

Teknologiateollisuus ry:n neljä tavoitetta

Työnantajaliitto on esittänyt neljän kohdan listan tulevaisuuden tavoitteikseen. Näitä tavoitteita tarkastellessa ei voi välttyä siltä olettamukselta, että edessämme ovat kovat ajat. **Ensimmäinen tavoite** työnantajilla on, että työehdoista sovittaisiin työpaikoilla. Perusteluna teknologiateollisuus ry (TT) esittää, että työehdoista on sovittava siellä, missä työkin parhaiten tunnetaan. TT vaatii työpaikkakohtaisia sopimista vakiintuneeksi toimintatavaksi ja uutta ajattelua ja käytäntöjä johdolle ja henkilöstölle. Liittojen tehtävä on edistää yhteistoimintaa ja sopimisen valmiuksia yrityksissä.

Toisena vaatimuksena on ökanustava palkkaus.ö TT vaatii, että Suomessa palkat ja kustannuskehitys sovitaan avoimen talouden ehdoihin ja että palkkojen yleiskorotuksista irrottaudutaan. Sen sijaan palkoista neuvoteltaisiin ja sovittaisiin työpaikoilla. Palkkaperusteiksi TT esittää vaativuutta, pätevyyttä ja tulosta ja että palkka maksettaisiin tehdyn työn mukaan.

Kolmantena TT:n asialistalla on järjestää työajat ötarpeen mukaan.ö Työajan tehokkaat järjestelyt ovat TT:n mielestä kilpailuetu. Nykyiset työajan joustomahdollisuudet tulisi ottaa käyttöön ö ja uusiakin tarvittaisiin. Työajasta ja ylityökorvauksista sopiminen pitäisi TT:n mielestä luonnollisesti siirtää työpaikoille.

Neljäntenä vaatimuksena TT:llä on työrauha. öVerkoistoituneessa taloudessa ja yritysten tuotantoketjuissa työrauhan merkitys korostuu. Toimintatavat ö ja periaatteet on uudistettava markkinoiden muutosta vastaavasti. öSekä omat että muiden työtaistelut vaarantavat työpaikkamme. Laittoimien työtaistelujen ennaltaehkäisyä on tehostettava ja vastuuta jaettava myös luottamusmiehille ja työntekijöille.ö

Mitä tämä kaikki tarkoittaisi työpaikoilla?

Oletetaanpa, että Metallityöväen Liitto suostuu edellä luetelluista asioista Teknologiateollisuus ry:n kanssa sopimaan. Ensimmäisenä työnantajan listalla oli työehtojen työpaikkakohtainen sopiminen. Ei ole käynyt ilmi, onko tavoitteena, että ehdot sovittaisiin pääluottamusmiehen ja työnantajan vai työntekijän ja työnantajan kesken. On kuitenkin oletettava, että TT:n pitkän tähtäyksen tavoitteena on sopia asiat työntekijän kanssa kahdestaan. Ei ole käynyt ilmi sekään, mistä kaikista työpaikoilla sovittaisiin. Olettaa kuitenkin voi, että kaikista.

Mietitäänpä

Parhaassa tapauksessa pääluottamusmiehiä saa työnantajalta kutsun neuvotteluihin uusien työpaikkakohtaisten työehtojen solmimiseksi. Kokemukseen perustuen väitän, että näissä neuvotteluissa tulisi esittämään työnantajan puolelta vain ja ainoastaan heikennyksiä työehtoihin. Ensimmäisenä listalla olisi kahvitaukojen ö ja yleensä taukojen kieltäminen. Ja siitä onkin hyvä jatkaa siihen, että työnantajalla olisi ylipäänsä valta määrätä kaikista, mitä sen mieleen juolahtaa. Pääluottamusmiehillä yleensä on jonkinlaiset valmiudet työehdoista sopimiseen. Siitä ovat erilaiset kurssit ja työpaikan käytännön öyliopistoö pitänee huolen. Työntekijöillä on yleensä tapana yhdessä keskustella ja päättää siitä, miten ja mistä työnantajan kanssa suostutaan sopimaan ja mitä he itse tahtovat. Päätökset annetaan työnantajan tietoon silloin, kun tarve vaatii. Esitettävien asioiden työnantajat yleensä suhtautuvat vakavasti. Mutta entäpä jos ei enää olisikaan yleisittävää työehtosopimusta? Sitähän työpaikkakohtainen sopiminen käytännössä tarkoittaa.

Miten sitten onnistuisi yksittäisen työntekijän sopia työehdoistaan? ö Voi olla, että joku saisi parannettua omia ehtojaan esimer-

kiksi hyvän ammattitaitonsa vuoksi. Suurimmalla osalla olisi kuitenkin vaikeuksia saada nykyiset ehdot säilytettyä, vaikka työ- ja suhdannetilanne olisi kuinka hyvä. Monet ovat yksinkertaisesti niin arkoja, että menevät lukkoon, jos pomo heitä puhuttelee.

On myös maahanmuuttajataustaisia henkilöitä. Epäillä sopii, etteivät he pysty pitämään puoliaan, jos he joutuvat työehdoista kahden kesken pomonsa kanssa sopimaan.

Voi hyvin kuvitella, minkälaiseen työntekijöiden keskinäiseen kyrräilyyn, kytäilyyn ja kateuteen tällainen yksilöllinen työehdoista sopiminen työpaikoilla johtaisi. Onko tämä TT:n tarkoituksin, että työntekijät taistelevat keskenään, eivätkä yhtenäisin esitä yhteisiä vaatimuksia työnantajalle?

Palkkaus kannustavaksi?

Toisena TT:n listalla oli palkkojen työpaikkakohtainen sopiminen. Lähdetään taas siitä, että työnantaja esittää neuvottelulokutus palkkan neuvotteluun. Kutsun saatuaan ammattiosasto pitäisi kokouksen, jossa päätettäisiin, ettei mihinkään heikennyksiin suostuta ö vaan päätetään esittää palkan korotuksia! Työnantaja tietenkin esittäisi neuvotteluissa heikennyksiä nykyisiin palkkaperusteisiin - ja näin syntyisi pattitilanne. Tilanteesta seuraisi kova väantö ja veivaus.

Lopulta jonkinlainen molempia osapuolia tydyttävä ratkaisu kuitenkin saataisiin aikaiseksi. Todennäköisesti siinä olisi myönnytyksiä molempiin suuntiin.

Työntekijän mahdollisuudet sopia palkastaan

Ihmisiä on monenlaisia. On niitä joilla on hyvä ammattitaito, laaja kokemus, osaaminen ja ehkä juuri siitä syystä myös hyvä itsetunto. He tuntevat myös oman työmarkkina-arvonsa, tietävät sen olevan hyvällä tolalla ö ja pystyvät neuvottelemaan oman työvoimansa hinnasta. Heitä on alle 10% porukasta. Sitten on niitä ihmisiä, joilla näitä edellä mainittuja avuja ei ole ja kaikkia muita siltä väliltä. Jos siihen todella joudutaan, että palkat neuvotellaan öyksilöllisestiö työnantajan ja työntekijän kesken, niin silloin kyllä ollaan suossa kaulaa myöten. Oman alani tuntien väitän, että yhdessä ja yhteistuumin työntekijät pystyvät työnantajan kanssa palkoista neuvottelemaan ja sopimaan, mutta jos niistä neuvotelee kahden kesken pomonsa kanssa niin saneluksi menee ö ja pomo on se joka sanelee. Sekö sitten on kannustavaa?

Työajat tarpeen mukaan

TT:n yhtenä vaatimuksena oli, että ylityökorvauksista sovittaisiin työpaikoilla. Näin työpaikoilla on usein tehty. Aina siinä kaupassa ovat työntekijät voittaneet. Ylityöprosentteja on saatu tuplattua, joskus jopa triplattua. En tiedä, onko TT:n tavoitteena, ettei övih-reässäö kirjassa tulevaisuudessa lue

muuta, kuin että asiat sovitaan työpaikoilla. Jos valtakunnallisessa työehtosopimuksessa ei ole ylityökorvauksista sovittu, on turha kuvitella että nykyiset prosentit tulisivat pidemmän päälle säilymään. Ei ainakaan, jos niistä sovitaan jokaisen kanssa erikseen.

Työajoista on työnantajien kanssa väännetty aina. TT haluaisi järjestää ne öteohkaastiö siten että ne olisivat ökilpailuetuö. Nykyisessä teknologiateollisuuden työehtosopimuksessa on ollut ns. joustomahdollisuus jo parikymmentä vuotta. On mahdollista paikallisesti sopia, että työaika tasoituu määrääjän sisällä 8 tuntiin päivässä ja 40 tuntiin viikossa. Työntekijät tällaista joustoa vastustavat, eikä sitä kovin monessa yrityksessä ole otettu käyttöön. Tarkoittaako TT:n vaatimus, että nykyiset joustomahdollisuudet on otettava käyttöön sitä, että työnantajalla olisi valta sanella työajat ilman sopimista? Lisäksi TT vaatii uusia työaika-joustoja. Mitä ne olisivat? Sitä, että työntekijä sopii öyksilöllisestiö omat työaikansa pomon kanssa, ei enempää eikä vähempää. ö Hyvästi kahdeksan tunnin työaikalaki!

Toimintavarmuus edellyttää työrauhaa

Lakko-oikeus on työläisille ollut keskeinen väline uusien etujen saavuttamiseksi ja vanhojen puolustamiseksi. Työnantajat puolestaan lakko-oikeutta mielellään rajoittaisivat, se häitää heidän mielestään liaksi vapaata kilpailua. Työnantajien tuskaa on kuultu, eikä lakko-oikeutta ole työehtosopimusten voimassa ollessa. Tämä on johtanut siihen, että lähes kaikki lakot ovat laittomia!

Näin siitä huolimatta, että lakot pääsääntöisesti syntyvät, kun työnantaja rikkoo sopimusta tai lakia. TT haluaisi ötehostaaö laittomien työtaistelujen ennaltaehkäisyä ja jakaa vastuuta myös luottamusmiehille ja työntekijöille.ö Tarkoittaako tämä TT:n linjaus sitä, että työehdoista, palkoista ja työajoista sovittaisiin työpaikoilla, mutta työrauhasta liittotasolla? Tarkoittaako lakkojen ennaltaehkäisyä sitä, että niistä tuomittavien sakkojen määrä kymmenkertaitettaisiin ja niihin osallistuneiden luottamusmiesten ja työntekijöiden olisi korvattava lakon vuoksi menettety tuotanto? - Jos tämä toteutuu, niin uppomme lopullisesti suohon.

Yksi asia tässä hankkeessa kiinnittää huomiota: TT:n mielestä paikallinen sopiminen todella tarkoittaa työpaikkakohtaisia, ei konserni tai yritysokoisia. Saman yrityksen eri yksiköissä voisi siis olla monenlaisia sopimuksia ja käytäntöjä samassa maassa tai samassa pitäjässä!

Missä tällä hetkellä mennään?

Mihin asti TT on näissä tavoitteissaan sitten päässyt? Vastaus löytyy teknologiateollisuuden työehtosopimuksesta, ns vihreästä

kirjasta. Sitä lukiessa selvää, että projekti Suomi on edennyt pitkälle. TT on saanut Metallityöväenliiton kanssa käydyissä neuvotteluissa asiat liikahtamaan halumaansa suuntaan kaikissa neljässä sen vaatimassa asiassa. Metallin sosiaalidemokraattinen johto ei ole millään tavalla yrittänyt estää tätä työläisille vaarallista kehitystä. Sadan vuoden takaiseen aikaan johtavasta ökehityshankkeestaö ei ole liiton johdon kuultu hiiskuvan sanaakaan!

Mitä on tämän kaiken takana?

Suomen teknologiateollisuus työllistää suoraan 266 000 ihmistä ja välillisesti lisäksi yhteensä lähes 700 000, joka on neljäsosa Suomen työvoimasta. Koko toimialan yhteenlaskettu liikevaihto on 78 miljardia euroa. Teknologiateollisuuden osuus Suomen viennistä 60 % ja investoinneista 75%. Alan Suomessa tuotetusta tuotannosta 70 % menee vientiin.

(tiedot: www.teknologiateollisuus.fi/Projektii Suomi -keskustelu aineisto)

Näiden lukujen valossa näyttäisi siltä, että suomalaiset yritykset ovat hyvin kansainvälisiä. Hintakilpailu kansainvälisillä markkinoilla on kovaa ja yhä kovemmassa käy. Maailman talouden kasvun painopiste on siirtynyt pois perinteisistä teollisuusmaista. Bruttokansantuotteen arvioidaan kuluvana vuonna kasvavan Kiinassa ja Intiassa, sekä Lähi-idässä ja Afrikassa. Kaikkialla muualla se pienenee. Suomalainenkin teknologiateollisuus on siirtänyt tuotantonsa muualle, halvemmän työvoiman toivossa ja työllistää ulkomaisissa tytäryrityksissään jo enemmän väkeä kuin kotimaassa. Henkilöstön määrä ulkomaisissa tytäryrityksissä ylitti kotimaisen määrän v. 2007.

Mutta mitä on TT:n neljän tavoitteen takana? Onko siellä mitään muuta kuin se, että globaalissa taloudessa käydään raakaa hintakilpailua ö ja kilpailua käydään myös palkkakustannuksissa? Onko niin, että kun kilpailu pakottaa yritykset pudottamaan tuotteiden hintoja lähemmäs tuotantokustannuksia, syntyy väistämättä paineita myös palkkojen pudottamiseen ja muiden työehtojen heikentämiseen?

Lähteet: www.teknologiateollisuus.fi/ työmarkkinat Projekti Suomi ö teknologiateollisuuden tulevaisuushanke.

Teknologiateollisuuden työehtosopimus 2009ö2011.

Markku Nieminen

Esitys ja aloite yhteiskunnalliseen keskusteluun sekä toimintaa varten uuden suunnan puolesta kansalaistemme hyväksi

Vaadimme miljardia työttömien palkkaamiseen

Kansalaisjärjestöt muistuttavat hallitusta jatkuvasti siitä, että kasvavalle työttömyyden hoitoon tulee ohjata varoja

Hallituksen tulee osoittaa miljardi euroa 100 000 työttömän palkkaamiseen

Enuurten työttömyyden alentamiseksi ja työttömyyden nousun katkaisemiseksi

Epitäkkaista työttömyyden uudelleen nousun estämiseksi

É Irtsanomisten estämiseksi

100 000 työttömän työllistämisen on hätätoimenpide, jolla estetään työttömyyden kasvu ja käännetään se laskuun. Se on ensimmäinen askel tavoitteena huonevan kehityksen katkaisua ja kehityksen kääntäminen kohden täystyöllisyyttä. Työttömyyden on jo useina kuukausina ollut ryhmälomautukset mukaan lukien yli 300 000 työtöntä. 50 000 työttömyyseläkeläistä ja nykyiset toimet mukaan lukien luku oli lähes 450 000. Perheen jäsenet mukaan lukien työttömyys kohdistuu miljoonaa suomalaisen ja epävarmuus ja huoli tulevaisuudesta on joka päiväistä suurimmalla osalla työssäkäyviä, yrittäjiä ja nuoria. Vuonna 2010 työttömyys on nousemassa koko vuodeksi pitkälti yli 300 000. Suuri vaara on, että massatyöttömyys jättää taas kerran pahat jäljet pitkäksi aikaa.

Syntynyt tilanne on pitkäaikaisen kehityksen ja monien virheiden seurauksena. Tässä tilanteessa on tehtävä välttämättömät välittömät toimet tilanteen pahenemisen estämiseksi sekä tehtävä johdonmukaisesti talous- ja yhteiskuntapolitiikan kurssin muuttamisesta, jotta vaurioilta ja uusilta virheiltiltä vällyttäisiin.

Välittömät toimet työttömyyden alentamiseksi

Valtion tulee varata viivyttämättä miljardi euroa maksaakseen osutensa työllistämisestä, jolloin työnantajan tulee maksaa oma osutensa. Tämän aikaansaamiseksi toimenpiteille vaadimme hätätilatoimenpiteitä:

É Miljaridista eurosta puolet tulee ohjata kuntien vanhus- ja terveyspalveluihin kuntatalouden tukemiseksi tällä tavoin.

É Lisämäärärahoista tulee ohjata riittävä määrä siihen, että kaikille yli puoli vuotta työttömänä olleille ja nuorille neljän kuukauden työttömyyden jälkeen järjestetään

työtä käyttäen siihen suora palkkaamista sekä palkkatukea. Koulutusta tulee käyttää vaihtoehtona työttömyydelle silloin kun se on mielekästä koulutettavan kannalta.

É Kolmannelle sektorille suunnitellut omavastuut ehtona työllisyystukien saamiselle pitää hylätä. Päinvastoin mm. työttömien yhdistyksille tulee maksaa korotettua työllisyystukea, etteivät arvokasta työtä tekevät yhdistykset joutuisi vaikeuksiin.

É Työharjoittelussa työnantajille koituu hyötyä harjoittelussa olevien työstä enemmän kuin harjoittelun järjestäminen vaatii resurssointia. On aikaansaata käytäntö, että työnantaja maksavat tästä lisähyödyistä työntekijöille sen päälle, mitä harjoittelussa olevat saavat työmarkkinatukea tai muuta korvausta. Osa korvauksesta voidaan periä työnantajamaksuna, jolla voidaan anomuksesta myöntää tukea harjoittelun järjestämisestä niille yrityksille, joiden taloudellinen tilanne muuten estää harjoittelijoiden ottamisen. Maksusta vapautetaan työnantajat, jotka itse maksavat harjoittelussa oleville korvausta.

É Kuntien tulee työllistää kaksi vuotta yhtäjaksoisesti työmarkkinatuella olleet tai huolehtia, että he työllistyvät muulla tavoin. Kuntien tulee tässä ottaa huomioon säästöt, joita ne saavat valtion perimistä työttömyyskassasta ja kunnille työttömyydestä tulevista menoista sekä hyödyt työllisyysuista.

É Irtsanomiset ilman erillistä lupaa tulee kieltää toistaiseksi. Erillinen lupa voidaan myöntää, jos yritystä uhkaa konkurssi. Irtsanomituille tulee tällöinkin järjestää työtä. Vaikeuksiin ajautuneita pienyrittäjiä tulee tukea. Yritysten tulee korvata irtsanomiset työaikajärjestelyillä pitkäaikaisten lomautusten sijasta, jos niillä on taloudellisia ongelmia. Työajan lyhentämistä tulee tukea korvaamalla ansionmenetyksistä valtion varoista ja lyhennykset tulee sopia työntekijöiden järjestöjen kanssa. Soviteltua työttömyyspäivärahaa ei saa lakkauttaa edes tilapäisesti, vaan lyhennykskorvaukset on katettava muulla tavoin.

É Yritykset tulee pelastaa konkurssilta rahoitusjärjestelyin.

É Kaikki ulosotot kielletään toistaiseksi ja riidanalaiset vel-

komiset tulee ottaa uudelleen käsittelemään velkomuksen kohteen hakemuksesta. Käsittelemisen ajaksi velkomukset keskeytetään. Velkomperusteet tulee muuttaa siten, että pankkeja ei enää suosita niin kuin nykyisin. Yksityiset perintäyhtiöt ja luottotietoyhtiöt tulee asettaa vastuullisiksi toimiansa vahinkoseurauksista.

É Työttömyysturva tulee maksaa ilman viivytyksiä ja viivästyksiä työttömyysturvan maksatuksessa tulee hyvitää työttömille lisätyöttömyysturvana. Työmarkkinatuki tulee nostaa 800 euroon kuukaudessa ensimmäisenä askeleena perusturvan parantamiseksi.

É Se merkitsee 200 euron korotusta kuukaudessa. Vastaava korotus tulee saada pienin eläkkeisiin ja opintotukiin.

É Opiskelijoiden asemaa kohtavana toimen opintotuet tulee nostaa samalla tasolla kuin työttömyysturvan työmarkkinatuki ja pienin eläkkeisiin tulee maksaa erityiskorotus.

Työllisyystoimien ja perusturvan rahoittaminen

Parempi työllisyys lisää yhteiskunnan verotuloja ja tuo säästöjä työttömyydestä yhteiskunnalle aiheutuviin kustannuksiin. Siten toimenpiteitä ei ole tarpeen rahoittaa kokonaisuudessaan erillisellä rahoituksella.

Siltä osin kuin erillistä rahoitusta tarvitaan, talouslaman aikana on perusteltua käyttää velkarahaa. Lisärahoitusta saadaan seuraavasti:

É Vähennetään armeijan kalustohankintoja

É Palautetaan varallisuusvero suuriin omaisuuksiin

É Nostetaan yhtiö- ja pääomaveroprosentti ensi vaiheessa 30 %:iin. Palautetaan palkka- ja pääomatulojen yhteisverotus ja saatetaan pääomatulojen verotus tällä tavoin progressiiviseen verotukseen piiriin. Poistetaan verovapaus osalta osinkoja.

É Palautetaan perintövero suuriin perintöihin.

É Työnantajan kansaneläkevakuusmaksun poistaminen on peruttava.

Toimet ensivaiheen hätätoimien jatkoksi

Suomessa tulee toteuttaa laajamittainen tulojen uudistus, jolla turvataan yhteiskunnallinen tasavertaisuus. Uudistus tulee kytkeä täystyöllisyyden toteuttamiseen. Täystyöllisyys on keskeinen osa kaikkien kansalaisryhmien toimeentulon turvaamista ja samalla keino turvata yhteiskunnallisten palveluiden ja sosiaaliturvan rahoitus.

Tulojen uudelleenjaon toteuttamisessa on kelvoton tie pienituloisiin ankarimmin kohdistuvien välttämättömyshyödykkeiden kulutusverojen nostaminen. Siten yleisen arvonlisäverotuksen nostaminen mahdollisesti jopa 25 %:iin on torjuttava keinona rahoitustarpeiden kattamiseen. Verouudistus on toteutettava siten, että verotuksella tasoitetaan tuloeroja ja leikataan ylisuuria tuloja ja vähennetään ympäristön kannalta haitallista toimintaa.

Pienten eläkkeiden, sairauspäivärahojen, opintotukien ja vanhempain rahojen sekä muiden tällaisten etuuksien tasokorotuksia tulee jatkaa niin, että kaikille kansalaisille turvataan riittävä ihmisarvoisen elämän edellyttämä toimeentulo ja tasavertainen osuus hyvinvoinnista. Tavoitteena tulee olla, että minimietuudet saadaan köyhyysrajan yläpuolelle, joka vastaa nykyisellään suunnilleen 1100 euroa kuukaudessa. Tätä varten on suunniteltava toimet, jotka tekevät tämän mahdolliseksi.

Sosiaali- ja terveydenhuollon peruspalvelut sekä koulutus tulee järjestää sekä tuottaa yhteiskunnan toimesta huolehtien tällä tavoin, että palvelut järjestetään tasavertaisesti kaikkien saataville.

Liikenteessä rautateiden ja muun joukkoliikenteen asemaa tulee merkittävästi parantaa. Energialoudessa tulee huolehtia, että kaikissa osissa maata on energiaa saatavissa vastaavilla ehdoilla. Suomessa tarvitaan yhteiskunnan omistama energialaite, jotta edullinen ja vähäsaasteinen energiantuotanto voidaan turvata.

Keskeistä on turvata työtökien yrittäjien ja viljelijäväestön elinkeino ja tulo työstään. Koko maan pitäminen asuttuna on tänä päivänä yhtä ajankohtainen vaatimus kuin aiemminkin ja siihen tarjoutuu uusia mahdollisuuksia, kun hyödynnetään elinkeinotoiminnan kehittämisen ja liikenteelliset ja tietoliikenteen tuomat mahdollisuudet.

Vaalirahoitus ja demokratian palauttaminen

Vaalirahakohu on paljastanut tähän mennessä vasta jäävuoren huipun järjestelmästä, jossa ostetaan poliittista valtaa ja estetään todellista muutosta. Useat asiat ovat jääneet kohinassa vaille huomiota.

Eduskuntapuolueet ovat ottaneet käyttöönsä käytännön, jossa ne jakavat puoluetuet ja lehdistötuet keskenään jättäen eduskunnan ulkopuoliset puolueet osattomiksi, vaikka vaaleissa kaikkien eh-

dokkaiden pitäisi olla tasavertaisessa asemassa.

Samoin eduskuntapuolueet ovat ottaneet käyttöön käytännön, että Yleisradion hallintoneuvoston kautta huolehtivat, että vaalien edellä suurissa vaalikeskusteluissa on vain eduskuntapuolueiden edustajia. Lisäksi muita keskusteluita on entistä vähemmän tai ei lainkaan. Vaalisyrjintä on ollut tavallista muilla kanavilla, vaikka ne hyödyntävät yhteiskunnan omistamaa televisiota ja radiota ja lisäksi YLE itse syyllistyy syrjintään.

Merkittävä osa koko yhteiskunnan läpäisevää korruptiojärjestelmää liittyy taloudellisiin kytkentöihin ja nimityksiin vaalirahoituksen ja eduskuntapuolueiden soveltaman diskriminoinnin ohella. Siten Suomi ei ole korruptiosta vapaa maa, vaikkei suoranaista lahjontaa juuri olisikaan. Silti peitettyä lahjontaa rinnasteista toimintaa tapahtuu. Päätöksenteossa ei astuta vääriin varpaille etteivät esimerkiksi työpaikkamahdollisuudet pankeissa menisi. Ylihinnot, vedätykset, gryndereiden ja pankkien sopimukset ja niitä tukevien saamat hyödyt ovat osa järjestelmää. Siten vääriä toimintaa on monilla tasoilla ja se johtaa laita ja oikeuden syrjäyttävään vallankäyttöön, joka hyödyttää harvoja.

Suomessa tarvitaan suurta demokraatiaremonttia, jossa kaikenlainen korruptio ja korruption omaisiin kytköksiin viittaava korruptio ja yhteiskunnasta tehdään avoin ja aito kansantalva.

Pankkien vallan rajoittaminen Suomen palauttaminen oikeusvaltioksi

Pankkien kaikkialle ulottuva valta ja lonkerot ovat nousseet kansanvaltamme ja oikeusvaltion suurimmaksi uhkatekijäksi. 1990-luvulla pankit saivat jättimäiset tuet, joita ei palautettu. Globaalia finanssikriisiä on nyt hoidettu suorittamalla pankeille maailmanhistorian suurimmat tuet ja valtiot ovat velkaantuneet. Velat katetaan veronkorotuksin ja kansalaisille tarpeellisten menojen leikkauksin sekä kiihdyttämällä inflaatiota ja nostamalla korkoja talouslaman jälkeen tai jopa aikana. Pankkien valta ollaan pönkitämässä.

Pankkien toiminta yli rajojen tekee vaikeaksi puuttua niiden toimintaan kansallisissa puitteissa. Suomessa ongelmia kirjittää se, että keskeinen osa rahajärjestelmästä luovutettiin 1990-luvun kriisin tuloksena ulkomaisille pankeille. Sen lisäksi kotimaisessa omistuksessa olevissa pankeissa ilmenee vääriä menettelytapoja. Siten koko finanssijärjestelmä on syvästi sairas ja saastunut ja tarvitsee puhdistamista. Vaara on siinä, että edes suurten maiden johtohenkilöt ja 90 % maailman tuotannosta edustavat G20-valtiot eivät tähän kykene tai eivät ole halukkaita tarvittaviin toimiin.

Suomessa erityisen huolestuttavaa on, että keskeisellä finans-

siryhmälle, Nordealle ja Sammolle on annettu ylisuuri valta ja lisäksi Sammon valta ulottuu henkilösuhteiden kautta Suomen valtion yhtiöitä ja omistuksia hoitavaan Solidiumiin. Meneillään on finanssivallankaappaus, jonka avulla keskeinen osa Suomen yrityksiä tulee riippuvaksi yhdestä finanssiryhmästä ja sen hallintaan ja sitä ohjailaan suuressa määrin ulkomailta. Samalla toisen keskeisen finanssiryhmän Pohjola Pankki on jo pitkälti irtautunut osuustoiminnan hallinnasta ja on vaara, että sidos osuustoimintaan katkaistaan lopullisesti. Maan poliittinen johto ei tässä tilanteessa ole kykenevä turvaamaan kansamme etuja. Maailmanmittaisesti tapahtuu samantyyppistä kehitystä. Finanssipääomasta on tullut pullosta päästetty hirviö, joka on saatava takaisin paikalleen. Se on kansalaisten ja terveen elinkeinotoiminnan sekä yhteiskunnan toimintojen kannalta välttämätöntä.

Suomi ei ole nykyisellään oikeusvaltio kun tuomioistuin laitos ja yhteiskunnan laitokset ovat rähmällä pankkien edessä ja pankkien lonkerot ja lobbajajärjestelmät ulottuvat kaikkialle. Pankkien vallasta on tullut uhka demokratialle ja kansalaisoikeuksille. Pankkien etujen mukaisia tuomioita antaneilla tuomareille tulee antaa vähintään huomautukset tai jos he ovat osoittaneet erityistä piittaamattomuutta tuomioita jakaessaan, rangaistukset. Yksityisten perintötoimistojen velkomusten lainmukaisuus tulee asettaa erityistutkintaan.

Suomeen tulee perustaa yhteiskunnan omistama pankki, jossa kansalaisten varat ovat turvassa. Osoittamalla sille nyt yksityisille pankkeille osoitettavat miljardit saadaan perusrahoitus.

Uusi suunta

Korkea työllisyys on keskeinen tasa-arvoisen tuloajan kannalta ja turvaa sen, että hyvinvointimenot kyetään rahoittamaan. Kansan-

taloudellemme tarjoaa myönteisiä kehitysnäköaloja hyvin taloudelliset ja ulkopoliittiset suhteiden rakentaminen lähinaapurimme kanssa. Se edellyttää, että maamme pysyy erossa sotilaalliseen vastakainasetteluun perustuvasta NATO:sta. Maamme itsenäisyys on tärkeä hyvän kehityksen kulmakivi ja se edellyttää, että kansanvalitsemalta eduskunnalta ei luovuteta valtaa EU:lle sen perustuslailla, vaan kansainvälisyyden tulee nojata kansojen itsenäisyyden ja itsemääräämisoikeuden kunnioittamiseen ja tälle perustalle rakennettua yhteistyöhön.

200 vuoden jälkeen E parempi tulevaisuus mahdolliseksi

Ensimmäiset aloitteet Suomen itsenäisyydestä ja kansamme itsemääräämisoikeuden palauttamisesta vuosisataisen alistuksen jälkeen nostettiin yli 200 vuotta sitten 1780-luvulla. 200 vuotta sitten Suomi saavutti autonomian, jonka tuloksena meille perustettiin keskeiset kansalliset instituutiomme. Tällä ja taloudellisella vahvistumisella luotiin perusta itsenäisyydelle vuonna 1917.

Tarvittiin työväenliike hyvinvoinnin aikaansaamiseksi koko kansalle

Nyt tehtävämmä on turvata hyvinvointi ja oikeudenmukaisuus sekä itsemääräämisoikeutemme 2000-luvulla ja samalla huolehtia ympäristöstä, että ihmisten toiminta on taloudellisesti, kulttuurisesti, sosiaalisesti ja ekologisesti kestävä ja huolehdimme myös tulevien sukupolvien elinmahdollisuuksista. Tavoittemme on, että sodat saadaan maailmasta lopullisesti ja pysyvästi poistettua ja se poistaa myös aseistautumisen tarpeen ja kilpavarustelun.

Työväenliike on tässä edelleen ratkaiseva muutosvoima. Samalla muutoksen ja uuden suunnan puolesta on tarpeen koota kaikki kansanvaltaa puolustavat ihmiset ja yhteiskunnan toimijat.

Í Tärkeintä on nyt demokraattisen liikkeen kehittäminen

Kalevi on vakaasti sitä mieltä, että tämä toiminta työväenliikkeessä vaatii kalastuksen tavoin kärsivällisyyttä. Joskus saaliit ovat pienempiä ja joskus käy parempi "kalaonni".

Kunnallisverotus on muutettava progressiiviseksi, pääomaverotusta on kiristettävä, Kelan tuki yksityiselle terveydenhuollolle on lakkautettava ja eläkevakuutukset on saatava yhteiskunnan hallintaan.

Kommunistien Liiton puheenjohtajalla Kalevi Wahrmanilla on esittänyt monia ensikäden toimenpiteitä hyvinvointivaltion alustajien estämiseksi. Porvoonilainen Wahrman pitää tärkeänä Vanhasen-Kataisen porvarihallituksen julkisista palveluista kohdistamia leikkauksia ja heikennyksiä. Hyvinvointivaltiota on toki ajettu alas jo pitkään, mutta hallitus käyttää nyt lamaa hyväkseen edistääkseen palveluiden yksityistämistä eli niiden huonontamista. Tämä on tärkeää ja vaikuttaa jokaiseen tavalliseen kansalaiseen, Wahrman pamauttaa.

Suomen pysyttävä erossa imperialistien sodista

Laman ohella loppuvuoden toinen kuuma peruna on ollut Suomen osallistuminen Afganistanin sotaan. Suomen hallituksen suunnitelmat lähettää lisäjoukkoja Afganistanin vartiomaan suurvaltojen intressejä saavat Wahrmanilta jyrkän tuomion ja hän vaatiikin suomalaisten joukkojen välitöntä vetämistä alueelta: - Suomen sitoutumiset imperialistien sotatoimiin ovat askeleita lähemmäs Nato-jäsenyyttä. Kommunistien Liitto on jatkuvasti vaatinut Suomen pysymistä Naton ulkopuolella ja poissa sen sotilasoperaatioista. Suomen on harjoitettava aktiivista rauhanpolitiikkaa ja säilytettävä riippumattomuutensa, hän summaa.

Pikkumuskova kasvatti työväenliikkeeseen

Kalevi Wahrmanin yhteiskunnallisia näkemyksiä pohjustaa pitkäaikainen mukanaolo suomalaisessa työväenliikkeessä. Porvoon Tolkkisten oppikoukossa kasvaneena vahva vasemmistolainen arvomaailma tuli hänelle kuin luonnostaan. 17-vuotiaana telesementajaksi valmistuneena hän on elämänsä aikana nähnyt läheltä tekniikan kehityksen ja sen

mukanaan tuomat yhteiskunnallisetkin haasteet. Oikeistopoliitikoiden ja demareiden tukemana myöhemmin hävitetty yhteiskunnan omistama tietoliikenneorganisaatio yksityistämällä oli viime vuosikymmenen pahimpia toimenpiteitä, jossa tarveltiin voittotavoittelematon yhteiskunnallinen palvelu, Wahrman näpöyttää.

1960-70 6 lukujen taiteesta eteenpäin Wahrman on toiminut niin Porvoon Sosialistisissa Nuorissa, puolueosastossa, piirijärjestössä, kansalaisliikkeissä, ammattiosastoissa kuin kunnallispolitiikkassakin. - Nämä vuodet ovat olleet todellinen öyliopisto ja monipuoliset luottamustoimet ovat mahdollistaneet asioiden tarkastelun merkittäviltä yhteiskunnallisilta näköalapaikoilta, Wahrman tuumaa. Pitkä pesti kihlakunnan lautamiehenä ja toimi rikossovitelijana on avartanut vuonna 1985 herastuomarin arvon saaneen Wahrmanin näkemystä ihmisten arkipäivän ongelmien koko kirjosta ja yhteiskunnan epäkohdista.

Tammikuussa 60 vuotta täyttävä Wahrman katsoo oppineensa elämänsä aikana, ettei kaikkea voi eikä ehdi oppia. - Siksi onkin tärkeää olla mukana kollektiivissa joihin tietoa ja osaamista kerääntyy laajemmin.

Yhteistyöllä eteenpäin

Kommunistien Liiton perustamisesta eli vuodesta 2002 järjestöä johtanut Wahrman kertoo viimeisten vuosien olleen kiireistä aikaa. Kommunistien- ja työväenliike on tänään hajallaan, vaikka maassa harjoitettu politiikka melkein huutaa työväenliikkeen yhteistyötä päivänpolttavissa kysymyksissä. Kommunistien Liitto oli vuonna 2006 mukana muodostamassa Suomen Työväenpuoluetta ja näkee sen pääfoorumikseen omienkin tavoitteidensa edistämiseksi. Wahrmanin mukaan tärkeintä on nyt demokraattisen liikkeen kehittäminen, joka korostuu nimenomaan kamppailussa työn ja toimeentulon puolesta. - yksi akuutti kysymys on vaalilain muutos, joka suorastaan pakottaa edistykselliset voimat yhteistyöhön, hän pohtii.

Kommunistien Liiton järjestöllisesti tärkeimmäksi tehtäväksi Wahrman katsoo marxilais-leniniläisen ideologian kehittämisen ja tieteellisen analyysin tekemisen tämän päivän ja huomisen haasteista. - nykyisessä vaiheessa tilanteesta kommunistien ei tule unohtaa päätaivoitettaan sosialistisen yhteiskunnan kautta rakennettavasta, luokkatonta kommunistisesta yhteiskunnasta. Ideologinen työ ja opiskelu on nyt ensiarvoisen olennaista, sanoo Wahrman viestiksi muille kommunisteille.

Haastatteli: Antti Siika-aho

Kalevi Wahrmania hänen 60-vuotispäivänään onnittelevat seuraavat toverit ja järjestöt.

Heikki Männikkö
Paavo Heikkinen
Esko Koivisto
Juho Haavisto
Timo Nieminen
Matti Laitinen
Kai Kontturi
Raika Kontturi
Anne Luukkonen
Esko Luukkonen
Wainö Pietikäinen
Juha Kieksi
Reijo Katajaranta
Antero Nummirationa
Esko Auervuolle
Riitta Auervuolle
Tarja Männikkö
Antti Siika-Aho
Risto Koivula
Juhani Tanski
Hannele Salava

EU:n Vastainen kansanrintama ry.
Kommunistien Hernanni-Vaailan osasto ry.
Sodan ja Fasimin Vastainen Työ ry.

Suomen Työväenpuolue STP osallistuu Tradekan vaaleihin

Edustajiston vaalit maaliskuussa 2010

Osuuskunta Tradeka-yhtymän edustajiston vaalit järjestetään 5.- 25. maaliskuuta 2010. Vaalit järjestetään aikaisempien vaalien tapaan postivaalina. Äänestysaineisto postitetaan jäsenille maaliskuun alussa siten, että se on äänioikeutettujen käytössä viimeistään äänestysajan alkaessa 5. päivä maaliskuuta 2010.

Osuuskunnan vaaleissa edustajiston valitaan 110 jäsentä ja näille henkilökohtaiset varajäsenet. Vaalit järjestetään vaalipiireittäin, jotka noudattavat pääsääntöisesti eduskuntavaalien vaalipiirijako

Ehdolle vaaleissa voi asettua jokainen 18-vuotta täyttänyt Osuuskunnan jäsen, joka on liittynyt Osuuskunnan jäseneksi tämän vuoden lokakuun loppuun mennessä.

Äänioikeutettuja Osuuskunnan vaaleissa ovat kaikki Osuuskunnan jäsenet tammikuun lopun jäsenrekisterin mukaan.

Asiasta kiinnostuneet voivat ottaa yhteyttä: Kalevi Wahrman puh. 040 5523099, kalevi.wahrman@pp.inet.fi

Käymälä- ja pesuvedet erottelemalla täytät asetuksen tavoitteet

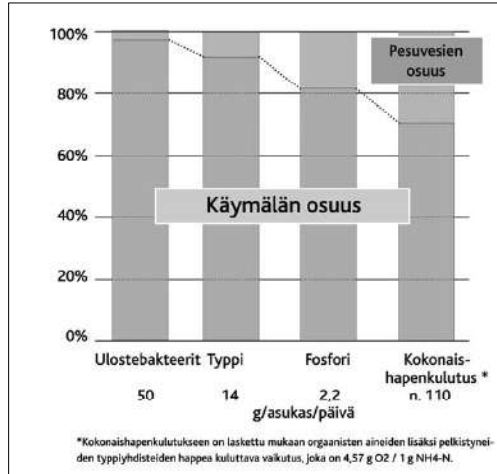
Asetuksessa on keskitytty epäolennaiseen

öHaja-asutusalueiden jätevesiasetuksen tavoitteena on estää pinta- ja pohjavesien pilaaminen. Asetuksessa määritellään kotitalouksista muodostuvien käymälä- ja pesuvesien koostumus sekä puhdistusvaatimukset. Fosforin ja vesistöissä happea kuluttavien aineiden osalta vaatimukset ovat tiukat. Typen puhdistusvaatimus on vain 40 %, vaikka mm. nitraatille on talousvedessä asetettu raja-arvo. Lisäksi asetuksessa käytetty määritysmenetelmä vesistöissä happea kuluttavien aineiden osalta on väärä; analysissa estetään pelkistyneiden typpiyhdisteiden hapenkulutus. Valtaosa näistä typpiyhdisteistä on virtsassa. Näiden yhdisteiden happea kuluttava vaikutus on lähes yhtä suurta kuin orgaanisten aineiden aiheuttama. Vesiliukoisina typpiyhdisteet kulkeutuvat herkästi vesistöihin. Asetuksessa ei esitetä ulosteperäisten bakteerien määrää eikä edellytetä niille puhdistusvaatimuksia.

Asetuksessa on siis keskitytty väärin kotitalouksista muodostuvien jätevesien ainesosiin; hitaasti aktiiviseen pinta-maahan johdettavissa orgaaninen aines ei aiheuta suurta vaaraa vesistöjen hapenkulutukselle, ja fosfori sitoutuu herkästi maaperään. Asetuksessa on unoitettu keskeisimmät ihmisten terveyttä ja lähiympäristöä pilaavat ainesosat, ulosteperäiset bakteerit ja typpiyhdisteet.

Yhteiskäsittelyllä rasitat lähiympäristöä

Sekoittamalla suhteellisen öpuhtaat pesuvedet ja toisaalta runsaasti ravinteita sekä ulosteperäisiä bakteereja sisältävät

käymälävedet keskenään ja yrittämällä sitten puhdistaa ne, on mahdotonta täyttää asetuksen tavoitteet. Täten sallit terveydelle vaarallisten ulosteperäisten bakteerien ja pelkistyneiden typpiyhdisteiden pääsyn lähiympäristöön.

Suomen ympäristökeskus vieläpä myöntää panospuhdistamoille CE-merkintöjä varmistukseen niiden markkinaedun, vaikka niistä luotoon päästettävät öpuhdistetut jättevedet johdetaan satojen litrojen pulssina ojaan. Lukuisten tutkimuksien on voitu osoittaa, etteivät nämä laitteet käytännön olosuhteissa usein toimi ja ne edellyttävät viikoittaista hoitoa ja seuranta- ja alttiita häiriöille.

Maasuodatuskentät vaativat suuren tilan, ovat alttiita tukkeutumaan, mikäli saostuskaivoja ei tyhjennetä säännöllisesti. Ajoittain myös piha on kaivettava auki ja uusittava suodatushiekkä ja/tai fosforinerotuskaivo tai -kerros.

Käymälä- ja pesuvesien erilliskäsittely on paras vaihtoehto

Käymäläjäteveden erottelu muusta talousvedestä on kiinnostavasti paras keino minimoida lähiympäristön terveydelliset riskit sekä pintavesiä rehevöittäviä vaikutuksia. Pesuvesien keskimääräinen kulutus on noin 50 - 70 l/as/vrk.

Mielestäni asetuksessa vedenkulutus on suuresti yliarvioitu. Nämä ns. harmaat vedet sisältävät vähän ravinteita ja orgaanisia aineita sekä ulosteperäisiä bakteereja. Näiden vesien käsittelyksi riittää saostuskaivojen jälkeen yksinkertainen suodin tai johtaminen biologisesti aktiiviseen maahan. Saostuskaivojen, johon johdetaan pelkät pesuvedet, tyhjenysvälikäsi riittää viisi vuotta. Siirtyminen fosfaattitomiin pesuaineisiin vähentää vielä oleellisesti näiden vesien ympäristöä kuormittavaa riskiä.

Johtamalla käymälävedet umpikaivoon kunnalliseen jäteve-

silaitokseen kuljetettavaksi ja käsiteltäväksi, aiheutetaan suuria välillisiä ympäristövaikutuksia sekä suuria kustannuksia kiinteistön omistajalle. Jätevedenpuhdistamojen kapasiteetti ei edes riitä ottamaan vastaan asetuksen toimeenpanon ja Elintarviketurvallisuusviraston lanseeraaman lannoitevalmistelain myötä kertyviä hajalietoita.

Erillismääräilyllä kiinteistöillä pelkästään vaihtamalla perinteinen WC -istuin (5610 litraa/huuhdeltu) vähän vettä käyttävään (0,5 litraa/huuhdeltu) WC -istuimeen (esim. Sealand Traveler, alipainekäymälät) voidaan käymälävesien määrää vähentää alle kymmenesosaan. Kiinteistön omistajalle tämä tarkoittaa huomattavaa säästöä harventuneiden umpisäiliön tyhjennysten myötä. Järjestelmä on huoleton ja ympäristöystävällinen. Sealand Traveler ó WC-istuimessa käytön rajoitteena on viemäriinjan pituus, enintään 10 metriä. Markkinoilta löytyy nykyään matalia umpisäiliöitä, jotka voidaan sijoittaa lähelle talon perustuksia.

Ympäristön kannalta paras ratkaisu on siirtyä kuiva- tai kompostikäymälän käyttöön; ongelmaa ei siirretä muualle vaan käytetään ulosteen ja virtsan kallisarvoiset ravinteet hallitusti hyväksi lähellä niiden syntypaikkaa. Mökkiolosuhteisiin perinteistä vesikäymälää ei tulisi edes sallia.

Suunnitelmalta vaadittava laatua

Asetus edellyttää ammattitaitoista suunnittelijaa. Valitettavasti usein panospuhdistamo on tavallinen rutiiniratkaisu. Edellä

esittämäni viitaten panospuhdistamon valitseminen kiinteistön jäteveden käsittelyjärjestelmäksi vaatisi aina erillisen perustelun. Suunnittelijalla tulisi olla valmiudet esitellä kaikki käytössä olevat mahdollisuudet varmatoimiseen ja ympäristöystävälliseen jäteveden käsittelyyn. Jokaisessa suunnitelmassa tulisi olla selvitys siitä, millaiset edellytykset kiinteistöllä on siirtyä erillismääräintiin ja niistä aiheutuvat kustannukset.

Erillismääräintien järjestäminen vanhoissakin kiinteistöissä saattaa olla teknisesti mahdollinen, halvin ja ennen kaikkea ympäristöystävällinen vaihtoehto. Uusien haja-asutusalueelle rakennettavien asuinrakennusten osalta kuntien rakennusjärjestyksiin tulisi kirjata erillismääräintivaatimus.

Mielestäni kiinteistöissä, jotka eivät sijaitse pohjavesialueella ja joissa lähin vesimuodostuma on kaukana ja naapuriin on satoja metrejä, asetuksen velvoitteet voitaisiin täysin unohtaa. Asetus jopa syyllistää haja-asutusalueella asuvia ihmisiä väittämällä, että heidän vesistökuormituksensa on 6-8 kertaa suurempaa kuin kaupungissa asuvan kansalaisen. Väite on laskennallinen hämähä.

Muistathan, että oli valitsemasi jäteveden käsittelyjärjestelmä sitten mikä tahansa, ota huomioon oma ja naapurisi talousvesikaivon sijainti.

Limnologi Asko Särkelä

Vantaanjoen ja Helsingin seudun vesienhuoltojärjestys ry

Mielenosoitusmarssi Helsingin Puistolon ja Tapulikaupungin kirjastojen puolesta

N. 300-400 hengen kulkue marssi Puistolon kirjastolta Tapulikaupungin kirjastolle la 12.12. Marssijat etenivät reippaasti ja iskulauseita huutaen (öNäpiti irti pal-

veluista, Pajunen takaisin Alepaanö jne). Rummut pärisivät, torvia toivotettiin, tunnelma oli toiveikas. Ohi ajaneiden bussien matkustajat kannustivat. Puistola-seuran

ja Tapulikaupunki-seuran järjestämä marssi kirjastojen ja muiden peruspalveluiden puolesta kokosi suuren ja innostuneen osanottajakunnan.

Pajusen palvelujen lahtauslistasta tuomittiin päätävästi

Kaupunginjohtaja Pajusen toimeksiannosta tehty palveluverkon karsimisohjelma esitti Puistolon alueen palveluista lakkautettaviksi mm. Nurkkatien ala-astetta, Puistolon kirjastoa, Puistolon terveysasemaa, jne. Edellä

seällä viikolla Pajusen työryhmän puheenjohtaja **Laura Rätty** (kok) ja varapuheenjohtaja **Elina Moisio** (vihr) vakuuttivat lahtauslistan pitävän (HS 2.12.09).

Lahtauslistan laatijat unohtivat mm. Puistolon ja Heikinlaakson rakenteilla olevien alueiden ja lähivuosina rakennettavan Tattarisuon alueen 2000 lisäasukkaan tarpeet.

Marssilla olivat mukana Puistolassa asuvat **Marjatta Kempainen-Mäkelä** ja **Kalevi Toosi** (kuvassa) lapsineen. He kertoivat, että

Puistolasta on hävitetty monia palveluja: posti, pankki, nuorisotalo jne. samaan aikaan kun alueella on rakennettu uusia asuntoja ja asukkaita on tullut lisää.

Asukkaiden erävoitto

Asukkaiden vastarinta sai aikaan sen, että poliitikot hautasivat lakkautuslistan ja alkavat valmistella uusia juonia tammikuussa. Rätty ja Moisiokin totesivat, että asukkaat pitää ottaa mukaan miettimään ratkaisuja.

Juhani Tanski

Kööpenhamina oli suuri pettymys

Eduskuntatalolla 5.9.09 sadat ihmiset vaativat Kööpenhaminasta tuloksia

Kööpenhaminan ilmastokokous on päättynyt. Kokouksen päätteeksi osanottajat merkitsivät tiedoksi sopimuksen, jonka mukaan ilmaston lämmeneminen pysäytetään kahteen asteeseen. Sopimus ei kuitenkaan saanut yksimielistä hyväksyntää.

Tekstiluonnos oli vaatimatomuudessaan surullista luetavaa. Siinä puhuttiin kahden asteen perusurasta täsmentämättä mihin ilmastotoimiin maat ryhtyvät. Lyhyen aikavälin rahoitusta luvattiin kyllä lisätä 30 miljardiin dollariin. Sen sijaan päästöleikkauksista ei ollut selviä sitoumuksia.

Nyt voidaan varmaksi sanoa vain sen verran, että kehitysmaat ovat pyrkineet puolustamaan demokraattisuutta, jatkuvuutta ja avoimuutta prosessissa sekä osoittaneet keskinäisen solidaarisuutensa voiman. Tanskan puheenjohtajuus taas on ollut kaikkea muuta.

Ero juhlapuheiden ja sopimustekstin välillä oli räikeä. Tilanne oli nopeasti muodostumassa kestämättömäksi. YK:n pääsi-

teeri Ban Ki-Moon vetosikin valtioiden johtajiin, jotta historiallista tilaisuutta 6120 presidentin ja pääministerin läsnäoloa ei jätettäisi käyttämättä.

Aikaa ei ole kuitenkaan hukattavana: Climate Action Networkin edustaja julkaisi tuoreet tutkimustiedot, joiden mukaan ilmasto lämpenee 3,9 astetta vuosisadan loppuun mennessä. Se merkitsisi kuutta astetta Suomessa.

Guardianin otsikko kertoo kaiken: "Obama ulos ilmastoneuvotteluista hintelän sopimuksen kanssa ja ruhjottuna". Presidentti Obama tavoitteli Kööpenhaminassa messiaan roolia neuvottelemalla sisällyksettömän julistuksen Yhdysvaltain, Kiinan, Intian, Brasilian ja Etelä-Afrikan välille. Tällä kertaa presidentin puheenhajut eivät riittäneet peittämään sitä, että mies tuli Kööpenhaminassa taskut tyhjinä: nopeasti teollistuville maille ei ollut mitään tarjottavaa eikä vastalahjojakaan siten herunut. 3 prosentin päästövähennyksellä vuoteen 2020 mennessä vuoden 1990 tasosta ei olisi pitänyt

päästä tullista läpi.

Obaman julistuksen lähtökohta on, että jokainen maa ilmoittaa ilmastopöytäkirjan sihteeristölle, paljonko haluaa vähentää päästöjään. Jos maiden hyvää hyvyttään tekemät lupaukset eivät riitä ilmaston lämmenemisen merkittävään rajoittamiseen, niin sitä huonempi ilmastolle ja niille sadoille miljoonille ihmisille joiden selviytymistä ilmastomuutos uhkaa.

Presidentti Obama, historiassa on hetkiä, jolloin ei kysytty, mikä on saavutettavissa helposti. Kuuhan ei mennä puoleenväliin, Natsi-Saksaa ei kukisteta melkein, mustille ei anneta äänioikeutta vain joka toisena vuonna. Poliitikot tekevät sen minkä viitsivät, johtajat tekevät sen mikä täytyy tehdä.

Sen verran vakuuttava Obaman ulostulo oli, että moni tiedotusväline ehti jo raportoida sen kokouksen lopputulokseksi. Pahimmassa tapauksessa se jääkin lopputulokseksi. Karmaisevin viesti oli se, että EU hyväksyi sisäisten neuvottelujen jälkeen Obaman ehdotuksen. Ilmastajohtajaksi yrittänyt EU poimii muraja Obaman

puöydältä. Onneksi Tuvalu, Venezuela, Bolivia, Nicaragua ja Kuuba ovat tähän mennessä ehtineet estää julistuksen hyväksymisen kokouksen lopputulokseksi.

Tällä hetkellä paras mahdollinen lopputulos Kööpenhaminasta vaikuttaisi olevan se, että teollisuusmaat vahvistavat 25-40 % päästövähennystarpeen vuoteen 2020 mennessä sekä päättävät viedä neuvottelut päätökseen ensi kesäkuun loppuun mennessä. Huonoin olisi Obaman vähintään 3 asteen lämpötilan nousuun johtava julistus.

ÖOngelma on tämä: Kaikkien maiden delegaatiot haluavat vähentää fossiilisten polttoaineiden käyttöä, mutta samalla he haluavat varmistaa, että niitä riittää mahdollisimman paljon heille itselleen.

Näillä eväillä, joita nyt on olemassa, lämmön nousua ei saada pysäytettyä alle kahteen asteeseen, saati puoleentoista, jota monet kehitysmaat vaativat.

ÖKukaan ei puhu oikeista asioista eli hiilen pitämisestä maan alla. Kun hiilidioksidi on kerran ilmassa, se pysyy siellä pitkään.

ÖOon vain yksi hiilen varastoointiteknologia, johon voi luottaa

täysin. Se on ekologinen eikä maksa mitään. Se on öljyn, kivihien ja maakaasun jättäminen maahan.

Ympäristökysymysten historia näyttää vahvasti siltä, että nykyisin tuotetaan myös kaikenlaisia ympäristöongelmia, joiden olemassaolosta ei kukaan vielä tiedä tai hahmota. Voi hyvinkin olla, että uusien ongelmien virta on paljon suurempi kuin vanhojen ongelmien ratkaisuyritykset. Yritykset, jotka eivät useinkaan johda mihinkään. Niin kuin nyt esimerkiksi tämä päästöoikeuksien kauppaaminen, joka ei ole pysäyttänyt maailmanlaajuisia ilmakehän lämmenemistä.

On toimittava ympäristön kannalta kestävä kehityksen puolesta sekä paikallisesti, että globaalisti. Sen ajatuksen kanssa jatkuvan kasvun politiikka johtaa syvään ristiriitaan. Vaikka ihminen on kekseliäs ja sopeutuvainen niin pää tulee vetävän käteen enemmän kuin myöhemmin joka tapauksessa.

Maapallon voimavarat ovat rajoitetut ja ruoan ja raaka-aineiden oikeudenmukainen jakautuminen voidaan turvata vain kerskakulutusta pienentämällä ja lopettamalla tarpeeton tavaratuotanto.

Antero Nummiranta

Mutta satojen kansalaisjärjestöjen vaatimuksista ja miljardien ihmisten tulevaisuudesta piittaamatta kööpenhaminan kokous ei kyennyt tekemään päätöstä ilmaston lämmenemisen estämiseksi

MAAILMAN PÄÄTTÄJÄT PETTIVÄT ODOTUKSET ILMASTOKATASTROFIN EHKÄISEMISESTÄ

Juuri päättynyt Kööpenhaminan ilmastokokous on vuosisadan pettymys. Lopputulos on viemässä maailmaa katastrofaalisen ilmastomuutoksen polulle. Kansallisten etujen puolustaminen ja teollisuusmaiden kyytymyksen sitoutua oikeudenmukaisiin ilmastotoimiin on epäonnistuneen lopputuloksen perimmäinen syy.

Kööpenhaminan kokouksen epäonnistuminen tekee ilmaston lämmenemisen rajoittamisesta alle kahteen asteeseen erittäin haastavaa. Kahden asteen tavoitteen saavuttamiseksi on globaalisti päätöt saatava laskuun vuoteen 2015 mennessä.

EU:n ja muiden teollisuusmaiden on sitouduttava välittömästi vähintään 40 prosentin päästövähennyksiin vuoteen 2020 mennessä. Todellista ilmastajohtajuutta Kööpenhaminan kokouksen aikana osoittivat tavalliset kansalaiset ja kansalaisjärjestöt ympäri maailmaa. Sadat miljoonat ihmiset vaativat Kööpenhaminasta oikeudenmukaista, kunnianhimoista ja laillisesti sitovaa sopimusta. Valitettavasti päättäjillä ei ollut kantia vastata asetettuun haasteeseen. Kokouksen kolme keskeistä tavoitetta jäivät saavuttamatta. Ensinnäkin johtajat eivät kyenneet sopimaan riittävästä päästövähennystavoitteista. Toiseksi riittävästä ja ennakoitavasta julkisesta

rahoituksesta kehitysmaille ei saatu pitävää päätöstä. Kolmanneksi, lopputulokseksi ei saatu laillisesti sitovaa sopimusta, jolla olisi varmistettu päästövähennys- ja rahoitustoimien toteutuminen. Päättäjät tullaan muistamaan tästä Kööpenhaminan epäonnistumisesta pitkään. EU olisi voinut näyttää neuvotteluissa todellista sitoutumista ja edistää sovun syntymistä siirtymällä ajoissa 30 prosentin korkeampaan päästövähennystarjoukseensa. Suomen olisi puolestaan pitänyt toimia avoimemmin metsien hiilinielujen koskevissa neuvotteluissa ja tukea ilmaston kannalta parasta nieluksen laskentatapa, joka perustuu historialliseen vertailujaksoon. Tilanne

on korjattava viipymättä. Maiden tulee sitoutua ilmastotoimiin historiallisen päästötäkkänsä ja taloudellisten resurssiansa mukaan. Päästövähennykset tulee tehdä ilman kuumaa ilmaa ja nieluksen laskentatavojen sallimista porsaanreikiä sekä puhtaan kehityksen mekanismin (CDM) kautta hankittuja epätodellisia päästövähennyksiä. Ilmastokokouksen epäonnistuminen ja päästövähennysten viivästyminen aiheuttaa joka vuosi 300 000 ihmisen kuoleman [1] sekä tekee väijäämättömästi yhteiskunnallisesta muutoksesta ja ilmastomuutokseen sopeutumista huomattavasti kalliimpaa ja vaikeampaa. Järjestöt vaativat Suomelta ilmas-

tolakia vuosittaisista viiden prosentin päästövähennyksistä, jotka johtaisivat vähintään 40 prosentin päästövähennyksiin vuoteen 2020 mennessä. Näin Suomi osoittaa halunsa osallistua Kööpenhaminan katastrofiasetelman purkamiseen mahdollisimman nopeasti.

Greenpeace, Kehitys yhteistyön palvelukeskus, Kehys ry, Kirkon ulkomaanapu, Luonto-Liitto, Maan ystävät, Suomen luonnonsuojeluliitto, Suomen YK-liiton koordinoima Kansalaisten maailmanryhtymä -hanke ja WWF

Yhteisen maapallon puolesta - STP

Kommunistien Liitto ry
Suomen Työväenpuolue rp
EU:n Vastainen Kansanrintama ry
Sodan ja Fasismien Vastainen Työ ry
KTP:n Helsingin Piirijärjestö ry
Kommunistien Hermannin-Vallilan osasto ry
KTP:n Itä-Helsingin osasto ry
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry
Hermannin Naiset ry
Juche-aatteen Opintoyhdistys
Hämeenlinnan Sivistys- ja Kulttuurityö ry
Kominform

Helsinki

Antero Nummiranta
 Tauno Pirttilä
 Mämmiveikot
 Juhani Valo
 Pipsa Valo
 Esko Auervuolle
 Riitta Auervuolle
 Reijo Katajaranta
 Harri Jalo
 E.P
 Paavo Heikkinen
 Kaarina Heikkinen
 Simo Heikkinen
 Marja + perhe
 Eino Lindroos
 K. Vinski
 Kai Kontturi
 Raika Kontturi
 Tarja Männikkö
 Heikki Männikkö
 Bertta Laine
 Ingrid Hämäläinen
 Hannele Salava
 Sirpa Mittilä
 Tauno Wallendahr
 Riitta Väisänen
 Veikko Väisänen
 Matti Laitinen
 Aarni Mietala
 Sakari Kuismän
 Tuntematon
 Ari ja Irja Kukkonen
 Larmo Lehtonen
 Antti Hynynen
 Jorma Vuoristo

Espoo

Hannu Kautto

Espoo, Otaniemi

Pertti Leino
 Heikki Männikkö
 Pertti Salmi
 Punapaita
 Jaana Nurmi
 Arto Nyholm
 Melli K
 Jaakko Muilu
 Katja Sissi
 Elina Kämppe
 Mishka
 Paavo & Elvis
 Katarina Nurminen
 Pekka Sievänen
 Ilpo Saarinen

Lentoperämies
 Jaakko Laurikainen
 Haagan flikka

Vantaa

Eira Kärki
 Marja-Liisa Juvonen
 Heikki Uusimäki

Salla Kivivirta
 Saana Kivivirta
 Lola Kivivirta

Hyvinkää

Marju Manninen
 Pekka Laitinen

Porvoo

Matti Wahrman
 Kaija Siippainen
 Hannu Henttonen
 Keijo Aaltonen
 Pertti Pitkänen
 Kalevi Wahrman
 Pirkko Nokkala
 Pekka Kokkinen
 Teresia Ollas
 Aune Manelius
 Yrjö Nieminen
 Tommi Wahrman
 Hannu Ikonen
 Tuukka Wahrman

Turku

Esko Luukkonen
 Anne Luukkonen
 Mauri Rintala
 Galina Rintala
 Ines Mäkilä
 Reino Intovuori
 Silja Mölkänen
 Veera Eloranta
 Marja-Terttu Artiola
 Teuvo Turunen
 Risto Lajunen
 Timo Turunen
 Anna-Liisa Karpov
 Zorro

Raisio

Matti Järvinen
 Rauha Helenius
 Soile Lahti
 Olga Grigorieva
 Nadja Järvinen

Kyröskoski

Marja Kangasniemi
 Jorma Kangasniemi

Jämsänkoski

Reino Welling
 Mirja Welling
 Erkki Flyktman
 Veikko Flyktman

Vaasa

Lauri Rintala

Kuopio

Juhani Tanski

Joensuu

Hilja Saarelainen
 Veijo Saarelainen

Haapajärvi

Elvi ja Heikki Siika-Aho
 Riitta Nybacka

Oulu

Paavo Junttila
 Saara Lehtomaa

Tyrnävä

Niina Mustanoja

ASBESTKAMP 85.

Wäinö Pietikäinen
 Hannu Kukkonen
 Mary Andersson
 Anita Salven
 Heikki Häkkinen
 Aune Jakola
 Seppo Keränen
 Arvo Keiskander
 Taina Tarvonen
 Johan Wiman
 Reino Halttu
 Ritva Toimi
 Mikko Anttila
 Pentti Katainen
 Rainer Andersson
 Mats Nordlund
 Riitta Vainionpää
 Toivo Hakkarainen
 Mauno Harjunpää
 Reijo Karttunen
 Jorma Talikka
 Eija Tolonen
 Timo Rantala
 Eero Saareinen
 Merja Andersson
 Kjell Bygden
 Matti Sanjalahti
 Esa Salomaa

Juha Kärki
 Jouko Nevalainen
 Anita Nevalainen
 Anna Nevalainen
 Beda Lampila
 Jorma
 Mari
 Mette
 Viili
 Tempa

Tuusula

Markku Nieminen
 Iida Koivisto
 Esa Koivisto
 J. Koivisto
 Jaakko
 Esko Koivisto

Mäntsälä

Merja Kivivirta

Raasepori

Peter Björklöf

Hämeenlinna

Pasi Ranki
 Erkki Ranki
 Maire Ranki

Turenki

Jorma Talikka

Lahti

Anja Saarikko
 Timo Saarikko
 Juha Fors

Loimaa

Juha Kieksi

Pertteli

Heikki Typpö

Tampere

Martti Satri
 Matti Linna
 Ville Mäkinen
 Olli Nordling
 Antti Siika-aho
 Risto Koivula
 Vejas Koivula
 Zhemyna Koivula

Nokia

Erno O. A. Laitinen

Työtä, rauhaa, turvallisuutta - STP

Isänmaaton pääoma kerää voittoja kellon ympäri

Edellisessä numerossa Pekka Tiainen opastuksella alkanut finanssimaailman katsastusreisu on poikennut Esplanadin eteläpuolelle, Etelä-Esplanadin, Fabianinkadun, Pohjoisen Makasiinikadun ja Unioninkadun rajoittamaan kortteliin. Täällä meille alkaa hyvin selvitä se, että suurissa finanssioperaatioissa tuskin on merkitystä kansallisella edulla. Vain yksien ja harvojen voitoilla on merkitystä, muu ei merkitse mitään. Suomalainen pankkitoiminta on joutunut ulkomaisiin käsiin. Pääomalla ei ole isänmaata. Pankit pelaavat ja kansa maksaa. Alkaa myös näyttää siltä, että köyhät ihmiset houkutellaan tietoisesti velkaantumaan, jonka jälkeen perään laitetaan luottotietofirmat ja perintätoustit.

5. Danske Bankin linnakkeessa

Unioninkadun, Fabianinkadun, Etelä-Esplanadin ja Pohjoisen Makasiinikadun rajoittaman korttelin Kasarmintorin kulmauksen puoleisessa päädyssä oli ensin Postipankin, sitten Leonian ja sen jälkeen Sampo Pankin pääpaikka. Nyt siinä sijaitsee Danske Bank, joka osti Sampo Pankin ja Mandatumin. Unioninkadun puoleisesta isosta tilasta on tehty Bank-ravintola. Muutoinkin Danske Bank lienee vähän vetäytynyt alueelta. Ilmeisesti Danske Bankille tuli vaikeuksia siinä Sampo Pankki ökaupassa ja myös Tanskassa on pankkikriisi.

1 Kouri-kaupat jatkuvat

Wahlroos lähti Sampo Pankin eli entisen Postipankin ja Mandatumin myynnistä Danske Bankilta saamallaan rahoilla valtaamaan Nordeaa, eli hankkimaan sitä hallitsemansa Sampo Groupin haltuun. Sampo Group on siis eri asia kuin Sampo Pankki, joka on nyt osa Danske Bankia, sen Suomen haaraa. Eli Wahlroos jatkoi Kouri-kauppoja, jossa nurkanvaltauksen kohteena oli SYP. Nyt se on Nordea. Sampo Pankin myynnistä saamallaan varoilla hän on hankkinut omistukseensa 19,5 % Nordeasta. Hän yrittää saada luvan ostakseen 20 % Nordeasta, mutta siihen hän tarvitsee suostumuksen Ruotsin valtiolta. Sen Ruotsi tietävästi joutuukin antamaan. Mutta kyllä Nallella on muitakin omistuksia ja kytkentöjä Nordeassa. Valtion osakeomistuksia hallinnoivan Solidumin kautta valtiolla on omistuksia näissä yhtiöissä ja niillä mm. Nordeassa. Wahlroosilla on tähän liittyviä henkilökytköksiä.

Pääomalla ei ole isänmaata

On selvää, että Wallenbergien Skandinaviska Enskilda Banken (SEB) pyrki myös valtaamaan Nordeaa. Sen ympärillä käytiin tällä hetkellä aikamoinen valtausoperaatio. Eli tässä on kysymys suomalaisen finanssimaailman tämän hetken pääjärjestelystä. Ruotsin valtio on Nordean toinen suuomistaja eikä se varmasti halua antaa SEB:lle valtaa Nordeassa. Jos Wahlroos kasvattaa otetaan Nordeassa, ei ole mitään estettä sille,

ettei hän lopulta rahasta omistustaan myymällä sen SEB:lle tai tekee sitten jotain muuta. Mitään luottamista häneen ei ole.

..ja miten käy Pohjola Pankin?

Meillä on nykyisin Suomen finanssimaailmassa kaksi pääkeskusta. Ensinnä on tämä ulkomainen Nordea ja sitten osuuspankkiryhmän aiempi OKO, joka on nykyisin Pohjola Pankki. Pohjola Pankin pääomistaja on tänä päivänä vielä Osuuspankkiryhmä, mutta ei ole poissuljettua, että tällä menolla se myyt Pohjola Pankin vaikka ulkomaisiin käsiin.

1 Kasinotoiminta kello ympäri Olemme käyneet näitä asioita läpi eri puolilta. Mutta on tässä vielä yksi olennainen pankkiryhmä, se on tuo Nasdaq Omx, joka on entinen Helsingin Pörssi HEX. Suomen HEX osti Baltian pörssit. Tämän jälkeen Tukholman pörssi Omx taas osti HEX:n. Sitten Tukholman pörssi Omx pyrki kaappaamaan Lontoon pörssin, mutta kävivin niin, että Yhdysvaltain teknologiapörssi Nasdaq osti Tukholman pörssin yhdessä Du-

sittenkään käynnistetty. Yhdysvaltain rahoitusvalvojien SEC:in johtajakin on saanut lähteä ja sinne on valittu uusi johtaja.

Näitä tämääntyypisiä huijauksia, mitä Madoff-huijaus oli, on nyt pilvin pimein ja myös Suomessa erittäin runsaasti. Mutta meillä on se ongelma, että meillä on nimelisesti toimiva finanssivalvonta, entinen rahoitustarkastus, sitä ennen pankkitarkastus, mutta meillä ei harjoiteta finanssivalvontaa siten kuin pitäisi. Sen takia me kansalaiset joudumme käynnistämään tätä pankkivalvontaa, jotta Suomessa saataisiin tämä pankki- ja finanssimaailman likapessä puhdistettua. Eli onko annettava ohje, että pitääkö Aleksanterinkadulla taskut kiinni, koska ei ole lainkaan varmuutta, että rahat ovat turvassa. Ennen rahat vietiin pankkiin turvaan. Nordeasta mainittakoon, että sehän on se pankki, jonne köyhän kansan ei kannata mennä, koska sinne tulee kuulemma soraa pankkialtiin.

6. Yhteenvetoa Senaatintorilla

Ollaan viimeisessä pisteessä

baista olevan yhtiön kanssa. Eli tänä päivänä Tukholman, Suomen ja Baltian pörssit ovat tämän amerikkalaisen Nasdaqin ja dubailaisen yhtiön omistuksessa. Nasdaqin idea on tehdä ympärivuorokautista pörssiakauppaa. Heillä on nyt toimipiste täällä, Japanissa ja New Yorkissa, jolloin aina jossain paikassa on päiväaika, jolloin pörssi-kauppa ökasino voi pyöriä yöstä päivää. Las Vegasin kasinopyörättäjät ovat tästä kyllä aivan varmastakin kateellisia.

Nasdaqin Madoffin jäljet eivät pelota finanssivalvontaa

Tässä on syytä muistuttaa vielä, että Nasdaqin entinen johtaja Madoff, joka oli Nasdaqin, juuri tämän saman pörssin johtaja, pyöritti 25 vuotta pyramidibisnestä. Häneen luotettiin, ja hän aiheutti asiakkaille jättitappiot ja itselleen moninkertaisen elinkautisen vankeustuomion. Madoffin toimintansa julkaistiin juuri syyskuun alussa liki 500-sivuinen virallinen raportti. Siinä tuli ilmi, miten Yhdysvaltain rahoitusvalvoja SEC:ille oli useita kertoja selvitetty näitä asioita, mutta tutkintaa ei ollut

tässä kansalaisten pankkivalvontatapahtumassa Senaatintorilla. Katsoessamme valtioneuvoston linnaa voimme vain toivoa, että päättäjät tekisivät asioille jotain. Suurkirjon takana tuolla Snelmannin kadulla Snelmannin aukion puoleisessa kulmassa on rahoitustarkastus, nyky nimeltään Finanssivalvonta. Meillä oli aikaisemmin pankkitarkastus, joka epäonnistui tehtävässään. Sen sijalle perustettiin Rahoitustarkastus 90-luvun epäonnistumisen jälkeen ja nyt tämän vuoden alusta se muuttui Finanssivalvonkaksi, joka ei ole korjausta olennaisiin asioihin saanut.

Raha on vieraisissa käsissä

Tässä hahmotuu nyt kaiken kaikkiaan se, että nämä Aleksanterinkadun ympärillä sijaitsevat finanssikeskukset ovat melkein kaikki ulkomaisissa käsissä. Keskeisiä omistajia ovat ruotsalaispankit. Niiden rinnalla on jonkin verran tanskalaispankkia ja sitten vielä se amerikkalainen JP Morgan. Suomessa on muitakin amerikkalaisia toimijoita mm. konkurssin partaalla olevan City Bankin

Suomen haara, joka on osa konkurssitalaan ajautuneen Merill Lynchin toimintaa ja oli romahtaneen vakuutusjätti AIG:n toimintaa. Eli Suomessa ovat toimineet amerikkalaispankit, pankkiryhmät ja vakuutusjätti, jotka ovat kaikki romahtaneet ja lakkautettu tai pelastettu amerikkalaisten veronmaksajien rahoilla. On myös rahoituslaitoksia, joilla on kotimaana Saksa, Espanja, Ranska tai jokin muu maa.

Kansalaisten turvaksi tarvitaan yhteiskunnan omistama Kansan Pankki

Eli hahmotuu kuva, että tämän suomalaisen finanssimaailman ydin on joutunut ulkomaisiin käsiin. Sen takia ja kansalaisten turvaksi erittäin tärkeä olisi perustaa yhteiskunnan omistama kotimainen pankki. Kutsuttakoon sitä kansan pankiksi, jossa ihmiset voisivat pitää rahojaan turvassa. Tästä rahakriisistä seuraa monia ikäviä asioita. Jatkossa joudumme kampanjoimaan paitsi finanssimaailman puhdistamiseksi ja virheiden vääristymien korjaamiseksi, myöskin sellaisissa asioissa miten eläkkeiden rahoitus turvataan kaiken tämän jälkeen, sillä

Nordea-pankki eräässä tapauksessa teki. Se ei aikunut suostua avaamaan ihmiselle edes pankkitiliä.

Aivan niin ei Suomessa sentään toimita, niin kuin Nordea toimii Latviassa, missä se syytti yritystä laskujen maksamattomuudesta. Nordean miehet menivät yritykseen, joka oli polkupyöräyritys ja ottivat yrityksen kaikki polkupyörät omine lupineen haltuunsa. Näin pankit toimivat turvatakseen saataviaan. Meillähän tämä järjestelmä on luotu aukottomaksi sillä tavalla, että meillä oikeusjärjestelmä kirjaa velkojen hyväksi näitä päätöksiä. Meillä on luottotietofirmoja, jotka leivittävät näitä tietoja. Meillä on perintäyhtiöitä. Lintrun Justiialla on mm. Herttoniemessä toimipaikka. Lindorff-perintäyhtiötä käyttää mm. Nordea. Ne huolehtivat ihmisten rahojen perinnästä. Molemmat yhtiöt ovat taustallaan ulkomaisia. Meille on syntynyt tilanne, missä kymmenet tuhannet ihmiset eivät voi ottaa esimerkiksi työtä vastaan, koska saadessaan vähän palkkaa, sen vievät ulosotto- ja perintäyhtiöt rahat.

Suomestako veroparatiisi?

Veroparatiisit ovat oma lukunsa. Amerikkalaisten veroparatiisirahat UBS-pankissa Sveitsissä tulivat jo esille ja saksalaiset veronkiertäjät käyttivät mm. Lichtensteinia. Nyt ilmeisesti eräs keino ratkaista tämä veroparatiisioongelma on tehdä koko Suomesta veroparatiisi. Tällaisia ajatuksia herää kun kuulee esityksestä, että ei pelkäästään eläke-säästöistä voisi tehdä verovähennyksiä, vaan kaikkienkoinen pääomasiijoittaminen ja siihen käytetty raha voitaisiin vähentää verotuksessa. Vähennettävä rahausuma olisi kyllä ensi alkuun rajattu 3 000 euroon, joka on sekin paljon, mutta tämä olisi päänaavaus. Suurin hyöty koituu suuriin tuloihin. Eli rikkaalle tehtäisiin uusi verotusporrasneikeä samaan aikaan kun kultusveroa nostetaan.

Tarvitsemme muutoksia, jotka palauttavat oikeudenmukaisuuden.

Ohnan se varsin erikoista, että kun esimerkiksi Björn Wahlroos sai Mandatum-pankista kaksinkertaisen hinnan ja rikastui tällä tavoin ja hänen varallisuuseronsa on lakkautettu ja tuloverotuksesta on irrotettu pääomaverotus, jossa on alhaisempi veroprosentti. Hän on voinut nostaa tuloensa pääomatulona ja alentaa näin veronsa ja nostaa samalla palkkaansa. Hänen verotustaan on kevennetty pääomaverotuksen kautta ja hänen tuloensa ovat nousseet tuolla pankissa valtaisesti pienellä verolla ilman varallisuuseroa. Kaikki tämä on valtion kassasta pois. Vastaavia etuja on maksettu lisätty niin, että suurimmat hyötyjät ovat ehkä promille suomalaisia, noin 5000 henkilöä. Kyse ei ole mitättömistä rahaksumista. Sellainen voi olla oikeusvaltion järjestelmä, jossa samaan aikaan pienituloisia ihmisiä rokotavat ja jahaavat perintäyhtiöt ja velkojat ja valtion ulosottovirasto heitä ulosmittaa. Tarvitsemme muutoksia, jotka palauttavat oikeudenmukaisuuden.

Pekka Tiainen puheesta toimitti Heikki Männikkö

Maailmanhistorian raukkamaisin ja surkein sota

Presidentti Barack Obama on merkittävä rauhan mies. Hän aikoo sammuttaa sodan liekit tehostamalla sotimista. Toistaiseksi tällainen operaatio ei ole koskaan johtanut Afganistanin maaperällä toivuttuun lopputulokseen.

USA:n johtamien Nato-joukkojen vahvuus kasvaa tästäkin huolimatta puolen vuoden sisällä 100 000 sotilaseen. 30 000 sotilastaan suuruisten lisäjoukkojen arvioidaan kasvattavan sotilasmenoja 30 miljardilla dollarilla. CIA:n tietolähteiden mukaan köyhän Afganistanin bruttokansantuote jäi viime vuonna 22,3 miljardiin dollariin (bkt/kansalainen 800 euroa/vuosi). Euroopan Nato-liittolaiset ymmärtävät pohjois-amerikkalaisten turhautumista tuomalla omana kortinaan yhteiseen tuhonpesään vielä 5 000 sotilasta lisää. Kuoleman olympialaisiin osallistuu 6 Suomi mukaan lukien 6 yhteensä 43 valtiota.

Kyse Afganistanissa ei ole

koko maailman turvallisuudesta ja USA:n elintärkeä kansallisesta edusta, vaan kansainvälisen aseellisuuden taloudellisista eduista ja Yhdysvaltojen sotilaallisesta mahdin uskottavuudesta maailmassa. USA on käyttänyt Afganistanin sotaan v. 2001-2009 jo 1 000 miljardia dollaria. Tästä summasta valtaosa on kulunut asehankintoihin eikä suinkaan ihmisoikeuksien puolustamiseen, Afganistanin tuhotun infrastruktuurin jälle rakentamiseen ja väestön perusturvan kohentamiseen. Mitä amerikkalaiset mahtavat tarkoittaa sillä, että he aikovat ottaa työn loppuun Afganistanissa? Maahan on jo täysin tuhattu. Lisäksi jenkien sotaretkiin perinteisesti liittyvä kansanmurha on jo toteutettu ja maanpakolaisuuteen on ajettu miljoonia ihmisiä.

On toiveajattelua, että Yhdysvallat alkaisi vähitään vetäytyä Afganistanista heinäkuussa 2011, mikäli se ei saa syytettyä jossain maailman kolkassa uutta

taloudellisesti ja poliittisesti vielä kannattavampaa hyökkäyssotaa. Itsepuolustuksen nimissä Washington voi syyttää sodan missä tahansa maailman kolkassa.

USA:n johdon outoa huumorintajua osoittaa se, että he asettavat Afganistanin kehittämisessä etusijalle maanviljelyksen, vaikka maa sattuu olemaan yksi maailman miinoitetuimmista maista. Afganistan on lisäksi maailman suurin unikonkasvatusmaa. Siellä tuotetaan 87 % maailman oopiumista. Laittoman huumekaupan arvo nousee 30 miljardiin dollariin. USA:n tukeman nukkehallituksen jäsenet ja paikalliset sotalordit ylläpitävät oopiumunikon sallivaa maanviljelyä.

Pahuuden voimakaksikko 6 ase- ja huumeollisuus 6 ovat Afganistanin sodan ainoat voittajat. Miksi Nato-nobelistimie Ahtisaari ei vingu tästä asiasta mitään? Suomen poliittisen johdon olisi korkea aika tajuta,

mihin Naton kanssa seurustelu johtaa. Suomalaiset sotilaat on vedettävä välittömästi pois Afganistaniin sodasta.

Ei Natolle!

Matti Laitinen

v. 2001-2009				
Vuosi	USA	UK	Muut	Yhteensä
2001	12	0	0	12
2002	49	3	17	69
2003	48	0	9	57
2004	52	1	7	60
2005	99	1	31	131
2006	98	39	54	191
2007	117	42	73	232
2008	155	51	89	295
2009	299	99	87	485
Yhteensä	929	236	367	1532

Tilastoissa ei ole huomioitu usalaisten yksityisten sotilasfirmojen miestappioita.

Totta ja tarua Natosta

Presidentti Mihail Gorbatshov teki häkellyttävän myönnytyksen lännelle Neuvostoliiton viimeisimpinä aikoina. Gorbatshov suostui siihen, että yhdistynyt Saksa liittyy Neuvostoliitolle vihameiliseen sotilasliittoon.

Myöntävyyden taustalla oli Yhdysvaltojen Gorbatshoville antama lupaus, että Nato ei laajeni tämän jälkeen otuumaakaan enempää itään päin. Yhdysvallat, Nato ja läntinen media ylistivät Gorbatshovin myönnytystä osoitukseksi valtiomiesmäisyydestä, ja sen väitettiin koituvan ökaikkien hyödyksi, myös Neuvostoliiton.

Yhdysvaltojen Naton itälaajentumista koskeva lupaus rikottiin jo **Bill Clintonin** presidenttikauden alkumetreillä, ja Nato on sen jälkeen haalinut suojijnsa entisiä neuvostotasavaltoja ja entisiä Varsovan liiton jäsenmaita yksi toisensa jälkeen. Nato torjui myös Venäjän ehdotuksen ydinaseettomasta vyöhykkeestä, joka ulottuisi arktisilta alueilta aina Mustallemerelle saakka 6 se kun olisi häirinyt sotilasliiton suunnitelmia itälaajentumisesta.

Miksi EU ja Nato laajenevat itään?

Yhdysvallat tarvitsee yhdis-

tyvää ja laajentuvaa Euroopan unionia sekä laajentuvaa Natoa astinlaudaksi Euraasiaan. Alueen entiset neuvostotasavallat näyttelevät merkittävää roolia, kun kamppaillaan muun muassa alueen energiavarannoista ja -reiteistä. EU:n ja ennen kaikkea Naton tehtävänä on palvella Yhdysvaltojen pyrkimyksiä eristämällä ja pidättelemällä eristävä. Yhdysvaltojen katsannossa EU:n ja Naton ei voida myöskään sallia noudattaa itseästä ulkopoliittikkaa, etenkin suhteessa Venäjään ja Lähi-itään. Yhtenäinen ja laaja Euroopan unioni palvelee siis Yhdysvaltojen intressejä, mutta vielä tärkeämpää on Naton laajeneminen entisiin neuvostotasavaltoihin, joita pyritään vetämään samalla irti Venäjän vaikutuspiiristä. Muun muassa nämä seikat käyvät ilmi presidentti **Jimmy Carterin** turvallisuuspoliittisena neuvonantajana uransa aloittaneen **Zbigniew Brzezinskin** tärkeästä Yhdysvaltojen strategiaa käsittelevästä kirjasta *The Grand Chessboard: American Primacy And Its Geostrategic Imperatives* (1997). Brzezinskin hahmotteleman ösuuren shakkilaudan 6 tärkeimpiä alueita Yhdysvaltojen kannalta ovat nimenomaan Euraasia ja Lähi-itä.

Kosovon 6 humanitaarinen sotal

Kosovon sotaa (1999) on ylistetty malliesimerkinä uuden, kylmän sodan jälkeisen Naton öhumanitaarisesta politiikasta. Kosovon albaanien ahdinkoa on itsepitäisesti esitetty Naton Serbian pommitamisen motiiviksi. Presidentti **Slobodan Milosevicia** mustamaalattiin ja demonisoitiin lännessä tarkoitushakuisesti ennen sotaa. Todellisuudessa Kosovon albaaneilla ei ollut juuri mitään tekemistä Naton Serbian pommitamisen kanssa.

Sotaa edeltäviä neuvotteluja Milosevicin kanssa johtanut

entinen Yhdysvaltojen varulministeri **Strobe Talbott** toteaa esipuheessaan kollegansa **John Norrisin** Kosovon sotaa käsittelevään kirjaan: öJos haluat tietää miltä tapahtumat näyttivät ja tuntuivat meistä, jotka olimme asianosaisia, kannattaa lukea tämä Norrisin kirja.

Norrisin johtopäätös on, että Naton sodan motiivina oli ennen muuta Serbian vastahakoisuus Bill Clintonin hallinnon ja sen liittolaisten ajamille poliittisille ja taloudellisille uudistuksille 6 ei Kosovon albaanien ahdinko.

Kosovon 6 humanitaarinen sotal

Samaan aikaan kun Yhdysvallat ja Nato pyrkivät tunkeutumaan Euraasian entisiin neuvostotasavaltoihin, voidaan nähdä myös Yhdysvaltojen maailmanlaajuisista sotilaallisista aktivoitumisista. Afrikassa operoi vuonna 2007 perustettu USA:n Afrikan alueen sotilaallinen komentokeskus AFRICOM, jonka suojissa Yhdysvallat kasvat-
taa sotilaallista läsnäoloaan

entinen Yhdysvaltojen varulministeri **Strobe Talbott** toteaa esipuheessaan kollegansa **John Norrisin** Kosovon sotaa käsittelevään kirjaan: öJos haluat tietää miltä tapahtumat näyttivät ja tuntuivat meistä, jotka olimme asianosaisia, kannattaa lukea tämä Norrisin kirja.

Norrisin johtopäätös on, että Naton sodan motiivina oli ennen muuta Serbian vastahakoisuus Bill Clintonin hallinnon ja sen liittolaisten ajamille poliittisille ja taloudellisille uudistuksille 6 ei Kosovon albaanien ahdinko.

Pommitusten seuraukset olivat sen sijaan dramaattisia. Todellinen humanitaarinen kriisi, kuten valtava pakolaisaalto, syntyi Naton Serbian pommitusten seurauksena, vaikka suurelle yleisölle on uskoteltu, että sodan motiivina olivat humanitaariset syyt.

Yhdysvaltojen maailmanlaajuinen aktivoituminen

Samaan aikaan kun Yhdysvallat ja Nato pyrkivät tunkeutumaan Euraasian entisiin neuvostotasavaltoihin, voidaan nähdä myös Yhdysvaltojen maailmanlaajuisista sotilaallisista aktivoitumisista. Afrikassa operoi vuonna 2007 perustettu USA:n Afrikan alueen sotilaallinen komentokeskus AFRICOM, jonka suojissa Yhdysvallat kasvat-
taa sotilaallista läsnäoloaan

alueella. Kolumbiaan suunnitella olevilla uusilla sotilastukikohdilla Yhdysvallat pyrkii tunkeutumaan entistä enemmän Latinalaisen Amerikan alueelle ja parantamaan kykyään sotilaallisiin interventioihin alueella. Korean demokraattinen kansantasavalta on niin ikään saanut tuntea nahoissaan kasvavaa painetta Yhdysvaltojen suunnalta.

Naton jäsenmaat kytkeytyvät vähintään epäsuorasti Yhdysvaltojen maailmanlaajuisiin suunnitelmiin ja strategioihin, koska Nato on Yhdysvaltojen voimankäytön työrukkane. Jo pelkästään tästä syystä Suomen ei pitäisi edes harkita liittymistä sotilasliittoon.

Tommi Lievemaa

Jutun lähteinä on käytetty Michel Chossudovskyn, Rick Rozoffin ja Noam Chomskyn artikkeleita globalresearch.ca ja zcommunications.org/znet 6 internet-sivustoilla.

Ruskeiden kielisuudelmien maa

Voimakas enemmistö suomalaisista vastustaa edelleen Nato-jäsenyyttä

Maamme poliittisen ja taloudellisen eliitin mielestä Suomen ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikan tärkeimmät tehtävät ovat Suomen itsenäisyyden, alueellisen koskemattomuuden ja perusarvojen turvaaminen, väestön turvallisuuden ja hyvinvoinnin edistäminen sekä yhteiskunnan toimivuuden ylläpitäminen.

Mitä he mahtavat tarkoittaa tällä tehtävämäärityllä? Suomen valtio on riimaton kuin loppiaiskuusi. Siitä on riisuttu itsenäisen valtion tunnusmerkit omaa valuutta, itsellinen lainsäädäntövalta ja itsenäinen

ulkopolitiikka. Heidän Suomensa turvaa huonosti alueellista koskemattomuuttaan sallimalla kansainvälisten kaivosyrittäjien häärää vapaasti maaperällä. Se kohentaa väestönsä turvallisuutta ja hyvinvointia heikentämällä vuodesta toiseen kansan enemmistön perusturvaa ja samanaikaisesti se keventää heidän kapitaalistensa verotusta. Kuinka yhteiskunnan toimivuutta voidaan ylläpitää hävittämällä ravinnon ja kaupparenkulun omavaraisuus, on salaisuus. Heidän maansa perusarvoja ovat aheus, itsekkyyd ja ylimielisyys.

Maamme poliittisen ja talou-

dellisen eliitin mielestä Euroopan unionin jäsenyys on Suomelle perustavanlaatuisen turvallisuuspoliittinen valinta. Unionin jäsenenä heidän Suomensa on osa tiivistä poliittista liittoa, jonka jäseniä yhdistää vahva yhteenkuuluvuus ja tahto toimia yhdessä. Kokevatko Suomen kansalaiset kuuluvansa tähän poliittiseen liittoon ja tahtovatko he todella toimia sen puolesta? Vaikuttaa paremmin siltä, että tämän valtioliiton ainoita suomalaisia jäseniä ovat sitä rakastavat suomalaiset EU-huippuvirkamiehet, europarlamentin jäsenet ja kotimaiset kansanedustajat. Heille uskolliset suomalaiset päättäjät toteuttavat EU:n jokaisen mää-

räksen Suomessa pilkkullen ja vielä mieluummin kahta kertaa hurjemmin. Puuttuu enää vain se, että Suomen hallitus alkaisi soveltaa Irlannissa kehitettyä toistuvaa kansanäänestystä demokratian nimissä hehku-lamppujen poistomenetelyyn ja Natoon liittymiseen.

Maamme poliittisen ja taloudellisen eliitin johdossa on useita ruskeiden kielisuudelmien taitajia. Tämä osaaminen ilmenee selkeästi siinä, että heidän käsityksensä mukaan Suomen pitäisi tukea Euroopan unionin ja Naton yhteistyön tiivistämistä. Perustelunaan he kehtaavat väittää sotilasliitto Naton olevan ensisijaisesti kriisinhallintaorganisaatio. He haluavat Suomen käyvän säännöllistä poliittista vuoropuhelua Naton kanssa ja osallistuvan

Nato-johtoisin sotilaallisiin kriisinhallintatehtäviin, joita kutsutaan useimmissa siviilisyysmaissa sodiksi. He katsovat Naton tavoitteiden olevan kansainvälisen vakauden ja turvallisuuden suhteen yhteensopivia Suomen ja EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikan tavoitteiden kanssa.

Maamme poliittinen ja taloudellinen eliitti on toisissaan. Jotta tämä ei jäisi epäselväksi kenellekään, he julkituovat, että heidän Suomensa varautuu terrorismin torjuntaan ja väkivaltaisen radikalisoitumisen ennaltaehkäisyyn.

Räkäoesterijot vievät Suomea Natoon!

Matti Laitinen

Naton kannatus Suomessa

Maanpuolustustiedotuksen suunnittelukunnan (MTS) tuore kysely kertoo, että kansalaisista 62 % on sitä mieltä, että Suomen ei tulisi pyrkiä Naton jäseneksi. Miehistä näin ajattelee 65 % ja naisista 60 %. Ikäryhmistä kielteisimmän suhtautuvat nuoremmat, 15-24-vuotiaat, 68 %. Vasurien kannattajista tätä mieltä on 92 %, SDP:n 74 %, vihreiden 69 %, keskustan 68 % ja kokoomuksen kannattajista 40 %. Ainoastaan 28 % kansalaisista on sitä mieltä, että Suomen tulisi pyrkiä sotilasliitto Naton jäseneksi.

Sotilasliitto Naton laajentumisen historia

↑ Tämän sopimuksen sopimuspuolet vahvistavat uskovansa Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjanpäämääriin ja periaatteisiin ja haluavansa elää rauhassa kaikkien kansojen ja kaikkien hallitusten kanssa. (Naton peruskirja)

v. 1949 Belgia, Kanada, Tanska, Ranska, Iso-Britannia, Islanti, Italia, Luxemburg, Hollanti, Norja, Portugali ja USA allekirjoittivat Pohjois-Atlantin sopimuksen (NATO) Washingtonissa. Presidentti Truman myönsi sotilasliitolle yli miljardi dollaria taloudellista tukea.

v. 1952 Kreikka ja Turkki liittyivät Natoon.

v. 1954 NL ehdotti liittymistään Natoon sillä ehdolla, että Nato-valtiot liittyvät Varsovan liittoon.

v. 1955 Länsi-Saksa liittyi Natoon. Varsovan sopimusjärjestö perustettiin vastavoimaksi Natoon.

v. 1959 Ranska veti Välimeren laivastonsa Naton komennosta ja De Gaulle määräsi ulkomaiset atomiaseet pois Ranskan maaperältä.

v. 1963 Nato-operaatio öBig Liftö esitteli kykyä nopeaan joukkojen vahvistamiseen Euroopassa, kun 14 500 miestä lennätettiin USA:sta Saksan liittotasavaltaan.

v. 1966 De Gaulle veti Ranskan pois Naton sotilaallisesta toiminnasta protestina USA:n johtoselle sotilasliitossa. Nato ilmoitti pitävänsä oikeuden käyttää ydinaseita ensimmäisenä, jos se olisi tarpeellista jäsenmaiden puolustamiseksi.

v. 1967 Naton uusi päämaja Brysselissä avattiin.

v. 1979 Nato päätti Brysselissä ryhtyä sijoittamaan Eurooppaan amerikkalaisia ohjusjärjestelmiä.

v. 1982 Espanja liittyi Natoon. Usalla oli käytössään 1 500 sotilastukikohtaa 32 eri valtion alueella.

v. 1983 Varsovan sopimusjärjestö antoi Prahan julistuksen, jossa se ehdotti ydinkokeiden täydellistä ja yleistä kieltämistä; sopimusta kemiallisten aseiden kieltämisestä ja hävittämisestä; neutroniaseet kieltävästä sopimuksesta; avaruuteen sijoitettavien aseiden kieltämisestä; säteilyaseiden kieltämisestä ja ydinaseettomille valtioille

annettavaa turvatakuuta.

v. 1983684 Naton ministerit hyväksyivät ns. euro-ohjusten sijoituksen Eurooppaan. Varsovan liiton sijoitettua SS-20 ohjuksia Eurooppaan, Nato vastasi sijoittamalla sinne Pershing II -ohjuksia, jotka saavuttaisivat Moskovan muutamissa minuuteissa. Päätös synnytti euro-ohjusten vastaisen kansanliikkeen.

v. 1990 Nato ja Varsovan liitto solmivat sopimuksen konventionaalisten aseiden käytöstä Euroopassa ja julkistivat selvityksen väkivallattomasta yhteistyöstä. Kylmän sodan aikana Nato ylläpiti ja koulutti CIA:n ja MI6:n tuella salaisia vastarinta-armeijoita Euroopassa NL:n miehityksen varalta. Niiden olemassaolo pysyi salassa v. 1990 asti, jolloin Italian pääministeri Giulio Andreotti tunnusti operaatio Gladion olemassaolon.

v. 1991 NL romahti ja Varsovan liitto lakkautettiin. Nato ja Varsovan liiton aseidenriisuntasopimukset menettivät merkityksensä. Nato perusti yhteistyöneuvoston omia jäsenvaltioita, entisiä kansandemokratioita ja neuvototasavaltoja varten voidakseen laajentua. USA:n johtama liittoutuma hyökkäsi YK:n siunauksella Irakiin.

v. 1993 Entisen Varsovan liiton maat otettiin mukaan Naton rauhankumppanuusohjelmaan. Ranska palasi Nato-yhteistyöhön v. 1993.

v. 1995 Nato suoritti ensimmäisen avoimen sotilasoperaationsa pommittamalla Bosnian serbejä ja lähettämällä IFOR-joukkonsa miehittämään Bosnia Hertsegovinaa. Nato jäi pysyvästi entiseen Jugoslaviaan.

v. 1997 Naton IFOR-joukot korvattiin SFOR-joukoilla.

v. 1999 T-ekin tasavalt, Puola ja Unkari liittyivät

Natoon. Samana vuonna Nato aloitti ilmaiskut ilman YK:n hyväksyntää Jugoslaviassa.

v. 2001 Nato riisui aseista Makedonian. WTC-tornien tuhoutumisen jälkeen sotilasliitto vetosi peruskirjansa 5 §:n kollektiiviseen puolustuspolitiikkaan. USA ja Britannia hyökkäsivät Afganistaniin.

v. 2002 Naton pääsihteeri Robertson vieraili Ukrainassa sopimassa maan liittymis ehdosta Natoon.

v. 2003 USA:n johtama liittouma aloitti 2. Persianlahden sodan. Nato-valtiot Ranska, Saksa, Belgia ja Turkki kieltäytyivät osallistumasta USA:n johdolla Irakin sotaan. Naton ISAF- ja Nopean toiminnan joukot liittyivät Afganistanin sisällissotaan.

v. 2004 Latvia, Liettua, Viro, Bulgaria, Romania, Slovakia ja Slovenia hyväksyttiin Naton jäseniksi.

v. 2005 Naton ulkoministerit päättivät laajentaa maadensa sotilaallista roolia Afganistanissa.

v. 2006 ISAF:in vastuualue laajeni koko Afganistaniin ja se siirrettiin Naton johtamaksi ja siihen liitettiin myös USA:n terrorismin vastaiset joukot.

v. 2008 USA varoitti Naton olevan jakautumassa kahteen leiriin, elleivät eurooppalaiset ota enemmän vastuuta Afganistanin operaatiosta. Nato tuki Georgian Etelä-Osetian offensiivista.

v. 2009 Kuumien sodan aikakautena sotilasliitto Nato soti aktiivisesti maailmalla ja pyrki korvaamaan itsellään YK:n. Suomi osallistuu Naton johdolla Afganistanin sisällissotaan. Naton uusi pääsihteeri Anders Fogh Rasmussen kutsuttiin Nato-seminaariin Suomeen. Albania ja Kroatia hyväksyttiin sotilasliiton jäseniksi.

KÄ/Toimitus

POLITIikka PALAA VENÄJÄLLE

Sergei Skvortsov työpuolellaan ääressä

Totesin jo vuoden 2009 alussa, että politiikka on asteittain palaamassa Venäjälle ja nyt me saimme äskettäin vahvistuksen tälle väittämälle. Putinin hallinnon ummehtunut ilmapiiri alkaa hiljalleen haihtua ö synnähän ovat kylläkin nimenomaan Putinin perustaman poliittisen järjestelmän epämiellyttävempien erikoispiirteiden aiheuttamat skandaalit. Esimerkkinä tästä on 14. lokakuuta tapahtunut välikohtaus.

Sen jälkeen, kun parlamentin oppositiota kiellettiin jatkamasta kysymyksen käsittelyä joukkomittaisista vilpeistä 11. lokakuuta pidetyissä paikallisvaaleissa, kaikki kolme oppositio-parlamenttiryhmiä poistui kokoussalista lupaamalla palata vain siinä tapauksessa, että saa tavata herra Medvedevin. Lisäksi parlamentin oppositio vaati Venäjän parlamentin (Valtioneuvoston) puhemiehen herra Gryzlovin (joka ilmoitti aikoinaan, että Valtioneuvosto ei ole sopiva keskustelujen paikka) ja vaalit järjestäneen Keskusvaalilautakunnan puheen-

johtajan herra Churovin (joka väittää vakavissaan, että Putin on aina oikeassa) eroamista. Todetakaan, että Venäjällä oppositio on öksesyö ja sopii tavallisesti toimimaan valtiiovallan kanssa, mutta tällä kertaa se osoitti epätavallista niskottelua ja, kuten huomaamme edelleen, syitä Duuman oppositiolla ulosmarssiin kiistattakin oli.

Yhtenäisen Venäjän vääristeleevaalitulos

Presidentin administration viisaat neuvot (joka tahtoi antaa valitsijoille mahdollisuuden päästää ulos liikaa painetta ja viralliselle oppositiolle ö mahdollisuuden jakaa vastuun syntyneestä kriisistä) olla sulkeutunut pois epätoivotuista ehdokkaiden ja olla harrastamatta vaalivilppiä paikalliset valtelimet (ts. samainen Yhtenäisen Venäjän) ohittivat kokonaan. Korkeat poliittiset ajatukset ovat sinänsä hyvä asia, mutta öleipäpaikkoja ö kukaan tahtois luovuttaa kenellekään (leipäpaikkoja siinä mielessä, että ne aavaavat laajoja mahdollisuuksia lahjuksille, edustajien ostamiselle jne.). Itse Yhtenäisen Venäjän antamien tietojen mukaan se sai näissä vaaleissa 80 % äänistä, parantamalla siten merkittävästi kriisiä edeltäneitä tuloksiaan. Jokaiselle objektiiviselle tarkkailijalle on selvää, että kriisin oloissa, kun väestön valtaosan reaalitulot supis-

tuntajanö huomauttaneen, että mediamaksu olisi euromääräisesti sama ö siis tasavero.

Vaalivilppiä

Paperilla taas tulokset saavutettiin vanhalla koetulla konstilla: poistettiin epätoivotuista ehdokkaita listoilta, lisättiin äänestyslomakkeita, suoritettiin joukkomittainen irtoäänestys vieraila paikkakunnilla yms. Olemme jo useaan kertaan kuvaillut vilpimetodikkaa enkä tahdo toistaa jo esitettyjä asioita, mutta tuon vain kaksi täysin anekdoottista tapausta tämänkertaisesta vilpistä. Kun epävirallisen Solidaarisuusliikkeen eräs johtaja esitteli keräämänsä allekirjoitukset hänen rekisteröimiseksi Moskovan kaupungin Duuman vaalien ehdokkaaksi, kaikki (korostan ö kaikki!) kerätyt 4500 nimeä todettiin väärennetyiksi. Toisaalta Yhtenäisen Venäjän Moskovan keskusta-alueella 26 vaalipiirin paikalta poliisi poisti ... ei tarkkailijat, vaan vaalilautakuntien jäsenet! Miten sen jälkeen tapahtui äänien laskenta oli jo enemmän retorinen kysymys.

Muuten oppositio vaatimuksia tuki aivan yllättäen siihen asti valtiovalle täysin lojaali Yhteiskunnallisen mielipiteen Yleisvenäläinen tutkimuskeskus, joka julkaisi Moskovassa suoritettujen ovensuukyselyjen tulokset (kun valitsijoita kysyttiin heidän poistuuksensa äänestyspaikalta, ketä ehdokasta he äänestivät). Kesyisten tietojen mukaan Moskovassa Yhtenäisen Venäjän sai tosiasiansa 45 % äänistä (virallisesti ö 66 %), VFKP ö noin 18 % (virallisesti 13 %). Liberaalidemokraattinen puolue ö noin 9 % (virallisesti hieman yli 6 %) jne.

Kansalaispiirien tyytymättömyyttä lisäsi entistä enemmän herra Churovin hätkähdyttävä lausunto, jossa hän nimitti hävinneen osapuolen valituksia ömorallisiksi terroristeiksi: öSe ei ole niinkään hysteriaa kuin yritykset osoittaa laiton moraalista painostusta äänien laskennan ai-

terveyskeskus- ym. palvelumaksuja on säädetty, kulutusveroja lisätty. Suomessa käytännössä vallitsee jo tasaverotus.

Kokonaisuudessaan asia saatiin todella skandaalimaisen käänteen ja Duuman oppositiolle, jos se halusi säilyttää edes jotenkin kasvonsa, ei jäänyt muuta vaihtoehtoa kuin uskaltautua johonkin päättäviseen toimenpiteeseen. Minkä se sitten myös teki. Mutta tämä useissa maissa täysin normaali ja melko tavallinen toimenpide herätti övaltapuoleudessa epävastikkeellisen reaktion. Herra Gryzlov meni jopa niin pitkälle, että itse asiassa syytti oppositiota valtion kavaltamisesta sanomalla, että oppositio toimet palvelevat ulkoisia voimia, jotka tahtovat saattaa Venäjän polvilleen.

Venäjän säyseä oppositio

Mainittujen toimien tulokset pysyivät kuitenkin melko vaatimattomina. Muuten kapinalliset palasivat heti kohta istuntosaliin (kaummin piti puoliaan kommunistinen parlamenttiryhmiä, joka palasi jo viikon kuluttua saatuaan lupauksen tavata presidentin virkaa hoitavan henkilön). Tässä tapaamisessa herra Medvedev ei kuitenkaan luvannut mitään konkreettista oppositiolle rajoittamalla vain keskusteluihin siitä, että äänestysprosessia on kehitettävä. Mitään muuta ei itse asiassa olisi voinut tapahtua, koska pari päivää ennen skandaalia Medvedev onnitteli Yhtenäistä Venäjää övaikuttavan voiton johdosta (!). Siitä huolimatta jotain muutoksia kuitenkin tapahtui. Selostukseensa Tilanteesta maassa Medvedev liitti joukon asettamuksia tästä mainitusta ökehittämisestä, aloitettiin rikostutkimus Moskovan läänin erään kaupungin kaupunginjohtajan vaalivilppiä vastaan, pidettiin virastaan presidentin varaedustaja Uralilla, joka liian suorasanaisesti vaati paikallisilta valtelimiltä vaalitulosten muuttamista jne.

Tietenkin kaikki nämä jäivät tietyksi yksityistapauksiksi. Mutta toisaalta ulosmarssiin poliittiset seuraukset osoittautuivat valtaviksi.

Venäjän johdon nopea rakoilevat

Ensinnäkin väitteet vaalien tulosten joukkomittaisista väärennetyistä lakkasivat olemasta vain marginaalisen ja ekstremistien asiana. Tästä puhuvat nykyään arvovallaiset ja tähän asti valtiovalle lojaalit ihmiset ö aina Venäjän parlamentin ylähuoneen (Liiton-neuvoston) puhemies **Sergei Mironov** myöten, joka on valtion hierarkiassa kolmas henkilö maassa. Joukkovilppien väite on muuttunut olettamuksesta yhteiskuntaelämän kiistattomaksi tosiasiksi - sekä venäläisten enemmistölle että myös erityisesti Lännelle, mistä Venäjän valtiovalta etsii uusia ystäviä. Tämä on Kremille äärimmäisen epämiellyttävä uutinen, jonka merkitystä politiikasta ja yleensä todellisuudesta kaukana olevat Yhtenäisen Venäjän jäsenet eivät ole tähän asti vielä täysin tajunneet.

Toiseksi, tämänkertaisen äänestysten tuloksien perusteella (kieli ei oikein käänny nimittämään tätä tapahtumaa vaaletiksi) Yhtenäisen Venäjän öti kriisin keskellä itselleen koko vastuun asioiden tilasta maassa, asettamalla siten syntipukin osan eriomaisesti ehdokkaaksi. Nyt tämä valepuole ei näe itselleen minkäänlaista uhkaa ö ilmeisesti johtajansa herra Putinin tavoin se on vakuuttunut vilpittömästi alkaneesta övakautumisesta. Valitettavasti näiden ihmisten katsomuksille joulukuussa alkoi öilyn hintojen nopea pudotus. Öily on Venäjän nykyisen talouden perusta. Ja öilyn hintojen putominen johtaa väistämättömästi siihen, että Venäjän yli pyyhkäisee surullisen kuuluisa niin sanottu ökriisin tuulen aalto. Ön paljon mahdollista, että se saattaa viedä mukanaan myös Yhtenäisen Venäjän.

Sergei Skvortsov,
NKPN Keskuskomitean
ensimmäinen (pää-) sihteeri

Mediamaksu-mielenosoitus

Kaksi päivää viettivät mielenosoittajat eduskuntatalolla vastustamassa uutta mediamaksulakia

Eduskuntatalon edessä järjestettiin 10.-11.12.2009 parin päivän mielenilmaus Mika Lintilän (kesk) johdolla valmisteltua Ylen uutta rahotusmallia vastaan. Alkutaivaan koleana päivänä kävin esittämässä Työväenpuolueen kannan moiseen järjettömyyteen. Ennen minua **Velto Virtanen** (PS) esitti mediamaksulautakunnan ja mainitsi esityksen olevan hallituksen öhanurista. Useaan kertaan hän tuomitsi ötasaveroksi kaavailun mallin. Huomautin, että haikailtu Yle-vero ei suinkaan olisi tasavero vaan regressiivinen vero, koska

puheenvuorossani korostin mielletömyyttä, että opiskelijat, työttömät, köyhät eläkeläiset ja sairaat joilla ei ole varaa hankkia televisiota, maksaisivat saman veron kuin isopalkkaiset yritysjohdat. Esimerkiksi lestaediolainen opiskelija tai työtön, jolla ei ole halua eikä varaa katsoa televisiota, joutuisi maksamaan noin puolet kuukauden tulostaan. Tasaverotusta soveltaen myös Erkkö ja Ollila maksaisivat noin puolet kuukausituloistaan. Lintilän mallissa pienituloiset maksaisivat suhteellisesti moniastakertaisesti enemmän kuin Erkkö ja Ollila.

Ohmettelin myös, että toista kautta eduskunnassa mm. verolakeja säätävä Velto ei tunne edes peruskäsitteitä: regressiivinen ja tasavero. Kerroin uskovan väitettä, että uusliberalismin huumassa muutkin kansanedustajat haluavat sokeita termejä. Tilanne on tällä hetkellä se, että valtionveroja on vähennetty viimeisen 15 vuoden aikana ja kunnallisveroa korotettu. Samaten euromääräisesti kiinteitä

puheenvuorossani korostin mielletömyyttä, että opiskelijat, työttömät, köyhät eläkeläiset ja sairaat joilla ei ole varaa hankkia televisiota, maksaisivat saman veron kuin isopalkkaiset yritysjohdat.

Minun jälkeeni puhui vihreiden kansanedustaja **Heli Järvinen**, joka puolusti Lintilän mallia, kertoi sen olevan kaikkien eduskuntapuolueiden yksimielinen esitys ja väitti, että Hollannissa on saatu huojoja kokemuksia budjettilahotusmallista. Syntyneessä väittelystä sanoin Helille, että älä usko kaikkea, mitä kuulet ö ole joskus kritiinen. Mediamaksu- ja budjettilahotusmallissa eduskunnan rooli on sama:

se päättää Yleisradion rahotussummasta. Loppu on Elon laskupöytä mukaista matematiikkaa ö päätetty summa jaetaan kotitalouksien ja yritysten lukumäärällä. Budjettilahotus ei tätä jakolaskua tarvita ö veronkanto tapahtuu muun valtionverotuksen ohessa.

Järvinen arvosteli näkemystäni uudenlaisesta verotuskulttuurista toteuttamalla, että esim. jättemaksu on mediamaksuun rinnastettava menettely, joka ei ole sidottu jätteiden tuottamiseen. Tähän totesin, että jokainen tuottaa jätettä jonkin määrän ja jättemaksun sivutavoite on estää tuottajien jätteiden tuottamista. Yleverolla ei tavoitella television katselun minimoimista. Valtionverolakimme eivät tunne tasaveroa ö paitsi pääomaverotuksessa! ö puhumattakaan regressiivisestä verotuksesta. Uusliberalismin asiapojat ja ötyöt haluavat ilmeisesti luoda käytännön ennakotapauksen, johon vedota sitten kun progressiivinen verotus halutaan romuttaa.

Juhani Tanski
STPN puheenjohtaja

MAAILMAN VASEMMISTOPUOLUEIDEN KONFERENSSI

Caracasissa järjestettiin 19.6.21.11.2009 laaja kansainvälinen maailman vasemmistopuolueiden konferenssi, johon osallistui yli 50 vasemmistolaista järjestöä, jotka edustivat 31 eri valtiota kattaen Aasian, Afrikan, Euroopan, Karibian alueen ja Oseanian.

Paikalla oli Latinalaisesta Amerikasta mm. Bolivian MAS (Liike kohti sosialismia), Brasilian Työväenpuolue, Kuuban kommunistinen puolue, El Salvadorin FMNL, Nicaraguan Sandinistinen kansallinen vapautusrintama ja Ecuadorin Alianza País. Euroopasta paikalle oli saapunut mm. Linke Saksasta, Portugalin Vasemmistoblokk, Kreikan kommunistinen puolue ja Ranskan Partido Gauche. Australiaa edusti kokouksessa Sosialistiliitto. Tapaamisessa ei ollut paikalla USA:n vasemmiston edustajia.

Uusi vallankumouksellinen Internationaali

Venezuelan presidentti Hugo Chávez ehdotti konferenssissa vasemmistovoimia kokoavan Viidennen Internationaalin perustamista vastavoimaksi globaalille kapitalismille. ©Tällainen

sosiaalinen kohtaaminen edustaisi vasemmiston alkuperäistä tahtoa taistella imperialismia ja kapitalismia vastaan. Chávezin mukaan uuden internationaalin pitäisi toimia ilman määräyksiä ja sen olisi kunnioitettava mieliteiden moniarvoisuutta.

Sandinistien ja Farabundo Martin edustajat kannattivat 5. Internationaalin perustamista. Useat kommunistiset puolueet 6 mm. Brasilian ja Kreikan puolueet 6 vastustivat Chávezin tekemää ehdotusta. Venezuelan kommunistinen puolue halusi keskustella asiasta mutta suurin varauksin. Kuuban edustaja piti ehdotusta erinomaisena, mutta hänen puolueensa ei ollut tehnyt asiasta vielä omaa päätöstään. Eurooppalaiset vasemmistopuolueet Linke, Portugalin Vasemmistoblokk ja Partido Gauche olivat kiinnostuneita asiasta, mutta niiden täytyi ensin konsultoida asiasta puolueitaan. Brasilian työväenpuolueen mielestä v. 1990 perustettu Sao Paulon foorumi on vasemmistovoimien ensisijainen keskustelufoorumi.

Kokous päätti

Kansainvälinen vasemmisto-

puolueiden konferenssi kehuu Hugo Chávezin tekemää ehdotuksen kutsua koolle Viides Internationaali sosialistisesti suuntautuneiden puolueiden, kansanliikkeiden ja aatevirtausten yhteisenä tilana, jossa voidaan harmonisoida yhteinen strategia imperialismiin vastaiselle taistelulle, kapitalismin korvaamiseksi sosialismilla ja uuden tyyppiselle solidaarisuuteen perustavalle talousintegraatiolle. Tavoitteena on perustaa uuden internationalismin hengessä työryhmä, joka käsittelee ne sosialistisen puolueet, yhteiskunnalliset liikkeet ja virtaukset, jotka hyväksyvät aloitteen maailmanlaajuisen vallankumouksen tavoitteet, sisällön ja toimintamekanismit luonnehtivan ohjelman laatimiseksi. Caracasissa järjestetään huhtikuussa 2010 Viidennen Internationaalin perustamiseen liittyvä kansainvälinen kokous.

Caracasin sitoumus

Konferenssi julkaisi yhteisen vasemmistovoimien sitoumuksen, jonka ydinkohtina olivat:

• Maailmanlaajuisen kampanjan organisoiminen 12.6.17.12. 2009 USA:n sotilastukikohtien

perustamisen torjumiseksi Kolumbiaan, Panamassa ja kaikkialla maailmassa.

• Kampanja George W. Bushin saattamiseksi kansainväliseen oikeuteen syytettynä rikokista ihmisyyttä vastaan henkilönä, joka on periaatteessa vastuussa kansanmurhasta Irakissa ja Afganistanissa.

• Kunnioittaa Clara Zetkinin 100 vuotta sitten tekemää aloitetta Kansainvälisen naisten päivän vietosta maaliskuun 8. päivän erilaisiin tapahtumiin niissä maissa, joissa päivää vietetään.

• Organisoita maailmanlaajuisia solidaarisuutta bolivaariselle vallankumoukselle imperialismiin jatkuvia hyökkäyksiä vastaan.

• Järjestää maailmanlaajuisia solidaarisuutta Hondurasin kansalle, joka vastustaa USA:n

tukemaa sotilasvallankaappaus-ta palauttaakseen maan demokraattisesti valitun presidentin Manuel Zelayan takaisin valtaan. Organisoita maailmanlaajuiset valvojaiset vaalipäivänä, jolla kaapparit aikovat laillistaa kaappauksensa.

• Vaatia Kuuban kauppasaaron välitöntä ja ehdotonta purkamista sekä Miamin viisikon pikaista vapauttamista.

• Osallistua Haitin kansan kamppailuun Pohjois-Amerikan imperialismiin kidnappaamaan ja virastaan syrjäyttämään presidentti Jean Bertrand Aristiden valtaan palauttamiseksi

Matti Laitinen

Lähde:
www.venezuelanalysis.com

EU-kansalaiset joilta vaaditaan EU:ssa työlupa

Rakennusliitto suoritti Porvoossa työmaille tarkastuksia. Tarkastuksilla pyritään estämään epämääräisiä ohjelmaita työnantajia käyttämästä mm. alipalkattua ulkomaista työvoimaa. Rakennusliitto tekee hyvää työtä, vaikka tarkastukset kuuluisivatkin viranomaisten työnkuvaan. Porvoosta löytyi esimerkiksi neljä työntekijää, joilla oli ns. muukalaispassi ja joilla olisi pitänyt olla työlupa. EU-kansalaiset eivät tarvitse työlupaa. Mielienkiintoiseksi asiaa tekee se, että kyseiset henkilöt olivat Virossa pysyvästi asuvia EU-kansalaisia.

joita olivat Viron kansalaisia v. 1938. Viro on laatinut kieli- ja kansalaisuuslait sellaisiksi, että ne määrittävät Viron yksikie-liseksi kansallisvaltioksi.

Virossa oli v. 1989 väestönlaskennan perusteella 1,5 miljoonaa asukasta, joista noin 600 000 oli venäläisiä. Heidän prosentuaalinen osuutensa Viron väestöstä oli 40 %. Heistä sata tuhatta muutti heti Viron itsenäistyessä Venäjälle. Puolesta miljoonasta venäjänkielisestä noin 50 000 on ottanut joko Ukrainan, Valko-Venäjän tai jonkin muun entisen Neuvostoliiton alueen kansalaisuuden.

Venäläiset saavat Viron kansalaisuuden, jos he suorittavat kielikokeen ja perustuslakitestin, jonka vaatimuksia voi hyvinkin kritisoida. Venäläisten motiivaita hankkia Viron kansalaisuus heikentää se, että vaikka 150 000 venäläistä on saanut jo Viron kansalaisuuden kielikokeen suorittamisen kautta, heitä ei näy politiikassa, virkamiehinä eikä talouselämässä johdossa. Maan kansalaisinakin venäläiset ovat toisen luokan kansalaisia.

Virossa asuvat Venäjän kansalaiset ja ei-kansalaiset ovat saaneet pysyvän oleskeluluvan Vi-roon ja v. 2006 jälkeen Viro ei ole enää voinut karkottaa venäläisiä maasta. Schengen-sopimukseen

liittyminen pakotti Viron v. 2006 hyväksymään kaikki maassa asuvat venäläiset maan asukkaiksi.

Ei-kansalaisten lapset eivät saa Virossa automaattisesti Viron kansalaisuutta, vaan Viro jakaa heille muukalaispassin. Virossa on tällaisia siellä syntyneitä ei-kansalaisia yli 2 000 henkilöä. Venäläiset ovat Virossa syrjittyjä myös työssä. Työttömiä oli lokakuussa yhteensä 102 000. Heistä 90 % arvelemaan olevan venäläisiä.

Ei-kansalaiset ja Venäjän kansalaiset saavat äänestää paikallisvaaleissa, mutta parlamenttivaaleissa heiltä puuttuu äänioikeus. He eivät saa asettaa ehdolle paikallisvaaleissaan, vaikka Viro jo v. 1993 Euroopan Neuvoston liittyessään lupasi taata ei-kansalaisilleen myös ehdokkuusoikeuden.

Kysymys ei siis ole maahanmuuttajista, vaan Virossa syntyneistä ja pysyvästi asuneista kansalaisuudeltaan venäläisistä ym. ihmisistä, joita ei haluta ottaa Viron kansalaisiksi ja heitä syrjitään. Viron lisäksi syrjintää tapahtuu myös Suomessa, kun tältä samalta kansalaisryhmältä vaaditaan EU-kansalaisuudesta huolimatta työlupa.

Kalevi Wahrman
Lähde: Leena Hietanen

Aallon mantra

Om, om, om... kuuluu humina ja mumina Teknillisestä korkeakoulusta TKK ja Aalto-yliopistosta A? (visuaalinen ilme). Pyhä om-tavu on Katoamaton Tavu. Koska sanskritissa a+u sulautuvat o:ksi, om-tavun katsotaan koostuvan kolmesta äänneestä a+u+m. Se on muinaisen Veda-uskonnon kolminaisuusoppia. Om, om, om...

TKKn rehtori sinitaivasmies pitää olennaisena henkistä muutosta. A? tarjoaa mahdollisuuden kurottaa korkealle, mikä vapauttaa luomisvoimaa ja energiaa (!). Pilvetön taivas sanoo, että TKK tähtää korkealle, ihmisten menestykseen panostetaan ja siitä palkitaan. Tämä muistuttaa koirakoulua. Reksi jättää mainitsematta, että menestymättömyydestä rangaistaan, sillä palkankorotus jää saamatta.

Mantra jatkuu: on vaikea nousta huipulle oleamalla samanlainen kuin muut huipulla. A? on omaleimainen ja erilainen. Korkea taso syntyy uusista toimintavoista ja yhteisön ainutlaatuisen osaamisen ydistelmästä. Tiedetäänkö se etukäteen? TKK on valmis oppimaan uutta ja tekemään yhdessä työtä A?n ja Suomen hyväksi (lue: suuryritysten). Yhdessä tehdään menestystarina A?, jatkuu mantra. Syntykö menestys puhumalla?

Kolmen koulun Helsingin kauppakorkeakoulun HSE, Taideteollisen korkeakoulun TaiK ja TKKn yhteiset lukuvuoden avajaiset pidettiin 1.9. Finlandiatolassa. Reksien puheissa korostui yhteinen arvopohja, yhteisöllisyys (ei kollektiivisuus) ja erilaisuuden arvostaminen (sillälailla).

Rehtorien mantra: huippuosaamiseen panostaminen on tie ihmiskunnan hyvinvointiin. Vihdoin tämä ongelma eiku haaste on ratkaistu! Eläköön kaksi viisasta naista ja kaksi viisasta miestä!

On korostunut kolmen koulun vahva yhteisöllisyys, yhdessä tekeminen ja toisten mielipiteiden sekä näkemysten kunnioittaminen. Nämä ovat uuden innovaatiojärjestelmän ominaisuuksia, om, om, om... Koulutuksen ja tutkimuksen ohella on kyse suomalaisen elinkeinoelämän kansainvälisen kilpailukykyyn edellytyksien turvaamisesta. Mihin jäi ihmiskunnan hyvinvointi?

Säätiöyliopistona A? on etuoikeutettu (mihin?). Ulkopuolinen hallitus on mahdollisuus (mihin?). Om-humina kiihtyy: professoreilla on oikeus jatkossakin asemaansa vaarantamatta ilmaista julkisesti mielipiteitään. Kuinka käy marxilaisten mielipi-

teiden esittäjän? Potkut ovat lähellä, sillä yksityisestä yliopistosta on helppo irtisanoa työntekijä.

A?-rehtori toteaa: *öOsaamisen perustuvan talouskehityksen, ympäristönmuutoksen, globalisaation ja tekniikan nopean kehityksen ansiosta yliopistojen rooli keskeisinä uuden tiedon tuottajina on korostunut Suomessa ja koko maailmassa.* Muoti-iskusanat vilahtelevat. Yliopiston kilpailukykyyn vaikuttaa sen kyky houkutella opiskelijoiden ja tutkijoiden parhaimmistoa (aivotuontia!) unohtamatta akateemisen johtajuuden ja uudenlaisen johtamiskulttuurin merkitystä. Elinvoima ja kollektiivinen kilpailu unohtuvat A?-huumassa.

Maailman arviointiluettelossa TKK on sijalla 210 ja viime vuonna 211. A? joutuu kiihuttamaan. Jos sen tuleva sija on sama ja paranee TKKn vauhdilla, kuluu parisataa vuotta ennen kuin A? on kymmenen parhaan joukossa. A?-reksin mantra on, että A? nousee kymmenessä vuodessa maailmanluokkaan (mitä se tarkoittaa?). Jälleen tulee mieleen koirakoulu: kannustava tutkijan urajärjestelmä. Jenkkiyliopiston tenure track -järjestelmä on professorin urapolku, jonka tavoitteena on kasvattaa nuoresta tutkijasta maailmanluokan professori, om, om, om...

A? haluaa profiloitua huippuluokan opinahjoksi, joka tulee kouluttamaan tulevaisuuden yhteiskunnan huippuammattilaisia ja suunnannäyttäjiä. Opettajia kannustetaan hakeutumaan pedagogisiin valmentusohjelmiin ja hyvästä opetuksesta myös palkitaan. Miten? Kuinka huonosta rangaistaan? Tuleeko potkut vai palkanalennus? Lisääntyvästi mennään kohti englanninkielistä opetusta ja kansainvälisyyttä. Hyvästi suomi ja pakkoruotsi, tilalle pakoenglanti.

Yllätys on, että A? muodostuu kolmesta akateemisesti itsehallinnollisesta koulusta HSE, TaiK ja TKK. Syntyvätkö kuitenkin bunkkerit tai poterot? Mistä johtuu mahtava mantran mumina? A?: korkeatasoinen kansainvälisesti houkutteleva oppimis- ja tutkimisympäristö, kannustavia akateemisia urapolkuja. A? keskittyy merkittäviin globaaleihin kysymyksiin. A? on mukana kaikissa kansallisisissa strategisen huippuosaamisen keskittymisissä SHOKeissa. Om, om, om... HSEllä on kaikki merkittävimmät alan laakkreditoinnit, TKKlla toista kymmentä tutkimuksen huippuyksikköä ja TaiK on kansainvälisesti arvostettu taideyliopisto.

A? on kolminaisuusopin ilmentymä. Onko TKK isä, HSE poika ja TaiK pyhä henki? Onko A? kuin kolmiapila, jonka kolme lehdykkää muodostavat yhden lehden? Entä neliapila? Vai onko A? kuin housut, joissa on kolme aukkoa, mutta silti ne ovat yhdet housut? Paidassa on neljä aukkoa! Hedelmöittäkö TaiK tahrattomasti ja saastattomasti A?n kuten pyhä henki Marian? Suomessa kyseeseen tulee katolisen EU-Marian sijasta kalevalainen Marjatta puolukoinen. Mantran hokeminen on niin mystistä ja voimaista, että on tapahduttava maailmanluokan ihme kuten neitseellinen sikiäminen, jollainen tapahtui tietävästi ensi kerran Egyptissä yli 5000 vuotta sitten.

Lopuksi pilvetön sinitaivas ryhtyy kerjäämään. Mieleen tulee lehtiotsikko: romanialaiset kerjäläiset entistä hyökkäävämpiä. **Heinrich Böllin** mukaan mainokset ovat vain rikkaiden tapa kerjätä. TKKn reksin mukaan TKK tarvitsee koko yliopisto- ja alumniyhteisönsä tuen. Alumneja eli entisiä oppilaita on noin 40 000. A?n tavoitteena on olla maailmanluokan yliopisto tekniikan, kaupan ja taideteollisuuden alalla v. 2020 mennessä. Kovassa globaalissa kilpailussa tämä edellyttää hyviä resursseja. Reksi koettaa laulaa kilpailijat suohon kuten Väinämöinen.

Kutakin alunin lahjoittamaa euroa kohti Suomen valtio sijoittaa 2,5 euroa. Säätiöpohjaisen A?n 700 miljoonan euron peruspääoma muodostuu valtion sijoittamasta 500 miljoonasta sekä yritysten, säätiöiden, yhteisöjen ja yksityishenkilöiden lahjoittamasta 200 miljoonasta, jota summaa vielä kerätään ensi vuonna.

TKK haluaa rekrytoida ja kouluttaa hyviä opiskelijoita ja kannustaa heitä akheruuteen, uutta luovaan ajatteluun sekä loistaviin suorituksiin. TKK haluaa tavoittaa opetusalan parhaat tutkijat ja opettajat vuosisadan suurimman yliopistolaitosta koskevan muutoksen toteuttajiksi. Rehtori kutsuu kaikki TKKn kasvatit luomaan vahvaa A?a ja entistä kilpailukykyisempää Suomea (ihmiskunnan hyvinvointi?) om, om, om... A? aloittaa 1.1.2010, jolloin sen jännittänyt seuraaminen alkaa. Näyttääkö mantra auttavan? Muuttuvatko sanat teoiksi? Toteutuvatko puheet? Vai käykö kuin eduskunnassa, jossa puheesta ei tule loppua? Selviää saippuaopperan seuraavassa jaksossa.

Hannu Kautto

Lähde: Polysteeikki 3-4/2009, joka on lehden viimeinen numero. A?-verkkosivut löytyvät: www.aaltoyliopisto.info ja www.aalto.fi ensi vuoden alusta.

Hallitus syyti rahaa Aalto-yliopistolle ja jätti muut ruikuttamaan rannalle

Hallitus myönsi marraskuussa ensi vuoden alussa toimintansa aloittavalle Aalto-yliopistolle yli 57 miljoonan euron tukipaketin. Samalla hallitus myönsi kaikille muille Suomen yliopistoille jaettavaksi vaivaiset 17 miljoonaa. Huippuyliopistoksi rummutettu ja elinkeinoelämän lempilapsiksi epäilty Aalto aloittaa toimintansa tilanteessa, jonka seuraukset ovat monisäikeiset.

Yliopistot säästökuurille

Hallituksen 05.11. tekemä päätös valtiontuista on saanut tirmistyneen vastaanoton muissa yliopistoissa ja akateemisessa maailmassa. Porvarihallituksen päätös pakottaa yliopistot käytännössä erittäin tiukalle säästökuurille, sillä valtionalaisuudesta itsenäiseksi muuttuneet yliopistot joutuvat nyt itse hankkimaan rahoituksensa ja päälle on lisäksi kaatumassa kymmenien miljoonien vakuutusmaksut. Pienille yliopistoille tilanne tuo suunnattomia ongelmia.

öMe saamme laskelmien mukaan vajaa 500 000 euroa noista rahoista. Se on hyvin vähän jos vertaa, että tämän vuoden budjetimme on noin 50 miljoonaa euroa, totesi mm. Lapin yliopiston rehtori Mauri Ylä-Kotola Ylen verkkouutisten haastattelussa 05.11.

Tieteen ja rahan allianssi

Miljoonien eurojen vakuutusmaksujen lisäksi yliopistojen öitsemäistyminen tuo niille lisää muitakin velvollisuuksia, kuten työttömyysvakuutusmaksut ja arvonlisäverot. Määrärahojen vähyys pakottaa yliopistot hakemaan yhteistyötä liike-elämän kanssa ja luo näin riskin, jossa itsenäinen akateeminen tutkimus altistuu ulkopuolisten tahojen vaikutukselle. Samalla on epäilty ulkopuolisen rahoituksen karhottavan sellaisia tutkimusaloja, joista ei saada maksimaalista hyötyä rahoittajille. Toinen tie ovat säästöt ja leikkaukset, jotka käytännössä johtaisivat tutkimuksen kovaan karsimiseen, irtisanomisiin ja jopa joidenkin yksiköiden lakkautuksiin.

Määrärahojen jakoa pidetäänkin yleisesti hallituksen tempuna pakottaa yliopistot liike-elämän morsiamiksi. Näin ajetaan hiljalleen alas itsenäistä ja kaikille ilmaista suomalaista korkeakoulujärjestelmää ja hallituksen piireissä onkin haaveiltu jo lukukausimaksuuperusteisesta opiskelusta sekä tieteen ja talouden kiinteästä liitosta.

Rahoitusvaikeudet lisäävät alueellista epäjakoa

Yliopistojen hankkeisiin myönnettäviä erityismäärärahoja ja-kaessaan hallitus myös sivuutti täysin yliopistojen laadulliset näkökohdat. Esimerkiksi Oulun yliopisto on nk. Shanghain vertailun mukaan paljon korkeammalla tasolla, kuin Aalto, mutta joutui silti tyytymään rahanjaossa pelkkiin murusiin. Onkin arveltu hallituksen näin tahtovan osaltaan keskittää tutkimusta pääkaupunkiseudulle, lähelle talouden ja liike-elämän kovaa ydintä.

Aalto-yliopiston suosiminen alueellisten yliopistojen kustannuksella on osa hallituksen harjoittamaa aluepolitiikkaa. Alueellisten yliopistojen joutuessa vasaran alle yliopistokaupunkien vetovoima heikkenee ja karkottaa opiskelijoita, jotka esimerkiksi Oulussa ja Rovaniemellä ovat tärkeä taloudellinen tekijä. Yliopistojen vetovoiman heiketessä myös kaupunkien ja alueen vetovoima heikkenee ja vauhdittaa näin tietovuotoa alueilta kehä-kolmosen sisäpuolelle.

Antti Siika-aho

KULTTUURIA

Itsenäisyyspäivä

Oli taas itsenäisyyspäivä. Tuona nationalistisen ähkyä pullistuma. Oikein varsinainen kupla. Tämä kupla vaan ei tunnu, pörssikuplien lailla, puhkeavan koskaan. Hyvin suuren osan suomalaisista itsenäisyyspäivän riiteistä kuuluu Presidentinlinnan vastaanoton seuraaminen televisiosta ja vuodesta toiseen myös jatkosodasta kertova, anteeksi vaan, mielestäni korkeintaan keskinkertainen elokuva Tuntematon sotilas. Kun tänä vuonna tuli vielä tasavuotia ns. talvisodan, tuon Suomen toisen övapaussodanö syyntymisestä, kaiken tämän hehkutus oli käydä lähes sietämättömäksi.

On tietenkin hyvä tuntee historiaa, mutta asian harastajalle tämä öErkon sotaö, ne 105 kunnian päivää, kuten tuota ajanjaksoa myös kutsutaan, on ajallisesti liian suppea patkä Suomen historiaa. Tuohon onnettomaan kärsimysnäytelmään osallistuneet, nämä öpyhitetyt, ansaitsevat kai muistutusta, mutta juuri minkäänlaiseksi kansallisen identiteetin rakennusaineksi tämä ei, näin oletan, meille kaikille riitä.

On myös ymmärrettävä tuota ajankohtaa edeltävien, kahden vuosikymmenen ajalta Suomen ulkopoliittikkaa. Sen keskeisenä sisältönä oli käsite öryssävihaö, ja ainakin osan kansasta hyvin avoin saksalaisen fasismin, natsismin, ihailu, tai ainakin ymmärtäminen ja sopivassa määrin myötäily. Piti olla koko ajan valmis iskemään ja kansa piti pelottelemaa

pitää varuillaan idästä tulevaan öperivihollisen iskuja varten.

Aivopesu oli niin tehokasta, että tuo uhkakuva konkretisoitui syksyn 1939 Suomen ulkopoliittisen johdon jää-räpäisyyteen Neuvostoliiton ymmärrettävien vaatimusten edessä. Noihin vaatimuksiin rajan siirtämisestä Karjalan kannaksella Leningradin suo-jaamiseksi, olisi myöhemmin jopa presidentti **Urho Kekkonen** mielestä voitu suostua, ja näin talvisota oltaisiin ehkä voitu välttää.

Tuo talvinen yhteenotto tulehdutti mielet Suomen poliittisesta johdosta alkaen alimman tason ökorpisoru-riinö, niin että, ns. kesäsoita, jatkosota ei ollut mitenkään vältettävissä. Siinähän Saksan johto oli ösaatte korkojen kanssa takaisinö-vihjailulla jo hyvissä ajoin luvannut olla ikuisen ystävän tukena antamassa lopullista kuoliniskua ikuiselle, yhteiselle viholliselle.

Seuraavassa arvioin lyhyesti ja hyvin subjektiivisesti tuosta jälkimmäisestä katastrofista kertovaa kahta elokuvaversiota. Julistaudun heti alkuun tässä asiassa öMollen mieheksiö. Vuonna 1955 valmistunut **Edvin Laineen** filmatisointi **Vainö Linnan** romaaniin, nyt jo jotenkin puhki eestaas kelattu filmi oli varmaankin valmistusaika-

naan vielä sankalle elossa olleelle sotaveteraanijoukkoille, siis siellä jossakin mukana olleille jonkinlaista terapiaa. Sen dramatisointi, **Juha Nevalaisen** käsikirjoitus, ei pääpiirteissään eroa noin juonen kannalta, myöhemmästä, **Rauli Mollbergin** versiosta. Mutta kriittisessä katsannossa Laineen versio on useissa kohdin asiaan nähden, sanoisin jopa liian öhauskaö, komediaalinen. Siitä voi saada ö ja en sano tätä kenenkään muun, vaan ainoastaan itseni puolesta ö kuvan, ettei sellainen sota niin kauheata olekaan, vaan isolta osaltaan se on sellaista hurrilla huumorilla siivitettyä miehistä yhdessäoloa. Raakaa ryminää on tietysti siinäkin mukana. Tekniseltä toteutukseltaan näkyvin ero on se, että Laineen roolituksessa näyttelijät ovat aivan liian vanhoja. Siihenhän on kasattu silloinen Suomen paras näyttelijäkaarti. Vai oliskohan ollut näin?

Oliko siis Mollella omassa teoksessaan, vuonna 1984, käytettävissä paremmin iältään ko. rooleihin sopivia näyttelijöitä? Mollehan valitsi rohkeasti mukaan myös useampia amatöörejä, eivätkä muutakaan mukana olleet näyttelijät olleet vielä siinä vaiheessa kovinkaan ökuluneitaö. Tämähän on osaltaan antamassa noista onnettomista tapahtumista tavallaan uskottavamman kuvan. Siinä voi jotenkin kuvitella kenet tahansa nuoren miehen joutuvan sellai-

Suomen kulttuurimaisema; Aleksis Kivi ja Kansallisteatteri Helsingin Rautatiekatulla

seen kauheuteen mukaan. Molle on onnistunut ohjauksellaan viritämään koko kiväärikompanian emotion tasolla jonnekin todentuntuiseksi. Ei yli-, ei ali-, eikä ohi näyttelemistä. Tuskainen tarina kulkee tuskaisena ja kestäväenä koko ajan kohti vääjäämättömyyttä, kaootista loppuaan.

Kuvausteknisesti Mollberg ja hänen kuvaajansa **Esa Vuorinen** tekivät mielestäni oivallisen ratkaisun; oli ehkä teknisestikin 80-luvulla paremmin mahdollista toteuttaa kuvausta niin, että kamera on hyvin paljon kuvaaja Vuorisen olalla, ja hän marssii, syöksyy ja ryömiä miesten mukana, siellä seassa. Siinäkin on ollut idea saada katsoja mahdollisimman lähelle tapahtumia ja tuntemaan tuonlainen kauheus jopa omassa nahoissaan. Televisio tietenkin jonkin verran laististaa näitä kuvallisia ja myös äänellisiä efektejä, tehokeinoja. Katsottuani Laineen version

n. 20 kertaa ja Mollbergin version n.10 kertaa, minä ainakin tunnen enemmän tuskaa, ahdistusta ja tuon kärsimyksen kokemaan joutuneita kohtaan myötäläimisen tuntemuksia uudemman, siis Mollbergin tulkinnan katsottuani. Ajattelen sotaelokuvien teon motiiviksi ainoastaan opetuksen: Tuo on hirveää, ei enää koskaan!

Toivoisin Yleisradion tekemän tässä asiassa öpäivityksenö, siirtymään tähän aikaan paremmin sopivaan, realistisempaan, versioon. Siis Laineesta Mollbergiin. Ja onhan Ylellä tallenteena vieläkin tuorempi ja rampumpi versio, nimittäin **Kristian Smedsin** Kansallisteatteriin sovittama, kaikki öpyhätö arvot alas ampuva, ja meidän kaikki oikeutetusti syyllistävää teatteriesitys. Sen auki repimiseen ei nyt tila riitä.

Unto Nikula, Vantaa

Donizetta Kansallisooppera Estoniassa

Kapellimestari: Arvo Volmer
Solistit: Otoniel Gonzaga (Volkoper Wien), Marina Shaguch (Mariinski-teatteri), Aare Saal, Mart Madiste, Priit Volmer, Oliver Kuusik ja Andres Köster
Musiikki: Kansallisooppera Estonian kuoro ja orkesteri

Domenico Gaetano Maria Donizetti (v.1797ö1848) oli Italian Pergamossa, köyhissä oloissa syntynyt oopperasäveltäjä. Hän sävelsi kaikkiaan 65 oopperaa. Hänen kynästään syntyi myös muuta musiikkia, kuten kirkkomusiikkia, muutama jousikvartetti sekä joitakin orkesteriteoksia. Hän oli yhdessä **Gioacchino Rossinin** ja **Vincenzo Bellinin** kanssa yksi kolmesta suuresta bel canto ösäveltäjästä. Bel canto ötermi (kaunista laulua) kuvaillee italialaisessa oopperassa 1800-luvulla kukoistanutta laulutyyliä, joka korostaa mahdollisimman kaunista äänensävyä ja vokaalista virtuositeettia. Donizetti nousi 1830-luvun loppussa Italian ykkössäveltäjäksi.

Hänen kuuluisimpia teoksiaan ovat klassikot: *Lucrezia Borgia*, *Maria Stuardan*, *Lucia di Lammermoorin* ja *Roberto Devereux*.

Vuonna 1838 hänen oopperansa *Poliuton* jouduttua italialaisten sensorien raateleiviin kynsiin hän alkoi miettiä maastamuuttoa Ranskaan, jossa hän jatkoi lyhyeksi jäänyttä uraansa. Säveltäjä kuoli 51-vuotiaana mielisairaalassa Pariisin lähistöllä.

Muutettuaan Pariisiin Donizetti työsti *Poliuton* uudelleen v. 1839, mutta jätti suurelta osin entiselleen. Uusi versio nimellä öLes martyrsö sai kantaaesityksensä Pariisissa jo seuraavana vuonna. **Salvadore Cammaranon** libretto pohjautuu **Pierre Corneillen** tragediaan öPolyeucteö.

Teoksen pääteemoina ovat toteutunut ja toteutumaton rakkaus, moraalit ja valta. Teemat ilmenevät *Poliuton* tarinassa uskonnon käyttönä

vallan välineenä, uhrautumisena oman maailmankatsomuksen puolesta ja vallitsevana suvaitsemattomuutena.

Ooppera kertoo roomalaisten valloittamasta kolmannen vuosisadan Armeniasta. *Poliuto* on roomalainen virkamies. Hänen appiukonsa, Mitilenen kuvernööri Felice, on langettanut kuolemantuomion jokaiselle kristinuskoon käänntyneelle kansalaiselle. *Poliuto* uhmaa appeaan ja hän antaa kastaatä itsensä kristityksi, minkä vuoksi hänet pannaan vankilaan. Hän joutuu toisinajattelunsa vuoksi Jupiterin ylipappi Callisten raivon kohteeksi. Ylipappia kaivelee yhä se, että hän sai aikoinaan rukkaset *Poliuton* vaimolta Paolinalta. Vaimo rukoilee miehelleen armahdusta isältään ja ylipapilta. Hän ei saa miestään luopumaan maailmankatsomuksestaan. Paolinan entinen rakastaja ilmestyy työmatkalle Armeniaan. Paolina joutuu valinnan eteen. *Poliuto* on periaatteen mies. Hän kuolee

mielummin kuin kieltää maailmankatsomuksensa. Hänen vaimonsa ymmärtää vihdoin löytäneensä rakastamansa miehen ja seuraa tätä kuolemaan. Rakkaus on väkempi voima kuin viha.

Kansallisooppera Estonian konserttisalissa on loistava akustiikka. Sen toiselta parveltä näki ja kuuli selkeästi kaiken, mitä näytännöllä oli annettavanaan yleisölle. Italiaksi laulettu sävelteos oli tekstiä englanniksi ja viroksi. Orkesteri pauhasi välillä räiskyvästi ja ajoittain se vaipti kaihoisaan tunnelmointiin. Kaunis ja jännitteinen musiikki yhdistää ihmisiä jo ole-

massaolollaan ja luo suvaitsevaisuuden ilmapiiriä. Se jalostaa ihmismielteä oikeudenmukaisuuden ymmärtämiseen. Osaavat solistit ja upeääninen kuoro kantavat uskottavasti tragediaa. *Poliuto* oli vaikuttava kokonaisuus.

Oopperassa käynti Tallinnassa ei ole suomalaiselle palkkatyöläiselle elitismiä. Lipujen hinnat ovat kohtuulliset. Toiselle parvelle pääsee 10615 eurolla kokemaan ja aistimaan eurooppalaista huipputaidetta. Hyvästä taiteesta nauttiminen ei edellytä asiantuntijuutta - paremminkin avointa mieltä.

Viides viulukonsertto

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Lissabonin sopimus

Lissabonin sopimus merkitsee mahdollisuutta kuolemanrangaistuksen käyttöön mellakoista, kansannoususta, sodanvaarasta ja sodan aikana.

Irlannin KYLLÄ Lissabonin sopimukselle mahdollistaa myös kuolemanrangaistuksen. Lissabonin sopimus tekee EU:sta enenevässä määrin ylhäältä johdettavan demokratian. Irlannin jälkeen oli sopimuksen allekirjoittaminen vielä kesken Puolassa ja T-ekissä, mutta nyt nekin on saatu ruotuun, jotta EU-perustuslaki astuu voimaan. Sopimuksen sisältö on hämärä. Tuskin kukaan tietää tarkasti sen merkitystä. Tämän jälkeen sotilaalliset operaatiot eivät tarvitse ulkomailla enää kansallisten parlamenttien hyväksymistä. Esimerkkeinä voidaan mainita, että Afganistanissa, Irakis-

sa ja Balkanilla tarvittiin muodollisesti parlamentaarinen hyväksyntä siellä sotiville joukoille.

Lissabonin sopimus on perusoikeuksien kohdalla sitova. Periaatteessa **artikla 2** takaa suojan kuolemanrangaistusta vastaan, mutta sitten tulee pienellä painettuna ötarkeät poikkeukset selkokielellä. Tappamisen ei katsota loukkaavan artikla 2., jos se on tarpeen melkikan tai kansannousun pistämiseksi kuriin. Toinen poikkeus on sota-aika tai välitön sodanvaara.

Sveitsi poisti kuolemanrangaistuksen 1942 rauhan aikana ja sota-aikana 1992. Sveitsissä aloitteen teki Vapaiden Demokraattien Puolueen edustaja Massimo Pini. Sveitsin lainsäädäntöä on siis korjattu niin, että kun vielä toisen maailmansodan

aikana voitiin teloitaa, niin tänä päivänä ei enää, mutta nyt Lissabonin sopimuksen mukaan kuolemanrangaistus on mahdollinen yllämainituissa tapauksissa.

Unserer Zeit julkaisi tämän Zürichissä kotoisin olevan **Heinrich Frein** kirjoituksen yleisönosastopalstalla 16.10.2009.

Jutun suomentaja **Waino Pietikäinen** toteaa, että Suomessa teloitettiin viimeksi v. 1946 ja kuolemanrangaistus poistettiin v. 1947. Ruotsissa viimeinen teloitus tapahtui v. 1910 ja kuolemanrangaistus poistettiin rauhan aikana v. 1921. Lisäksi Pietikäinen mainitsee, että hänellä olevassa EU:n perustuslaissa ei ole toimeenpanopykälää, joten muutkin laissa mainitut asiat ovat riippuvaisia mielivallasta.

Entistä oudompi Nobel-päätös

Nobel palkinnolla muistettu presidentti **Obama** toimii hieman oudolla tavalla ja samalla pilkkaa **Alfred Nobelin** testamentissaan määrittelemiä palkinnon kriteerejä.

Alfred Nobel määräsi testamentissaan, että rauhanpalkinto myönnetään parhaasta työstä kansojen veljeyden edistämiseksi, armeijoiden supistamiseksi tai lakkauttamiseksi sekä rauhankokousten järjestämiseksi ja laajentamiseksi.

Obaman Afganistanin sodan laajentaminen Pakistanin puolellekin ja kymmenien tuhansien lisäjoukkojen lähettäminen Afganistanin sotaan ei ole yhteneväinen Nobelin testamentin

kanssa edes vilkasta mielikuvitusta käyttäen.

Tosin Obama ei ole ensimmäinen Norjan Nobel-komitean virhepäätös. Rauhanpalkinto on myönnetty 119 ihmiselle tai järjestölle, joista vain 70 täyttää Nobelin testamentin ehdot.

Johan Galtung, norjalainen sosiologi ja rauhan ja konfliktitutkimuksen perustaja on todennut osuvasti - Yhdysvallat on nykyhistorian väkivaltaisimaa, mutta neljä sen presidenttiä ja viisi ulkoministeriä on saanut rauhanpalkinnon.

Norja on Yhdysvaltain uskollinen liittolainen ja Norjan eduskunta valitsee Nobel-komitean.

Nato-Norjan ulkopolitiikkaan ei kuulu armeijoiden lakkauttaminen.

Rauhanpalkinto olisi arvokas oikein kriteerein myönnettynä. Viime vuosina se on myönnetty pelkästään poliittisiin perusteluihin ja samalla se on menettänyt arvostuksensa.

Edellämainittu Galtung on todennut myös - bushilaisen politiikan lopettamisen kiittely on kuin antaisi Nobelin vaimonhakkaamisen lopettamisesta.

Uskon Obaman saavan laajoa mielenosoitusta vastaansa Oslon palkintoa hakissaan.

**Reino Welling,
Jämsänkoski**

Bushista Ë Obamaan

Maailman taloutta tiukassa otteessaan pitävät öenkiömiljardöörit kyllyistyivät oman maansa edellisen pressan saamaan maineeseen ja keksivät lopettaa valkoisen älykääpiön valtakauden, kylläkin kaksi kautta liian myöhään. Joku keksi, että otetaan niin musta pressa, ettei sitä voi mustemmaksi maalata. Kyllä voi, yritti joku pessimisti rauhoitella. Miten muka? Ne voi antaa sille rauhan Nobelinön niin kuin sille ylipainoiselle Suomen pressalle, joka junaili ne Jugoslavian pommitukset. Ei kai ne sitä ilkeäsi tehdä? Kyllä vain. Se on ollut meidän hallinnassa jo pitemmän aikaa. Öse rauhan Nobelön Niin kuin muuten sekin Obama. Pyöritetään sitä nyt oikein viimeisen päälle. Miten muka? Pannaan se perumaan kaikki, mitä se kerkesi luvata. Mutta sehän menettää maineensa koko maailman

silmissä. Aivan. Se tässä on tärkeintä. Muistavat pitkään, etteivät ala hamuta sitä virkaa. Onko meillä käytettävissä joku erikoisen hyvä hypoteesi? Vai? Dollari se on. Se on hyväksi havaittu. Mutta sehän on kupla. Tietenkin on, mutta sitä suuremmalla syyllä pitää valehdella entistä hurjemmin, niin kuin suomalaiset talvisodastaan. Mutta entäs jos Kiina alkaa vaatia velkojaan? Ei ne uskalla, sillä jos kansalaiset siellä saavat tietää meidän olevan suorituslissa, ne pistävät pois meihin uskoneet ökumaritö. Eivät ne voi, meillä on kuitenkin ohjukset ja pommarit. Kansainväliset tietotomistot, övapaa lehdistöön ne ovat meidän hallussa ja Eurooppa kokonaisuudessaan. Ai niin se Lissabonin sopimus. Sepä se ja sitä paitsi nouseva fasismi. Ettei ne vain nouse kapinaan? Siis ketkä?

Lukeneisto ja työväenluokka? Viljelijät? Ei ne pysty. EU pystyy mitättömään, vaikka minkä maan pyrkimykset ylikansallisten etujen nimissä. No mutta, onhan olemassa noita puolueita, joilla on työväenluokkainen tausta Suomessakin ainakin 5. SDP öhykäsi työväenluokan osin jo -18 ja lopullisesti -39 Saksan sitoutuessaan. Vasemmistoliitto siirtyi pysyvästi Siimekseen eikä ole tuleva yhtymään kolmeen lähemmäksi laskettavien SKP:n, KTP:n ja STP:n joukkoihin. Ilman yhteistä säveltä joku populistinen korjaa kansanvastaisen politiikan hedelmät. Löytyisi nyt edes näitä pienimmiltä yhteistyönä, siis övilpittömästi yhteistyöhön.

**Ei muuten joulurauhaa
Veijo Saarelainen, Joensuu**

Suurkuntahankkeet huijausta ja aivopesua!

Medioissa on usein puhuttu suurkuntahankkeista tai ainakin niiden selvityksistä. Suurkuntien väitetään olevan hyviä ratkaisuja ja ne toisivat mukanaan säästöjä. Totuus taitaa kuitenkin olla päinvastainen eli saattaa tulla kalliimmaksi ja palvelut saattavat lähteä kymmenien kilometrien päähän, jos palvelut aiotaan keskittää. Tätä mieltä oli eräs kunnanjohtajakin. Hän kertoi mielipiteitään jossakin radio-ohjelmassa muistaakseni pari vuotta sitten.

Tämän vuoden alussa aloitti toimintansa ainakin kolme (Hämeenlinna, Kouvola, Salo) suur-

kuntaa: Näitä saattaa tulla tässä suuruudenhulluuspolitiikassa vielä lisääkin.

Kuten edellä sanoin, ei näistä suurkunnista välttämättä ole paljoakaan hyötyä. Parempi ratkaisu olisi tehdä aitoa ja hyvää yhteistyötä kuntien itsenäisyys säilyttäen ja palvelut turvaten. Lisäksi suurkunnasta pitäisi voida erota, jos niin halutaan.

Suurkuntaintoilu juontanee juurensa EU:sta. Siten se ei voi ollakaan muuta kuin huijausta ja aivopesua!

**Juha Forss
Lahti**

EU: kuolemanrangaistus mellakoista ja kansannoususta sodan aikana.

Irlannin KYLLÄ Lissabonin sopimukseen mahdollistaa myös kuolemanrangaistuksen. Lissabonin sopimus tekee EU:sta enenevässä määrin ylhäältä johdettavan demokratian. Irlannin lisäksi oli asia vielä kesken Puolassa ja T-ekissä, mutta nyt lienee asiat ratkaistu, jotta EU-perustuslaki tulee voimaan. Sen merkitys on hämärä. Tuskin kukaan tietää tarkasti sen merkitystä. Esimerkinä voi mainita, että sotilaalliset operaatiot eivät sen jälkeen ulkomailla tarvitse kansallisten parlamenttien hyväksymistä. Samoin voidaan mainita, että Afganistanissa, Irakis ja Balkanilla tarvittiin muodollisesti parlamentaarinen hyväksyntä, siellä sotiville joukoille.

Lissabonin sopimus on perusoikeuksien kohdalla sitova. Periaatteessa artikla 2 takaa suojan kuolemanrangaistusta vastaan, mutta sitten tulee pienellä painettuna ne tärkeät poikkeukset öselokielellä. Tappamisen ei katsota loukkaavan artikla 2:ta, jos se on tarpeen mellakan tai kansannousun pistämiseksi matalaksi. Toinen poikkeus on sota-aika tai

välitön sodanvaara. Sveitsi poisti kuolemanrangaistuksen 1942 rauhan aikana ja sota-aikana 1992. Sveitsissä aloitteen teki Vapaiden Demokraattien Puolueen edustaja Massimo Pini. Nyt siis on Sveitsin lainsäädäntöä korjattu niin, että kun vielä toisen maailmansodan aikana voitiin teloitaa, niin tänä päivänä ei enää. Mutta nyt siis Lissabonin sopimuksen mukaan kuolemanrangaistus on mahdollinen yllämainituissa tapauksissa.

Unserer Zeit julkaisi tämän kirjoituksen yleisönosastopalstalla 16. lokakuuta 2009. Allekirjoitus oli Heinrich Frei Zürich.

Kääntäjä **Waino Pietikäinen** toteaa, että Suomessa viimeksi teloitettiin 1946 ja kuolemanrangaistus poistettiin 1947. Ruotsissa viimeinen teloitus oli 1910 ja kuolemanrangaistus poistettiin rauhan aikana 1921.

Lisäksi voin mainita, että minulla olevassa EU:n perustuslaissa ei ole toimeenpanopykälää, joten muutkin laissa mainitut asiat ovat riippuvaisia mielivallasta.

Sosialistinen järjestelmä ei ole vielä luokaton

Kaataessan vanhan kapitalistisen vallan työväenluokka pystyyttää oman luokkavaltansa proletariaatin diktatuuriin sosialismia rakentaessaan-ei suinkaan vielä luokatonta järjestelmää.

Sosialismiakin rakentava valtio on luokkayhteiskunta, mutta toisin kuin kapitalismissa poliittinen valta kuuluu proletariaatille ja tuotantovälineet koko yhteiskunnalle, siis kansalle.

Jos sosialismia voitaisiin sanoa luokattomaksi yhteiskunnaksi kuoletuiksi valtio ja siis myös proletariaatin diktatuuri. Eihän tarvita valtiota, väkivaltaista hallintakoneistoa ellei ole hallitsevaa eikä hallittavaa luokkaa. Sen aika tulee

kuitenkin vasta kommunismin korkeammassa vaiheessa, nykykielellä kommunismissa-ei vielä sosialismissa.

Varoittavana esimerkkinä kokemus Neuvostoliitosta, jota alettiin historiansa jossain vaiheessa nimittää ökoko kansan valtioksi. Se ei varsinaisessa merkityksessään muka ollut valtio kun övihamelisiä yhteiskuntaluokkia ei ollut.

Emmehän enää mene tähän vipuun? Proletariaatin diktatuuri ja luokattoman kommunismin yhteiskunnan välissä ei ole muita järjestelmiä.

**Heikki Heljö
Siilinjärvi**

Tukea **Kansan** äänelle

Saara Lehtomaa 25,00 e, Paavo Juntila 25,00 e, Kai Kontturi 50,00 e, Raika Kontturi 50,00 e, Larmo Lehtola 10,00 e, Hannu Kautto 28,00 e, Ismo Hallapuro 15,00 e, Jouko Nevalainen 22,00 e, Ari ja Irja Kukkonen 6,00 e, Eira Kärki 25,00 e, Marju Manninen 24,00 e, Matti Laitinen 30,00 e, Anja Saarikko 11,00 e, Reijo Katajaranta 41,10 e, Heikki Männikkö 28,00 e, Kalevi Wahrman 40,00 e, Merja Putkonen 25,00 e, Alpo Johansson 25,00 e, Paavo Heikkinen 20,00 e, Esko Auervuolle 10,00 e, Juha Forss 20,00 e, Juhani Valo 3,00 e, Pipsa Valo 3,00 e ja Tarja Männikkö 17,00 e.

OKO 554114-227966

Ilkka Hakalehto on poissa

Filosofian tohtori **Ilkka Hakalehto** menehtyi 24.11.2009 vaikeaan sairauteen kotonaan. Hänen väitöskirjansa aiheena vuonna 1966 oli *öSuomen kommunistinen puolue ja sen vaikutus poliittiseen ja ammatilliseen työväenliikkeeseen 1918-1928*. Hän toimi Helsingin yliopiston poliittisen historian dosenttina ja teki merkittävän työuran vapaana historiantutkijana. Presidentti Kekkonen arvioi häntä päiväkirjoissaan erittäin myönteisesti.

Hakalehto toimi Helsingin kaupunginvaltuutettuna 1973-2004 sekä kaupunginhallituksen jäsenenä 1979-1980 ja 1983-1984. Hakalehto rohkeni tarttua epäkohtiin. Hän toi esille mm. metron rakentamiseen ja kaavoitukseen liittyneitä väärinkäytöksiä ja korruptiota. Hakalehto ajoi kuntalaisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämistä mm. Asukasliiton ja Asukasyhdistysten valtakunnallisen keskusjärjestön puheenjohtajana vuosina 1974-1990. Hakalehto oli keskeinen henkilö Suomen EU-jäsenyyttä vastustaneessa kansanliikkeessä. Hakalehto oli Itsenäisyyspuolueen puheenjohtaja vuosina 1994-2004 ja varapuheenjohtaja vuoteen 2008. Presidenttiehdokas hän oli v. 2000 teemanaan kansanvallan ja maamme itsenäisyyden palauttaminen. Hakalehto oli Muutosvoimat Suomi -yhteistyöpuolueen hallituksen puheenjohtaja vuosina 2002-2006. Hän oli myös HOK-Elannon edustajiston jäsen.

Hakalehto toimi alkilaisuuden hengessä vallan ja pääomien hajauttamisen puolesta, eriarvoisuuteen johtavaa aihuetta vastaan. Hänen mukaansa ylin valta Suomessa pitää säilyttää kansalla ja lainsäädäntövalta eduskunnalla, jolloin maa voi olla aidosti itsenäinen. Hakalehto oli Paasikiven ja Kekkonen viitoittaman puolueettomuuspolitiikan vankkumaton kannattaja. Hakalehdon mielestä Suomessa on käynnissä kolmas itsenäisyystaistelu, kansanvallan puolesta harvaintaltoa vastaan. Hänen laajasta kirjallisesta tuotannostaan mainittakoon Maalaisliitto-keskus-

tapuolueen historia 1, Paasikiven ja Tannerin elämäkerrat sekä neljä teosta EU:sta.

Pari Ilkan persoonaa kuvaavaa tarinaa: Helsingin metrolahjusjutun aikoihin Hakalehto arvosteli kaupunginjohtaja Ilaskivää ösuojeluyhdistyksen johtamisesta, jolloin Ilaskivi teki rikosilmoituksen Hakalehdosta öviranomaisen hallentamisesta. Syytettyä ei nostettu, mutta kustoksi kaupunki haastoi hänet oikeuteen perusteettomien ansionmenetykskorvausten nostamisesta ja petoksesta. Hovioikeus kumosi syytteet ja Ilaskivi hieroi sopua. öVoisitko vetää viivan menneisyyden ylle? Hakalehto vastasi: öHistoriantutkija tutkii menneisyyttä.

Rakennus-Ruola halusi Naurisaareen toimistoja ja lahjoi valtuutettuja. Hakalehto otti rahanipun ja nauhoitti salaa keskustelun, marssi nauhan ja rahojen kanssa poliisin luokse ja paljasti jutun. Hakalehto piti valtuuston historian pisimmän puheen 1973. Hakalehdon aloite, että kaupunkisuunnittelulautakuntaan ei saa valita rakennusliikkeiden edustajia, oli asetettu vihoviimeiseksi asiaksi listalle. Lehdistö oli jo häipynyt, mutta Hakalehto halusi asialle julkisuutta ja esitti asian siirtoa seuraavaan kokoukseen. Puheenjohtaja Pentti Poukka (kok) ei suostunut tähän. Hakalehto puhui 4 tuntia 45 minuuttia nurmikenttien hoidosta. Jos kolmasosa valtuutetuista olisi lähtenyt, kokous olisi keskeytetty. Poukka käski vahtimestarien lukita ovet, eivätkä valtuutetut päässeet kotiin. öOperaatio ei onnistunut, totesi Ilkka.

Ilkka jaksoi taistella loppuun saakka. Tästä esimerkkinä hänen kirjoituksensa 21.10.09 Forssan Lehdessä, Iisalmen Sanomissa, Ilkassa ja Pohjalaisessa:

öÄly alkaa palata ja täyttää tyhjiöitä Suomen kansan enemmistö vaatii tuoreen mielipidetutkimuksen mukaan suomalaisten sotilaiden palauttamista Afganistanista takaisin kotimaahan. Tämä osoittaa terveen järjen vahvistumista kansalaisten keskuudessa.

Vähemmistön mielestä Afganistanissa on pysyttävä, koska sinne kerran on menty. Siis kun tyhmyys on tehty, siitä on pidettävä kiinni kynsin hampain. J.K. Paasikivi sanoi aikoinaan mainitunlaisen ajattelun kuvastavan älyn puutetta ja poliittista vähälajijaisuutta. öMuistamme totuudenetsijän, huumorintajuksen ja lämminhenkisen ihmisen ystävällisen tervehdyksen öHyvää vointia!

Juhani Tanski

SFT toimii

SFT:n perinteinen kukkien lasku Punaisten muistomerkille, sekä Viime sodassa teloitettujen muistomerkillä Malmin hautausmaalla. Kokoonnumme hautausmaan pääportilla keskiviikkona 27.01.2010 klo 11.00. Puhuu Juhoo Haavisto. Järjestöliput mukaan.

SFT laskee kukat Punaisten valtakunnalliselle muistomerkille Eläintarhassa keskiviikkona 27.01.09 klo 17.00. Puhuu SFT:n puheenjohtaja Timo Kangasmaa. Järjestöliput mukaan.

EU:n Vastaisen kansanrintaman johtokunnan kokous (laajennettu) torstaina 21.1.2010 klo 18.00 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67. Käsitellään alkuvuoden tehtäviä: Tradekan vaaleihin valmistautumista, Kansan äänen toimitustyön kehittämistä ja KÄ:n numeron 1/2010 toimittamista sekä vuosikokousvalmistelua. **Tervetuloa**

EU:n Vastaisen kansanrintaman vuosikokouksen alustava päivämäärä torstai 18.3.2010

Suosittelomme kotisivuja ja blogeja

<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/>
<http://www.vunet.org/>
<http://masanlaari.blockspot.com/>
<http://korpikommar.blockspot.com/>
<http://www.punavihreakekskustelu.blogspot.com>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<http://leenahietanen.blogit.uusisuomi.fi/>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
Sampo 800017-70626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blockspot.com/>

EU:n vastainen kansanrintama ry
www.euvkr.com
euvkr@euvkr.com

Kommunistien Liitto ry
<http://kommunistienliitto.tk/>
S-pankki 393900-30975809

Juche-aatteen opintoyhdistys -

The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 L oimaa, fax (02) 762 2444
<http://juche.vunet.org/>
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM

Ilkkuina todelliseen maailmaan
www.kominfo.pp.fi

Maksuton internet- uutispalvelu. Liity maksuttomille postityöstöille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Tapautumia

Kansan äänen järjestöjen, STP:n ja Hermannin naisten puurojuhla

Perinteinen työkansan puurojuhla järjestetään Hermannin kerholla, Hämeentie 67. maanantaina 28.12.09 alk. klo 18.00.

Tilaisuudessa tervehdyssanat esittää **Timo Kangasmaa**. Puuronsoynnin, kahvin sekä glögijuoman lomassa puoropuheen pitää **Juhani Valo**. Muusta ohjelmasta vastaavat **Pipsa, Bertta ja Konnakööri**, sekä **Heikki Typpö** kitaransa kanssa ja **Juhani Tanski** yllätysohjelmallaan.

Kahvitarjoilu. Tervetuloa kaikki paikalle.

VALTTERILLE

Kirpputori pidetään keväällä 2010. Tarkempi ajankohta ei ole vielä tiedossa. Toivomme tavaralahjoituksia Kansan äänen ystävilta ja järjestöovereilta. Tarvitsemme uutta hyväkuntoista tavaraa. Talouden pienkoneet, astiat, radiot, kamerat, kahvinkeitin yms. menevät hyvin kaupaksi. Jos sinulla on tavaraa, jota et itse tarvitse, lahjoita se kirpputorillemme Lahjoituksesta pyydämme ottamaan etukäteen yhteyttä joko Tarja Männikköön p. 050 432 0777 tai Esko Auervuolteen p. 040-707 3576 tai tavarain voi tuoda suoraan myyntipöydälle heti aamusta Olemme paikalla lauantai-aamuna klo 7.30 ja sunnuntaina klo 8.30. Ystävät ja toverit toivomme teidän kaikkien tukea tavaralahjoituksina. Tulot käytämme Kansan äänen julkaisemiseen. Kiitokset kaikille, jotka ovat aiemmin antaneet tavaraa ja näin tukeneet toimintaamme.

terveisin Riitta ja Tarja

Kansan ääni

Helsingin Lähiradiossa 100,3 MHz

Keskiviikkona - 6.1.2010 - 3.2.2010

SFT Lähiradiossa 100,3 MHz

jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00-20.30.

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP
 EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

040-5643205 ja
 050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:

Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 e/pmm
 Muut 1e/pmm

Tili:

OKO 554114-227966

PAINOPIIKKA:

Karprint Oy

Itsenäisyys on ei Natolle ja EU:lle

Tilaisuudessa käytettiin runsaat 10 puheenvuoroa. Puhumassa "Naiset Rauhan Puolesta"-verkostosta Hannele Salava

Itsenäisyyspäivänä kansalaisjärjestöt järjestivät Kiisman aukiolla Helsingin keskustassa tilaisuuden, jossa arvioitiin mahdollisen Nato-jäsenyyden vaikutusta Maallemme. Hyde-park luonteisessa tilaisuudessa käytettiin 14 puheenvuoroa, joiden kaikkien sanoma oli selkeä: **Í Tärkein isänmaallinen teko tänään on torjua maamme Nato jäsenyyti**

Naiset Rauhan Puolesta-verkostosta puheenvuoron käytti Hannele Salava: **Ministerien Stubb ja Häkämiehen toimikaudella on avoimemmin liputettu Suomen jäsenyydestä Natoon. Häkämies tapasi sekä USAn puolustusministeri Robert Gatesin että Obaman turvallisuusneuvonantajan James Jonesin ja kertoi luvanneensa, että Suomi on enemmän kuin kiinnostunut lisäämään esimerkiksi poliisien kouluttamista Afganistanissa. Ulkoministeri Stubb teki kesäkuun lopulla 2008 neitsytmatkan Naton päämajaan. Nyt hän teki uuden vierailun uuden Nato-isännän Anders Fogh Rasmussenin luo. Stubbinkin keskustelulistalla olivat muun muassa Afganistan operatio sekä Naton Strategian uudistaminen.**

Kuinka lähellä Suomi on Natoa? Suomi uusi aseistustaan, muun muassa ilmatorjuntajärjestelmänsä Nato-yhteensopivaksi. Suomi on vedetty mukaan Naton sotaharjoituksiin sekä Naton hankkeisiin Itämeren- ja arktisen alueen valvomiseksi. Lokakuussa pidettiin Pohjois-Ruotsissa sotaharjoitukset, johon Suomi osallistui. Näin Suomi on saatu yhä tiiviimmin mukaan Naton toimintaan. Tänä päivänä yhä useammat YK:n rauhanoperaatiot suoritetaan Nato-joukkojen alaisuudessa.

EU:n perustuslaillisen sopimuksen hyväksymisestä seuraa unionin maiden puolustusulot-

tuuden tiivistyminen. Ulkopolitiikka kuuluu EU:lle. Tammi-kuussa Suomessa järjestetään Naton seminaari, jossa käsitellään mm. sotaliiton tulevaa strategiaa. On röhkeää järjestää Nato-seminaari sotaliittoon kuulumattomassa maassa. Rauhanjärjestöjen ja muiden kansalaisjärjestöjen on ilmaistava mielipiteemme suurin joukoin. **Torjukaamme Nato!!!**

Isänmaallisuus on yhtä kui EI NATO:lle sanoi puheenvuoroosaan Juhani Valo: **ö**Porvaristomme lipunkantajat julistavat juhlapuheissaan edustavansa isänmaallisia arvoja. Palkkatarkaisujen yhteydessä he vetoavat työntekijöiden isänmaallisuuteen palkanalennusten puolesta selittäen sen olevan isänmaallista. Herrahenkiset vetosivat, ökyyneleet ö silmissään vuosina 1918 - 1922 kansalaisiin kalevalaisen heimoaateen nimissä, joka vain vaivoin peitti metsäherrojen tavoitteet, rajantakaisen Karjalan ikimetsät.

Maamme työväenliike kannatti tsarin sortovalan alaisena täyttä itsenäisyyttä, kun porvaristomme olisi tyytynyt autonomiaan. Missä on suurempaa asevoimaa palveltavana, siellä matelevat johtajamme ja sortajamme. Näin oli vuonna 1917, kun Saksan prinssin oli määrä alkaa kuninkaaksemme. Näin on vuonna 2010, kun NATO-seminaari järjestetään maassamme NATO ö jäsenyytemme esillekin. Samasta oli kyse, kun herraskansa isänmaallisuuteen vedoten sai tahtonsa lävitse ja maamme menetti itsenäisyytensä vuonna 1995. Liityimme Euroopan Unioniin, valmiina toimimaan NATOn pikkujuljen, EU:n yhteydessä. EU määrää, vie ja me vain vikisemme.

Kuitenkin ainakin osa kansasta ymmärtää, että Euroopan Unioniin liittymisessä ja nyt tapahtuvassa NATO ö intro-lussa on kyse vain saman asian etu ö ja takapuolesta, julkisuudessa esitetystä valoisam-

masta puolesta, EU:sta ja viimeimmästä yöpuolesta, NATO:sta. **Sanoessamme öEINATO:lleö, me teemme aidosti isänmaallisen sankariteon, josta teosta meitä jälkipolvemme aidosti kiittää ja aidosti onnitteleeö.**

Hyvät äidit, tarvitsemmekö me Natoa? Näin kysyi puheosaan Pipsa Valo: **ö**Vastaus on Ei, emme tarvitse. On kulunut 70 vuotta talvisodasta. Minusta tilanne oli silloin erilainen. Miehät ja pojat lähtivät puolustamaan Suomen itsenäisyyttä sen hetken parhaan tietämyksensä perusteella. Nyt on tilanne toinen. Hyvät äidit haluatteko että poikanne taistelee kaukana Suomesta jossain, missä ei puolusteta omaa maata. Minä en ainakaan halua, että lapseni taistelee Afganistanissa tai jossain muualla kaukana omasta maastamme. Jos Suomi liittyy Natoon, niin esivallalta tulee käsky osallistua mihin maailmankolkkaan vaan, missä on konfliktitilanne.

Monet pojat ja tytöt, jotka astuvat maamme armeijan palvelukseen, eivät halua lähteä ulkomaille taistelemaan, samasta syystä, kuin isämme eivät halunneet Hitlerin liittolaisina ylittää Suomen vanhaa rajaa niin kutsutussa jatkosodassa. Maamme rajojen ulkopuolella oleva alue ei ole isänmaatamme. Jos kuulumme NATOON, ei tarvita muuta, kuin että USA:n presidentti tai johtava kenraali painaa karttapallon nappia, toteaa saaneensa Bington ja kas, Suomen poikien ja tyttären tie vie puolustamaan USA:n riistovalan kohteita jonnekin kaukaiseen maailmankolkkaanö.

Siis hyvät äidit vielä kerran, vastustetaan yhdessä ja yksimielisesti sotaliitto Natoa.

Aloite Fidel Castron asettamiseksi ehdolle vuoden 2010 Nobelin rauhanpalkinnon saajaksi

Argentiinasta käsin on käynnistetty kampanja, jossa kerätään nimiä Fidel Castron asettamiseksi ehdolle vuoden 2010 Nobelin rauhan-palkintoa jaettaessa. Fidel Castro on Kuuban entinen presidentti ja maan kommunistisen puolueen nykyinen pääsihteeri.

Castron ansioksi luetaan tässä ehdotuksessa hänen työnsä yhteisöllisyyden, mielekkään työn, terveydenhuollon ja todellisten ihmisoikeuksien, kulttuurin, opetuksen ja korkeamman opetuksen, tieteen, taiteen ja rauhaan tähtäävien yhteiskunnallisten liikkeiden tukemisessa.

Kampanjan järjestäjät katsovat, että ainoa tie kestäväan rauhaan on juuri sellainen oikeudenmukaisuutta ja ihmisten taloudelliseen ja sivistykselliseen yhdenvertaisuuteen tähtäävä politiikka, jota Fidel Castro on toteuttanut.

Vakavien vastakkainasetteluiden ja sotien taustalla ovat käytännöllisesti katsoen aina epäoikeudenmukaisuus ja joidenkin tahojen pyrkimys alistaa muita valtioita ja kansoja. Järjestäjät toteavat, että kansoja johdetaan harhaan tietämättömyyttä ja lukutaidottomuutta hyväksi käyttäen.

Ehdotus allekirjoituksineen on tarkoitus toimittaa Nobelsäätiölle.

KOMINFORM

Jimmy Carter antoi ylistävän lausunnon presidentti Kim II Sungista

Pjongjang, 6.12. (KCNA) ö Yhdysvaltain entinen presidentti Jimmy Carter antoi Reutersille ja Kambodžhan Apsara Broadcasting -radiokanavalle 24.11.2009 lausunnon, jossa hän sanoi arvostavansa suuresti Korean demokraattisen kansantasavallan edesmennyttä presidentti Kim II Sungia.

Jimmy Carterin samansisältöinen haastattelu julkaistiin myös thaimaalaisessa The Nation -päivälehdessä 23.11.2009. Carter sanoi Kim II Sungin olleen suuri persoonallisuus, jonka ymmärtämys kattoi sekä hänen omaan maansa asiat että koko maailman dynaamisen todellisuuden. Lisäksi häneltä riitti aikaa, tahtoa ja kykyä paneutua myös yksittäisiin käytännön ongelmiin, sanoi Carter.

Carter painotti, että Kim II Sung teki johdonmukaista ja ansiokasta työtä Korean demokraattisen kansantasavallan ja Korean tasavallan välisten suhteiden parantamiseksi aina elämänsä päättämiseen saakka. Jimmy Carter ja Kim II Sung tapasivat Pjongjangissa vuonna 1994, juuri ennen Kim II Sungin kuolemaa.

Carter sanoi nyt julkistettujen lausuntojensa ja näkemystensä yhteydessä, että Washingtonin ja Pjongjangin välille olisi pikaisesti saatava aikaan suora neuvotteluyhteys.

Korean Central News Agency / KOMINFORM

TV2:n Silminnäkijä-ohjelma aiheuttaa erimielisyyttä

Julkisen sanan neuvoston puheenjohtaja Pekka Hyvärinen erosi kun neuvoston enemmistö uskalsi olla hänen kanssaan eri mieltä. öHän sanoi - jätän paikkani heti, pisti takki päälleni ja poistui sanaakaan sanomatta ovesta ulos.ö Myöhemmin hän antoi tiedotteen, jossa hän ilmoitti, että öSyntyneen ratkaisu, vapauttava päätös, on niin voimakkaasti journalististen näkemyksieni vastainen, että tulkitsen mahdottomaksi jatkaa neuvoston puheenjohtajan tehtävässä.ö

Aluksi herää ajatus siitä, onko yleensä lainkaan tarpeen asettaa mitään neuvostoja, mikäli puheenjohtajan mielipide kuitenkin ratkaisee. Tilanne muistutti uhmaikäisen pojan kiukuttelua hiekkalaatikolla. Toisaalta ei voida olla erimieltä siitä, etteikö tämä nimenomainen tapaus, jossa YLE vihjaa Vanhasen ottaneen lahjuksia ole todella rankka syyte. Vanhasen asemaa vaikeuttaa se miten olemme jo useasti joutuneet toteamaan miten hänen muistinsa pätkii.

Lopullinen totuus lautakasasta selviääsi parhaiten oikeussalissa, jossa näyttöä voitaisiin arvioida valan velvoittamana. On luonnollista, että toimittajien tulee jatkuvasti voida käyttää myös nimettömiä lähteitä, mutta heidän tulee noudattaa suurta varovaisuutta.

Tilanteessa, jossa valta pyritään entistä enemmän keskittämään pääministerille olisi todella tärkeää selvittää tämä asia perinpohjin. Eikö lähde voisi ryhdistäytyä ja astua esiin? Vaihtoehtoisesti jokin erikoinen ratkaisu. Esimerkiksi, että hän esittäisi todisteet vaikka arkkipöspalle ja oikeuskanslerille jotka sitten vahvistaisivat todisteiden olemassaolon.

Yrjö Saraste